

Teória paralelných výpotov

verzia 0.8

12.02.2001

Obsah

1	Paralelné gramatiky	3
1.1	Lindenmayerove systémy (<i>L</i> -systémy)	3
1.1.1	<i>OL</i> -systémy	3
1.1.2	Porovnanie \mathcal{L}_{OL} s Chomského hierarchiou	7
1.1.3	Rozírené <i>OL</i> -systémy (<i>EOL</i> -systémy)	9
1.1.4	<i>TOL</i> -systémy (table)	12
1.2	ale paralelné gramatiky	12
1.2.1	Indické paralelné gramatiky	12
1.2.2	Ruské paralelné gramatiky	13
1.2.3	Absolútne paralelné gramatiky	13
2	Generatívne systémy	14
2.1	Definície a oznaenia	14
2.2	Porovnanie generatívnej sily <i>g</i> -systémov s gramatikami Chomského hierarchie	15
2.3	Modelovanie známych gramatík pomocou <i>g</i> -systémov	17
2.4	Miery zloitosti	18
2.5	Porovnanie sekvenných a paralelných <i>g</i> -systémov	19
2.6	Normálové tvary <i>g</i> -systémov	22
2.7	Charakterizácia triedy $TIME_G(f(n))$ pomocou sekvenného priestoru	24
2.8	Niektoré vlastnosti "rýchlo generovaných" jazykov	29
2.9	Záverom o <i>g</i> -systémoch	29
3	Kooperujúce distribuované systémy gramatík (<i>CDGS</i>)	30
3.1	Niektoré otázky popisnej zloitosti	33
4	Paralelné komunikujúce systémy gramatík (<i>PCGS</i>)	35
4.1	Definície a oznaenia	35
4.2	Parametre uvažované na <i>PCGS</i>	36
4.3	Generatívna sila <i>PCGS</i>	37
4.4	Porovnanie <i>PCGS</i> so sekvennými triedami	43
4.5	Niektoré alie vlastnosti <i>PCGS</i>	46
5	Alternujúce stroje	47
5.1	Definície a oznaenia	47
5.2	Miery zloitosti	49
5.3	Alternujúce vs. sekvenné triedy zloitosti	50
5.4	Alternujúce konené automaty (<i>AFSA</i>)	57
5.5	Alternujúce zásobníkové automaty (<i>APDA</i>)	59

5.6	Synchronizované alternujúce stroje	60
6	Booleovské obvody (<i>BO</i>)	62
6.1	Definície a oznaenia	62
6.2	Miery zloitosti	63
6.3	<i>BC</i> -uniformné booleovské obvody	63
6.4	Porovnanie <i>BO</i> a <i>TS</i>	65
6.5	Druhá počítačová trieda a Nick Class	69
6.6	Iné uniformity pre booleovské obvody	70
6.7	Porovnanie modelov <i>BO</i> a <i>ATS</i>	73
7	Parallel Random Access Machine (<i>PRAM</i>)	78
7.1	Definície a oznaenia	78
7.1.1	<i>RAM</i>	78
7.1.2	<i>PRAM</i>	79
7.2	Miery zloitosti	81
7.3	Výpočtová sila modelu <i>PRAM</i>	82
7.4	Porovnanie modelov <i>BO</i> a <i>PRAM</i>	84

Kapitola 1

Paralelné gramatiky

Skúsme sa trochu zamyslieť nad tým, aký paralelizmus by sme v gramatikách mohli zaviesť. Jednou z moností by bolo, na rozdiel od gramatík Chomského hierarchie, kde sa v jednom kroku odvodenia prepisuje iba jeden neterminál, prepísať naraz vetky neterminály vo vetnej forme. Inou by mohlo byť prepisovanie rovnakých neterminálov na jeden krok a ako uvidíme, existuje množstvo alích modifikácií

1.1 Lindenmayerove systémy (L -systémy)

(: Pôvodná motivácia, ktorá dala vzniknúť teoretickému modelu, o ktorom si teraz niečo bližšie povieme, nebola ani zaleká taká blízka teórii jazykov, ako by si niekto mohol chybné myslieť. Pán Lindenmayer, podľa ktorého je tento model pomenovaný, skúmal správanie sa istého druhu fylogentózných organizmov, ktoré vyzerali asi takto: tvorila ich reťaz buniek, pričom každá bunka (okrem krajných, ktoré majú po jednom) mala práve dvoch susedov, ktorí ju mohli, resp. nemuseli v jej správaní ovplyvňovať. Celý mechanizmus fungoval akoby v taktoch tak, a sa niekedy pár buniek rozhodlo, a sa rozmnoží (presnejšie, a sa každá z nich rozmnoží), niekedy zasa niektoré bunky odumreli, a teda z reťazca akoby zmizli a inokedy sa s nimi ni nedialo :)

1.1.1 OL -systémy

Definícia 1.1.1. OL -systém je trojica $G = (V, P, w)$, kde V je abeceda symbolov, $P \subseteq V \times V^*$ je množina prepisovacích pravidiel, $proj_1(P) = V$ (teda musí existovať pravidlo pre každý symbol abecedy L -systému), $w \in V^+$ nazývame axiom, alebo poiatoné slovo¹

Definícia 1.1.2. Krok odvodenia je relácia \Rightarrow na V^* definovaná nasledovne: $u \Rightarrow v$ práve vtedy, ak $u = a_1 \dots a_n$, $\forall i \ a_i \in V$, $v = b_1 \dots b_n$, $\forall i \ b_i \in V^*$ a $\forall i \ a_i \rightarrow b_i \in P$

Definícia 1.1.3. Jazyk² generovaný OL -systémom G je $L(G) = \{ u \in V^* \mid w \xRightarrow{*} u \}$

Definícia 1.1.4. DOL -systém je taký OL -systém, kde $\forall a \in V \ \exists! \ a \rightarrow u \in P, u \in V^*$ (takémuto OL -systému hovoríme aj deterministický)

¹Je dobré si hne na začiatku uvedomiť rozdiel medzi L -systémami a gramatikami, s ktorými sme sa stretli v Chomského hierarchii, poiatoné slovo L -systému nemusí tvoriť iba jeden symbol, ba dokonca tu nerozlišujeme medzi terminálmi a neterminálmi

²teda prakticky každá vetná forma, ktorú z poiatoného slova dostaneme (vrátane jeho samého), patrí do jazyka $L(G)$, ak G je L -systém

Definícia 1.1.5. *POL-systém (propagating-pokraujúci) je taký OL-systém, ktorý je bez- ε*

Príklad 1.1.1. $G_1 = (\{a\}, \{a \rightarrow a^2\}, a)$ potom $L(G_1) = \{ a^{2^n} \mid n \geq 0 \}$

Ako vidie, OL-systém G_1 nám úplne jednoducho (pouitím jediného pravidla) umouje generova jazyk, na ktorý by nám v Chomského hierarchii nestaili ani bezkontextové prostriedky. Sila OL-systémov spoíva v paralelnom prepisovaní, kedy v jednom kroku odvodenia musíme poui prepisovacie pravidlá na vetky symboly. Skúsme ale do G_1 prida jedno pravidlo:

$G'_1 = (\{a\}, \{a \rightarrow a, a \rightarrow a^2\}, a)$ potom $L_{G'_1} = a^+$ a veká sila je razom pre. Je tomu tak preto, lebo pridaním pravidla $a \rightarrow a$ sme umonili akoby rozsynchronizova odvodenie, a teda symboly sa teraz neprepisujú naraz, ale kadý v inom ase

Príklad 1.1.2. $G_2 = (\{a, b\}, \{a \rightarrow b, b \rightarrow ab\}, a)$ potom jazyk $L(G_2)$ budú tvori slová, ktorých dky sú leny Fibonacciho postupnosti, teda opä máme jeden dos zloitý, zrejme nie bezkontextový jazyk, ktorý dokáeme OL-systémom pomerne jednoducho generova

Príklad 1.1.3. $G_3 = (\{a, b, c\}, \{a \rightarrow abcc, b \rightarrow bcc, c \rightarrow c\}, a)$ potom dky slov jazyka $L(G_3)$ tvoria postupnos tvorcov (druhých mocnín) prirodzených ísel

Definícia 1.1.6. *AF \mathcal{L} (Abstract Family of Languages) je kadá trieda jazykov obsahujúca nejaký neprázdný jazyk a uzavretá na $\cup, \cdot, +, h_\varepsilon, h^{-1}, \cap \mathcal{R}$*

Veta 1.1.1. \mathcal{L}_{OL} je anti-AF \mathcal{L} (t.j. nie je uzavretá na iadnu AF \mathcal{L} operáciu)

Dôkaz: Pre kadú AF \mathcal{L} operáciu ukáeme, e trieda \mathcal{L}_{OL} na u nie je uzavretá

- $\cup : \{a\}, \{a^2\} \in \mathcal{L}_{OL}$ a sporom predpokladajme, e $L = \{a, a^2\} \in \mathcal{L}_{OL}$. Potom existuje nejaký OL-systém G , ktorý jazyk $\{a, a^2\}$ generuje. Ten ale musí ma nejaký axiom, môu nasta dve monosti:
 1. axiom je a - potom ale v G existuje pravidlo $a \rightarrow a^2$, lebo keby neexistovalo, tak by sme slovo a^2 nikdy nevyrobili, resp. by sme vyrobili iné slová, ktoré do L nepatria. Kee máme toto pravidlo, tak môeme vyrobi aj slová, ktoré do L nepatria (napr. a^4), o je spor s tým, e G generuje L
 2. axiom je a^2 - potom ak z neho chceme vyrobi a , tak musíme v G ma pravidlo $a \rightarrow \varepsilon$, ale aj $a \rightarrow a$, lebo keby sme ho nemali, tak vaka paralelnému prepisovaniu symbolov by sme dostali $\varepsilon \in L$, ale my vieme, e $\varepsilon \notin L$. Ale ak tu u máme tieto dve pravidlá, tak ε chtiace nechtiac niekedy vyrobíme, o je opä v spore s tým, e $\varepsilon \notin L$

Teda dostávame $L \notin \mathcal{L}_{OL}$ ³

- \cdot : Zvolíme $L_1 = \{a\} \in \mathcal{L}_{OL}, L_2 = \{\varepsilon, a\} \in \mathcal{L}_{OL}$ ale $L_1 \cdot L_2 = \{a, a^2\} \notin \mathcal{L}_{OL}$ ako sme v predchádzajúcej asti ukázali
- $+$: Definujme $L = \{aa\} \cup \{b^{2^n} \mid n \geq 2\} \in \mathcal{L}_{OL}$, dôkaz urobíme sporom, nech G je OL-systém pre L^+ :
 1. uvedomme si, e axiomom G môe by jedine aa , ak by tomu tak nebolo, axiomom by muselo by b^i pre nejaké $i \geq 4$, potom by sme ale nutne museli ma pravidlo $b \rightarrow a$ alebo $b \rightarrow a^2$, ale potom by sme vyrobili aj slovo tvaru $b^i a^j$, $i, j \neq 0$, ktoré do jazyka L^+ nepatrí

³Dostávame sa teda k mono troku prekvapujúcemu výsledku. Ukazuje sa, e i ke L -systémy v predchádzajúcom texte zvládli taký krkolomný jazyk ako bol $L(G_1)$, neporadia si s evidentne regulárnym jazykom obsahujúcim iba dve slová

2. $\varepsilon \notin L^+ \rightsquigarrow G$ je *POL*-systém
 3. $a^4 \in L^+ \rightsquigarrow a \rightarrow a^2 \in P$ (nesmú tu by pravidlá tvaru $a \rightarrow a, a \rightarrow a^3$, pretože by sme mohli vyrobiť aj slovo $ab^i \notin L^+$)
 4. $a^2 \xrightarrow{*} b^4 \rightsquigarrow a \rightarrow b^i \in P$ pre $1 \leq i \leq 3$. Ak teraz použijeme $a \rightarrow a^2$ a $a \rightarrow b^i$ dostaneme $a^2 \Rightarrow a^2 b^i \notin L^+$
- h_ε : Uvaujme jazyk $L = \{\varepsilon, a, a^2\} \in \mathcal{L}_{OL}$ a definujme homomorfizmus h nasledovne: $h(a) = a^2$, potom $h(L) = \{\varepsilon, a^2, a^4\} \notin \mathcal{L}_{OL}$, o sa dokáže rozbitím na prípady podobne ako pre \cup
 - h^{-1} : Uvaujme jazyk $L = \{a\} \in \mathcal{L}_{OL}$ a homomorfizmus h daný predpisom $h(a) = a^2$. Potom $h^{-1}(L) = \emptyset \notin \mathcal{L}_{OL}$
 - $\cap \mathcal{R}$: Uvaujme jazyk $L_1 = \{\varepsilon, a, a^2\} \in \mathcal{L}_{OL}$ a regulárny jazyk $L_2 = \{a^3\}^*$, dostávame rovnosť $L_1 \cap L_2 = \{\varepsilon\} \notin \mathcal{L}_{OL}$ ⁴

□

Dôsledok 1.1.1. \mathcal{L}_{OL} nie je uzavretá na substitúciu ani na zobrazenie a -prekladaom a nie je uzavretá ani na \cap a C (komplement)

Dôkaz: o sa týka uzavretosti tejto triedy na zobrazenie a -prekladaom, princíp dôkazu je podobný ako pri predchádzajúcich uzáverových vlastnostiach. Keďže \mathcal{L}_{OL} nie je uzavretá na $\cap \mathcal{R}$, tak nemôže byť uzavretá ani na \cap voobecne. Uzavretosť na C nechávame na itateu □

Veta 1.1.2. \mathcal{L}_{OL} je uzavretá na zrkadlový obraz

Dôkaz: Idea je rovnaká ako pre bezkontextové gramatiky. Je daný jazyk L . Nech $G = (V, P, w)$ je *OL*-systém taký, že $L(G) = L$. Zostrojíme *OL*-systém $G' = (V', P', w')$ tak, že $V = V'$, ak $a \rightarrow b_1 \dots b_n \in P$, potom $a \rightarrow b_n \dots b_1 \in P'$ a ak $w = w_1 \dots w_m, \forall i \ w_i \in V$, tak $w' = w_m \dots w_1$. Je zrejmé, že $L(G') = L^R$ □

Veta 1.1.3. Nech $L \in \mathcal{L}_{OL}$ je jazyk $L \subseteq a^*$, potom $L^* \in \mathcal{L}_{OL}$

Dôkaz: Nech $L = L(G)$ kde $G = (\{a\}, P, a^m), m \geq 1$

1. L je konečný:

- (a) $L = \{a\}$ alebo $L = \{\varepsilon, a\} \rightsquigarrow L^* = a^* \in \mathcal{L}_{OL}$
- (b) nech $L = \{w_1, \dots, w_n\}$, kde $w_1 \neq \varepsilon, w_1 \neq a$ (jazyk musí obsahovať slovo dlhšie ako $|a|$), potom $L^* = L(G')$, kde $G' = (\{a\}, \{a \rightarrow w_1, \dots, a \rightarrow w_n, a \rightarrow \varepsilon\}, w_1)$

2. L je nekonečný: $\forall i \ 1 \leq i \leq m$ nech v_i je najkratšie slovo v L také, že $|v_i| \cong i \pmod m$ ak existuje, inak ho nedefinujeme. Nech G' je *OL*-systém tvaru $G' = (\{a\}, P', a^m)$, kde $P' = \{a \rightarrow \varepsilon\} \cup \{a \rightarrow u \mid a^m \xrightarrow[G]{*} u \text{ alebo } \exists i \ v_i \xrightarrow[G]{*} u\}$. Tvrdíme, že $L(G') = L^*$

⊆: Každé u v pravých stranách P' patrí do L a teda vetky slová generované *OL*-systémom G' patria do L^* , pretože začneme z $a^m \in L$, v aľom kroku prepíšeme každý symbol buď na ε (a teda sa ho zbavíme), alebo ho prepíšeme na slovo $\in L$, vetná forma má teda v každom kroku tvar $w = w_1 \dots w_n, \forall i \ i = 1 \dots n \ w_i \in L \rightsquigarrow w \in L^*$

⁴ $\{\varepsilon\} \notin \mathcal{L}_{OL}$, pretože každý *OL*-systém, ktorý by tento jazyk generoval, by musel mať ako axiom ε , o čom je z definície axiomu nemožné

⊇: Opä budeme kvôli lepej zrozumitenosti rozliova dva prípady:

A) $L \subseteq L(G')$ ukáame MI vzhľadom na počet krokov odvodenia nasledovne:

1° $a^m \in L$, súčasne $a^m \in L(G')$

2° ak $x \in L$ a $x \xRightarrow{G} y$, potom $x \xRightarrow{G'} y$, lebo $x = (a^m)^j v_i$ pre nejaké i, j

$$\overbrace{aa \dots a \underbrace{aa \dots a}_m \dots aa \dots a \underbrace{aa \dots a}_m \dots aa \dots a \underbrace{aa \dots a}_m \dots aa \dots a \underbrace{aa \dots a}_m \dots aa \dots a}_{v_i}^x$$

Pri prepisovaní x na y budeme postupova nasledovne: prvé písmenko zo skupiny a^m prepíšeme na ε , to isté urobíme v asti v_i , inak povedané $y = u_1 u_2 \dots u_j u_{j+1}$, kde $a^m \xrightarrow{G} u_i, 1 \leq i \leq j, v_i \xrightarrow{G} u_{j+1}$, teda $x \xrightarrow{G'} y$

B) Nech $w \in L^*$: ak $w = \varepsilon, w \in L$, tak je to zrejmé z A). Nech $w = w_1 \dots w_k, w_i \in L, \forall i, w_i \neq \varepsilon, k \geq 2, \forall i, a^m \xrightarrow{G'}^* w_i$

$a^m \xrightarrow{G'}^* (a^m)^k x$ pre nejaké $x \in a^*$ teda $a^m \xrightarrow{G'}^* a^{mk} \xrightarrow{G'}^* w^1 \dots w_k$ teda sme nali nejaké odvodenie slova w , no ete musíme zabezpečiť, aby slová w_1, \dots, w_k vznikali synchronne na rovnaký počet krokov (musíme akosi ntiahnu odvodenie tých w_i , ktoré vznikajú skôr ako ostatné. Urobíme to nasledovne: ak $a \xRightarrow{G'} y$, tak odvodenie natiahneme⁵ $a^m \xRightarrow{G'} a^m a^t \xRightarrow{G'} y\varepsilon$. Nali sme teda (existuje) odvodenie, kde odvodenia w_i majú rovnakú dku $\forall i$

□

Poznámka 1.1.1. Ke $L \subseteq a^*$ je konený, tak $L^* \in \mathcal{L}_{OL}$

Definícia 1.1.7. M -mnoina je mnoina prirodzených ísel $M(n, m_1, \dots, m_s)$, ktorej tvar je $M(n, m_1, \dots, m_s) = \{n\} \cup$

Veta 1.1.4. (Charakterizácia nekonených OL -jazykov obsahujúcich ε)

Nech $L \subseteq a^*$ je nekonený a obsahuje ε . Potom $L \in \mathcal{L}_{OL} \iff$ ke existuje M -mnoina M_L taká, e $L = \{a^i \mid i \in M_L\}$

Dôkaz: Dokáame obe implikácie:

“ \Rightarrow ” Kee $L \in \mathcal{L}_{OL}$, tak existuje nejaký OL -systém G , ktorý ho generuje, urite musí obsahova (kee $\varepsilon \in L$) pravidlo $a \rightarrow \varepsilon$. Bez ujmy na veobecnosti môeme predpoklada, e pravidlá v G majú nasledovný tvar: $P = \{a \rightarrow \varepsilon, a \rightarrow a^{m_1}, \dots, a \rightarrow a^{m_s}\}$, priom $m_1 < \dots < m_s$ a $G = (\{a\}, P, a^n)$. M -mnoinu navrhne nasledovne $M_L = \{n\} \cup \{k_1 m_1 + \dots + k_s m_s\}$. Tvríme, e $L(G) = L(M_L)$

⊆: pre axiom a^n máme v M_L charakterizovaný prvok n , vezmeme si teraz nejaké odvodenie v G a k nemu nájdeme prísluný prvok $m \in M_L$, ktorý ho charakterizuje. Odvodenie má tvar⁶ $a^n \xRightarrow{G} a^{m_{i_1}} \dots a^{m_{i_k}} (k \leq n) \xRightarrow{G} \dots \xRightarrow{G} a^{k_1 m_1} a^{k_2 m_2} \dots a^{k_s m_s}$, priom niektoré k_i (mono aj vetky, vaka $a \rightarrow \varepsilon$) sa môe rovna 0, staí zvoli $m = k_1 m_1 + \dots + k_s m_s$, priom $\forall i$ je k_i rovnaké ako v odvodení

⁵toto máme existenciou neepsilonových pravidiel zabezpeené

⁶takto musí vyzerá kadé odvodenie, lebo v kadom kroku sa a prepíe na nejaké a^{m_i} alebo na ε

\supseteq : zoberme prvok $m \in M_L$ a k nemu hadajme odvodenie slova $w \in L(G)$ takého, e $|w| = m$. Ak $m = n$, tak $w = a^n$ je axiom jazyka $L(G)$ a sme hotoví, majme teda $m = k_1m_1 + \dots + k_sm_s \in M_L$. Odvodenie nájdeme nasledovným spôsobom: najskôr si vyrobíme dostatočne veľa symbolov a , konkrétne toľko, aby ich bolo viac ako $\sum_{i=1}^s k_i$ (to ide, pretože L je nekonečný jazyk a tak v G musí existovať pravidlo s potom symbolov na pravej strane väčším ako 1), ke tieto symboly máme vyrobené, v jednom aom kroku vyrobíme slovo w tak, e prvých $\sum_{i=1}^s k_i$ symbolov prepíšeme na $a^{k_1m_1} \dots a^{k_sm_s}$ (to ide jednoducho tak, e na prvých k_1 symbolov aplikujeme pravidlo⁷ $a \rightarrow a^{m_1}$, na ďalších k_2 symbolov pravidlo $a \rightarrow a^{m_2}$ a tak ďalej, a na posledných k_s symbolov aplikujeme pravidlo $a \rightarrow a^{m_s}$), na zvyšné symboly aplikujeme pravidlo $a \rightarrow \varepsilon$ a sme hotoví, pretože sme mali odvodenie w v G

“ \Leftarrow ” Je daná M -množina $M_L(n, m_1, \dots, m_s)$ taká, e $L(M_L) = \{a^i \mid i \in M_L\}$, potom $L(M_L) \in \mathcal{L}_{OL}$. Našu úlohou je teda nájsť OL -systém G' taký, e $L(G') = L(M_L)$. Zvoľme $G' = G$. Dôkaz je potom úplne identický dôkazu prvej implikácie

□

Poznámka 1.1.2. $L_1 = \{a^{2^n} \mid n \geq 0\} \in \mathcal{L}_{OL}$, ale $L_1 \cup \{\varepsilon\} \notin \mathcal{L}_{OL}$. Tu sa ukazuje, aká dôležitá je existencia, resp. neexistencia prázdneho slova v jazyku

1.1.2 Porovnanie \mathcal{L}_{OL} s Chomského hierarchiou

Veta 1.1.5. Každá z tried $\mathcal{R}, \mathcal{L}_{CF} - \mathcal{R}, \mathcal{L}_{CS} - \mathcal{L}_{CF}$ obsahuje aj jazyky, ktoré sú v \mathcal{L}_{OL} , aj jazyky, ktoré nie sú v \mathcal{L}_{OL}

Dôkaz: OL -jazyky v jednotlivých triedach sú:

1. $\{a\} \in \mathcal{R}$
2. $\{a^i b a^i \mid i \geq 0\} \in \mathcal{L}_{CF} - \mathcal{R}$
3. $\{a^{2^n} \mid n \geq 0\} \in \mathcal{L}_{CS} - \mathcal{L}_{CF}$

Jazyky v príslušných triedach, ktoré nie sú v \mathcal{L}_{OL} :

1. $\{a, a^2\} \in \mathcal{R}$
2. $\{a^i b^i \mid i \geq 0\} \in \mathcal{L}_{CF} - \mathcal{R}$
3. $\{a^{2^n} \mid n \geq 0\} \cup \{a^3\} \in \mathcal{L}_{CS} - \mathcal{L}_{CF}$

□

Poznámka 1.1.3. Konečné jazyky v \mathcal{L}_{OL} sú (v abecede $\{a\}$) tvaru:

1. $\{a^m\}$ kde $m \geq 1$
2. $\{\varepsilon, a^m\}$ kde $m \geq 1$
3. $\{a^m, a^{m-1}, \dots, \varepsilon\}$ kde $m \geq 1$

⁷nesmieme zabúdať na to, e pracujeme v OL -systéme, a teda v jednom kroku odvodenia musíme pravidlá aplikovať na všetky symboly vo vetnej forme

Veta 1.1.6. *Kadý OL-systém (jazyk) obsahujúci ε , ktorý je v abecede $\{a\}$ je regulárny*

Dôkaz: Nech $L \in \mathcal{L}_{OL}$. Rozlíme dva prípady:

1. L je konený: vieme, e kadý konený jazyk je regulárny
2. L je nekonený: poda vety 1.1.4 vieme, e ak $L \in \mathcal{L}_{OL}$, tak existuje M -mnoina M_L taká, e $L = \{a^i \mid i \in M_L\}$. Nech $M_L = \{n, m_1, \dots, m_k\}$. Potom regulárna gramatika pre jazyk L bude: $G = (\{\sigma, A\}, \{a\}, \{\sigma \rightarrow a^n, \sigma \rightarrow A, A \rightarrow a^{m_1} A, \dots, A \rightarrow a^{m_k} A, A \rightarrow \varepsilon\}, \sigma)$

□

Poznámka 1.1.4. *Kadý jazyk generovaný OL-systémom, v ktorom $a \rightarrow a \in P$ pre kadé $a \in V$, je bezkontextový⁸*

Poznámka 1.1.5. *Kadý jazyk $L \in \mathcal{L}_{CF}$ je tvaru $L' \cap R$ pre $L' \in \mathcal{L}_{OL}, R \in \mathcal{R}$*

Lema 1.1.1. *Nech $G = (V, P, w_0)$ je OL-systém, potom $\forall w \in L(G)$ existuje odvodenie, ktoré používa maximálne $k|w|$ priestoru, kde k je kontanta závislá od G*

Dôkaz: Definujme najskôr OL-systém G' nasledovne: $G' = (V \cup \{x_0\}, P \cup \{x_0 \rightarrow w_0\}, x_0)$, $x_0 \notin V$, platí $L(G') = L(G) \cup \{x_0\}$. Teraz ku kadému odvodeniu v G' uvaujme jeho strom⁹. Hovoríme, e odvodenie je redukované, ke jemu zodpovedajúci strom spa nasledujúcu podmienku: neexistuje podstrom T taký, e súčasne platí:

1. vetky listy T sú ε
2. T obsahuje vetvu, v ktorej majú dva vrcholy rovnaké návěstie

Pre kadé odvodenie slova w existuje redukované odvodenie (obr. 1.1), toto získame jednoducho tak, e ztotoníme rovnaké uzly v jednej vetve v podstrome T (ktorý obsahuje ako listy iba ε) originálneho stromu odvodenia.

Ozname m dku najdlhej pravej strany spomedzi vetkých pravidiel G' a $n = |V \cup \{x_0\}|$. Tvrdíme, e staí zvoli:

$$k = 3m^n$$

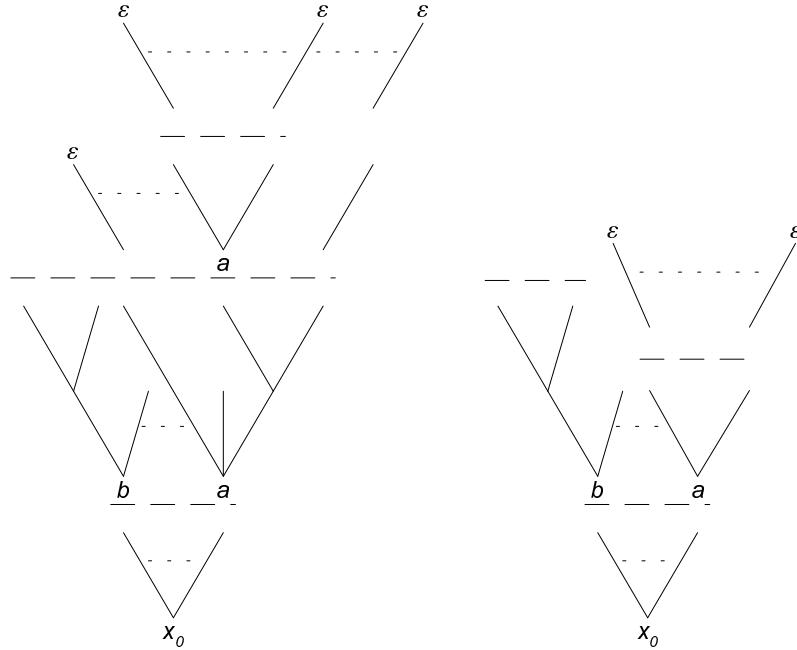
Pre $\forall w \neq \varepsilon, w \in L(G')$ s odvodením $x_0 \Rightarrow w_0 \Rightarrow w_1 \Rightarrow \dots \Rightarrow w_n \equiv w$ bez újmy na veobecnosti predpokladajme, e toto je redukované. Výskyt symbolu a v jednom zo slov w_i nazveme neproduktívny \iff ak tento výskyt je návěstím korea podstromu, ktorého vetky listy majú návěstie ε . Inak výskyt nazveme produktívny. Pokia $w \neq \varepsilon$, tak w_i obsahuje najmenej jeden produktívny symbol, navye poet produktívnych symbolov vo $w_i \leq |w|$. Staí nám ukáza, e $\forall i$, ke Q je podslovo w_i a platí $|Q| = 3m^n$, potom Q obsahuje najmenej jeden produktívny symbol. Pre $i < n$ iadne podslovo w_i nie je dlhie ako $3m^n$. Pre $i = n + j, j \geq 0$ predpokladajme, e Q je podslovo $w_i, |Q| = 3m^n$. Q môeme zapísa nasledovne:

$$Q = Q_1 Q_2 Q_3, |Q_1| = |Q_2| = |Q_3| = m^n$$

Predpokladajme, e Q obsahuje iba neproduktívne symboly. Uvaujme nejaký výskyt symbolu a v Q_2 . Existuje jediný výskyt symbolu b vo w_{i-n} taký, e a je návěstie v strome T , ktorého kore má návěstie b . alej, vobou Q, m, n vetky listy v T majú návěstia ε . To je spor, lebo potom existuje v T vetva s dvoma uzlami s rovnakým návěstím □

⁸pravidlo $a \rightarrow a, \forall a \in V$ nám umoní si pri kadom kroku vybra jeden symbol a nahradí ho príslunou pravou stranou pravidla a na ostatné symboly pouí pravidlo $a \rightarrow a$

⁹ako pre bezkontextové gramatiky - kore tvorí x_0 , návěstia vrcholov sú symboly $\in V \cup \{x_0\}$, hrany sú orientované a mnoina orientovaných hrán vychádzajúca z vrchola v má tvar $E(v) = \{v_1, \dots, v_k\} \iff v \rightarrow v_1 \dots v_k \in P \cup \{x_0 \rightarrow w_0\}$

Obr. 1.1: Vytváranie redukovaného odvodenia

Veta 1.1.7. (*O lineárnom priestore*)

Nech A je Turingov stroj¹⁰ (TS) taký, e existuje k také, e pre každé slovo w tento TS pouije pri práci na w najviac $k|w|$ políok. Potom $L(A) \in \mathcal{L}_{ECS}$

Veta 1.1.8. $\mathcal{L}_{OL} \subseteq \mathcal{L}_{ECS}$

Dôkaz: Pouijeme lemu 1.1.1 a na základe vety o lineárnom priestore, ktorá potom pre OL -jazyky platí, dostávame $L(G) \in \mathcal{L}_{ECS}$ \square

1.1.3 Rozírené OL -systémy (EOL -systémy)

Ako sa pri OL -systémoch ukázalo, paralelné prepisovanie symbolov nám istú silu pridalo, no fakt, e do jazyka sme museli zahrnú vetko, o sme vyrobili (kadú vetnú formu), nám vekú as náho optimizmu odobral. EOL -systémy nám dovolia opä (ako pri gramatikách Chomského hierarchie) filtrova vetné formy rozdelením mnoiny symbolov na terminály a neterminály. Do akej miery sa nám tým ná model zosilní (malo by by jasné, e jeho sila bude minimálne taká, ako sila OL -systémov) si ukáeme na príklade neskôr

Definícia 1.1.8. EOL -systém je tvorica $G = (N, T, P, w)$, $P \subseteq (N \cup T) \times (N \cup T)^*$ a $\forall a \in (N \cup T)$ existuje v P pravidlo

Definícia 1.1.9. Krok odvodenia je relácia \Rightarrow na $(N \cup T)^*$ definovaná nasledovne: $u \Rightarrow v$ práve vtedy, ke $u = a_1 \dots a_n$, $\forall i \ a_i \in (N \cup T)$, $v = b_1 \dots b_n$, $\forall i \ b_i \in (N \cup T)^*$ a $\forall i \ a_i \rightarrow b_i \in P$

Definícia 1.1.10. Jazyk generovaný EOL -systémom G je $L(G) = \{x \in T^* \mid w \xRightarrow{*} x\}$

¹⁰definície, popis modelu a iné v [1]

Príklad 1.1.4. $G_1 = (\{\sigma\}, \{a, b\}, \{\sigma \rightarrow a, \sigma \rightarrow b, a \rightarrow a^2, b \rightarrow b^2\}, \sigma)$, potom zjavne jazyk $L(G_1) = \{a^{2^n} \mid n \geq 0\} \cup \{b^{2^n} \mid n \geq 0\} \notin \mathcal{L}_{OL}$

Tento príklad ukazuje, e *EOL*-systémy sú silnejšie ako obyčajné *OL*-systémy a tým sme vlastne dali odpoveď na otázku, ktorú sme si položili na začiatku kapitoly, v tomto prípade sa sila neterminálu prejavila v tom, e nám umonila spraviť zjednotenie dvoch jazykov

Príklad 1.1.5. $G_2 = (\{A\}, \{a, b\}, \{A \rightarrow A, A \rightarrow a, a \rightarrow a^2, b \rightarrow b\}, AbA)$ potom jazyk generovaný G je $L(G_2) = \{a^{2^n}ba^{2^m} \mid m, n \geq 0\} \notin \mathcal{L}_{OL}$

Príklad 1.1.6. $G_3 = (\{S, A, B, C, \bar{A}, \bar{B}, \bar{C}, F\}, \{a, b, c\}, P, S)$

$$P = \left\{ \begin{array}{llll} S \rightarrow ABC & a \rightarrow F & b \rightarrow F & c \rightarrow F \\ A \rightarrow A\bar{A} & A \rightarrow a & \bar{A} \rightarrow \bar{A} & \bar{A} \rightarrow a \\ B \rightarrow B\bar{B} & B \rightarrow b & \bar{B} \rightarrow \bar{B} & \bar{B} \rightarrow b \\ C \rightarrow C\bar{C} & C \rightarrow c & \bar{C} \rightarrow \bar{C} & \bar{C} \rightarrow c \\ F \rightarrow F \end{array} \right\}$$

Mono niekoho prekvapí fakt, e $L(G_3) = \{a^n b^n c^n \mid n \geq 1\}$, no ak sa nad systémom G_3 troku zamyslíme, tak sa nám táto skutočnosť ihne vyjasní. Ide tu totiž o rafinované využitie neterminálu F na to, aby terminálne slová vznikali naraz (teda slová z jazyka $L(G_3)$ vznikajú v jednom kroku odvodenia prepísaním vetkových neterminálov na terminálne symboly). Ako si v nasledovnej vete ukážeme, tento jav nie je ani zaleka taký zriedkavý, ako by sa mohlo zdať

Veta 1.1.9. (*Synchronizovaný tvar EOL-systému*)

Nech $G = (N, T, P, w)$ je *EOL*-systém pre jazyk L . Potom existuje taký *EOL*-systém G' , $L(G') = L(G)$, e vetky jeho terminálne slová vznikajú z neterminálnych vetných foriem v jednom kroku odvodenia¹¹

Dôkaz: Ukážeme kontrukciu synchronizovaného *EOL*-systému G' . Najskôr si vytvoríme nové neterminály, ktoré budeme potrebovať:

- $\forall a \in T$ vytvoríme ξ_a (ak $a, b \in T$, tak $\xi_a \neq \xi_b$)
- F, σ' , budú predstavovať FALSE, resp. nový poiatoný symbol

Ozname $N' = \{\xi_a \mid a \in T\}$. Pre jednoduchosť zaveme niekoľko pojmov, ktoré neskôr využijeme:

1. Nech S je ubovoná množina reazcov z $(N \cup T)^*$, pre ňu definujeme množinu $A(S)$ nasledovne:

- (a) reazec $b_1 \dots b_n \in A(S) \stackrel{def}{\iff}$ ak existuje reazec $a_1 \dots a_n \in S$ taký, e bu $b_i = a_i$ alebo $a_i \in T$ a $b_i = \xi_i$ (teda $b_i \in N'$), potom $A(S) \subset (N \cup N' \cup T)^*$
- (b) ak $S \neq \emptyset$, potom $A(S) \neq \emptyset$, lebo $S \subseteq A(S)$

2. $\delta_P(a)$ nazveme množinu vetkých pravých strán pravidiel pre symbol a z P

Definujme synchronizovaný *EOL*-systém G' nasledovne: $G' = (N \cup N' \cup \{F, \sigma'\}, T, P', \sigma')$, pričom

$$P' : \begin{array}{ll} \delta_{P'}(\sigma') = A(\{w\}) \\ \forall a \in (T \cup \{F\}) & (a \rightarrow F) \in P' \\ \forall a \in N & \delta_{P'}(a) = A(\delta_P(a)) \\ \forall \xi_a \in N' & \delta_{P'}(\xi_a) = A(\delta_P(a)) \end{array}$$

¹¹teda ke sa vo vetnej forme objaví prvý terminál, tak nutnou podmienkou, aby sme niekedy vygenerovali terminálne slovo je, aby v kroku odvodenia, kedy sa do vetnej formy dostal, “zterminálnela” vetná forma celá

Malo by by zrejmé, e terminálne slová musia v G' vznikať naraz, pretože ak sa náhodou nejaký terminál do vnútornej formy dostane skôr ako ostatné, tak sa v aom kroku prepíše nutne na F a z F sa u nikdy terminál nestane. Rovnako zrejmé by malo by $L(G') = L(G)$, pretože nové neterminály ξ_i vo vnútornej forme akoby nahrádzali terminálne symboly, a tak simulovali odvodenie v pôvodnom systéme G \square

Veta 1.1.10. *Kadý konený jazyk je v \mathcal{L}_{EOL}*

Dôkaz: Nech L je konený, potom existuje regulárna gramatika G taká, e $L = L(G)$. Táto regulárna gramatika je ale zároveň (po doplnení pravidiel $a \rightarrow a \ \forall a \in (N \cup T)$) aj hadaným EOL -systémom \square

Lema 1.1.2. *Nech G je EOL -systém, potom existuje EOL -systém G' , ktorého všetky pravidlá obsahujúce $a \in T$ na ľavej strane sú tvaru $a \rightarrow a$*

Dôkaz: Zkontruujeme EOL -systém G' nasledovne: pre každé $a \in T$ zavedieme nový neterminál ξ_a a upravíme pravidlá:

1. tie pravidlá, kde sa vyskytujú terminály, nahradíme novými tak, e všetky terminály (na ľavej i pravej strane) zmeníme na príslušné nové neterminály ($a \in T$ nahradíme $\xi_a \in N$)
2. pre každé $a \in T$ pridáme pravidlo $a \rightarrow a$
3. pre každé nové $\xi_a \in N$ pridáme pravidlo $\xi_a \rightarrow a$

\square

Veta 1.1.11. *Trieda \mathcal{L}_{EOL} je uzavretá na $\cup, \cdot, +, \cap, \mathcal{R}, h_\varepsilon$ a nie je uzavretá na h^{-1}*

Dôkaz: Dokážeme iba dve vlastnosti, väšina ostatných dôkazov sa a na malé technické detaily veľmi nelí od známych kontrukcií pre bezkontextovú gramatiku:

- \cup : Máme EOL -systémy G_1 pre L_1 a G_2 pre L_2 . Ku G_1, G_2 spravíme normálne tvary G'_1, G'_2 podľa kontrukcie z lemy 1.1.2. Bez ujmy na všeobecnosti môžeme predpokladať, e $N'_1 \cap N'_2 = \emptyset$. Vytvoríme G_3 pre $L_1 \cup L_2$ nasledovne: zavedieme nový neterminál σ_3 tak, e $\sigma_3 \notin N'_1$ a $\sigma_3 \notin N'_2$. alej $N_3 = N'_1 \cup N'_2 \cup \{\sigma_3\}$, $T_3 = T'_1 \cup T'_2$, $P_3 = P'_1 \cup P'_2 \cup \{\sigma_3 \rightarrow \sigma'_1 | \sigma'_2\}$ a nakoniec $G_3 = (N_3, T_3, P_3, \sigma_3)$
- h^{-1} : Zoberme jazyk $L \in \mathcal{L}_{EOL}$, $L = \{a^{2^n} \mid n \geq 0\}$ a definujeme homomorfizmus h nasledovne: $h(a) = a$, $h(b) = \varepsilon$. Potom $h^{-1}(L) = \{w \in \{a, b\}^* \mid \#_a w = 2^n, n \geq 0\}$. Ukážeme, e $h^{-1}(L) \notin \mathcal{L}_{EOL}$. Nech G je EOL -systém pre $h^{-1}(L)$. Zoberme $w_0 \in h^{-1}(L)$, nech $\#_a w_0 = n$. Zoberme ubovoné dve a , medzi ktorými sú iba b . Ak je medzi týmito dvoma a "príliš veľa"¹² b , tak takéto slovo nedokážeme vyrobiť (nemáme na to dostatok a), o je spor s tým, e G je EOL -systém pre $h^{-1}(L)$

\square

Veta 1.1.12. $\mathcal{L}_{CF} \subsetneq \mathcal{L}_{EOL}$

Dôkaz: Každá bezkontextová gramatika vyhovuje definícii EOL -systému (po doplnení pravidiel $a \rightarrow a \ \forall a \in (N \cup T)$), teda platí nevlastná inklúzia $\mathcal{L}_{CF} \subseteq \mathcal{L}_{EOL}$. e platí aj vlastná inklúzia, sme ukázali v príklade 1.1.6, kde sme mali EOL -systém pre jazyk $L = \{a^n b^n c^n \mid n \geq 1\} \in \mathcal{L}_{CS} - \mathcal{L}_{CF}$

\square

¹²tento počet vieme určiť, závisí napr. od dĺžky najdlhšej pravej strany pravidla v G , bližšie v [2]

Poznámka 1.1.6. $1L$ a $2L$ -systémy sú nejakou analógiou kontextových gramatík, i keď o ich sile by sa dali viesť podobné diskusie ako pri OL -systémoch. Sná len toho, že obojstranný kontext je silnejší ako jednostranný a oba systémy sú silnejšie ako OL -systémy

1.1.4 TOL -systémy (table)

Tieto systémy nebudeme striktné definovať, povieme si len základné veci, ktorými sa od klasických OL -systémov odlišujú. TOL -systém $G = (V, P_1, \dots, P_k, w_0)$ má niekoľko (konkrétne k) sád pravidiel, v danom kroku odvodenia použijeme na vetnú formu iba jednu sadu pravidiel

Príklad 1.1.7. $G = (\{a\}, \{a \rightarrow a^2\}, \{a \rightarrow a^3\}, a)$, potom $L(G) = \{a^{2^n} a^{3^m} \mid n, m \geq 0\} \notin \mathcal{L}_{OL}$

Poznámka 1.1.7. Trieda \mathcal{L}_{TOL} zdieľa “zlé” uzávierové vlastnosti triedy \mathcal{L}_{OL} . Podobne ako pre \mathcal{L}_{OL} platí aj pre \mathcal{L}_{TOL} vzťah $\mathcal{L}_{TOL} \subseteq \mathcal{L}_{ECS}$

1.2 aie paralelné gramatiky

1.2.1 Indické paralelné gramatiky

Definícia 1.2.1. Indická paralelná gramatika (IP) je tvorica $G = (N, T, P, \sigma)$, pričom $\sigma \in N$, $N \cap T = \emptyset$, $P \subseteq N \times (N \cup T)^*$

Definícia 1.2.2. Krok odvodenia IP G je relácia \Rightarrow keď sa všetky výskyty zvoleného neterminálu prepíšu naraz tým istým pravidlom

Príklad 1.2.1. $G_1 = (\{\sigma\}, \{a\}, \{\sigma \rightarrow \sigma\sigma, \sigma \rightarrow a\}, \sigma)$ potom $L(G_1) = \{a^{2^n} \mid n \geq 0\}$

Príklad 1.2.2. Dyckov jazyk nad dvoma písmenkami D_1 (jazyk správne uzátvorkovaných výrazov) nie je \mathcal{L}_{IP}

Dôkaz: Sporom predpokladajme, že $D_1 \in \mathcal{L}_{IP}$, potom existuje IP gramatika G taká, že $L(G) = D_1$. Ukážeme, že by musela mať nekonečne veľa neterminálov, čo nie je možné. Pre jednoduchosť označme $L = D_1$. Vytvoríme v L hierarchiu tvarov slov nasledovne: definujme rekurentne podmnožiny L_i a uvedomme si, koľko najmenej neterminálov treba na generovanie slov z každej z nich:

$$L_1 = \{ a^n b^n \mid n \geq 1 \}^+ \text{ treba aspoň 2 neterminály}$$

$$L_{i+1} = \{ a^n w b^n \mid w \in L_i, n \geq 1 \}^+ \text{ treba aspoň } i + 2 \text{ neterminálov}$$

Ako vidno, táto hierarchia je nekonečná, teda na generovanie $(\bigcup_{i=1}^{\infty} L_i) \subseteq L$ je treba nekonečne veľa neterminálov \square

Veta 1.2.1. $\mathcal{L}_{IP} \cap \mathcal{L}_{CF} = \mathcal{L}_{DBL}$

Poznámka 1.2.1. \mathcal{L}_{DBL} je trieda *Derivation Bounded Languages*, ku každému jazyku z tejto triedy existuje k také, že počet neterminálov v každej vetnej forme je menší ako k

Veta 1.2.2. $\mathcal{L}_{IP} \subseteq \mathcal{L}_{ECS}$

Veta 1.2.3. \mathcal{L}_{IP} je uzavretá na $\cup, \cdot, *, h$

Veta 1.2.4. \mathcal{L}_{IP} je neporovnateľná s \mathcal{L}_{EOL}

Veta 1.2.5. $\mathcal{L}_{IP} \subseteq \mathcal{L}_{ETOL}$ (*extended TOL*)

1.2.2 Ruské paralelné gramatiky

Definícia 1.2.3. Ruská paralelná gramatika je päťica $G = (N, T, P_1, P_2, \sigma)$, pričom $\sigma \in N$, $N \cap T = \emptyset$, P_1, P_2 sú konené množiny pravidiel, $P_1, P_2 \subseteq N \times (N \cup T)^*$

Definícia 1.2.4. Krok odvodenia: vetky výskyty zvoleného neterminálu sa prepú naraz istým pravidlom z P_1 , alebo sa prepú práve jeden neterminál pravidlom z množiny P_2

1.2.3 Absolútne paralelné gramatiky

Definícia 1.2.5. Absolútne paralelná gramatika (AP) je tvorica $G = (N, T, P, \sigma)$, kde $\sigma \in N$, $N \cap T = \emptyset$, P je konená množina pravidiel tvaru $(A_1, \dots, A_n) \rightarrow (w_1, \dots, w_n)$, kde $\forall A_i \in N$, $w_i \in (N \cup T)^*$

Definícia 1.2.6. Krok odvodenia je relácia $w \Rightarrow v$ práve vtedy, keď $w = u_1 A_1 u_2 A_2 \dots u_n A_n u_{n+1}$ a $v = u_1 w_1 u_2 w_2 \dots u_n w_n u_{n+1}$, pričom $u_1, \dots, u_{n+1} \in T^*$ (t.j. naraz prepisujeme vetky neterminály vo vnútornej forme, na každý monos výskytu neterminálov musíme mať pravidlo)

Príklad 1.2.3. Pozrime sa na AP gramatiku:

$G = (\{S\}, \{a, b, c\}, \{(S) \rightarrow (SSS), (S, S, S) \rightarrow (aS, bS, cS), (S, S, S) \rightarrow (a, b, c)\}, S)$ potom $L(G) = \{a^n b^n c^n \mid n \geq 1\}$

Veta 1.2.6. \mathcal{L}_{AP} je \mathcal{AFL}

Veta 1.2.7. $\mathcal{L}_{AP} \cap 2^{a^*} \subseteq \mathcal{R}$ (t.j. jednopísmenkové AP jazyky sú regulárne)

Dôkaz: Nech $L \in \mathcal{L}_{AP}$ a $G = (N, T, P, A_p)$ je AP gramatika taká, že $L(G) = L$. Bez újmy na všeobecnosti môžeme predpokladať, že $T = \{a\}$. Nech $N = \{A_1, \dots, A_n\}$. Definujme N' nasledovne: $N' = \{A_p\} \cup \{A_{i_1, \dots, i_k} \mid \forall j A_{i_j} \in N, A_{i_1}, \dots, A_{i_k} \text{ sa nachádzajú na pravej strane niektorého (rovnakého) z pravidiel } P \text{ v tomto poradí}\}$. Bez újmy na všeobecnosti môžeme predpokladať, že vetky pravidlá z P sú tvaru $(A_{i_1}, \dots, A_{i_m}) \rightarrow (a^{k_1} \pi_1, \dots, a^{k_m} \pi_m)$, kde $\forall i \pi_i \in N^*$. Definujme $\varphi_i = i_1, \dots, i_l \iff \pi_i = A_{i_1} \dots A_{i_l}$. Vytvoríme množinu pravidiel P' nasledovne:

$$A_{i_1, \dots, i_k} \rightarrow a^{w_1 + \dots + w_k} A_{\varphi_{i_1}, \dots, \varphi_{i_k}} \in P' \iff (A_{i_1}, \dots, A_{i_k}) \rightarrow (a^{w_1} \pi_1, \dots, a^{w_k} \pi_k) \in P$$

Teraz definujme $G' = (N', \{a\}, P', A_p)$. G' je zrejme regulárna gramatika a z kontrukcie vyplýva, že $L(G') = L(G)$ \square

Veta 1.2.8. $\mathcal{L}_{AP} = \mathcal{L}_{2DAP}$

Poznámka 1.2.2. \mathcal{L}_{2DAP} je trieda jazykov, ktoré sú generované dvojsmernými deterministickými a-prekladami

Kapitola 2

Generatívne systémy

Doteraz sme sa zaoberali iba paralelnými modelmi, ktorých spoločnou črtou bola akási “gramatiková filozofia”, teda mali sme množinu symbolov, poiatoný symbol, resp. poiatoné slovo a akúsi množinu prepisovacích pravidiel, ktoré striktne riadili odvodenie a celý mechanizmus generoval nejaký jazyk. Ukážeme si trochu iný pohľad na vec, nový z hľadiska spôsobu prepisovania, kedy zostane zachovaná “viditeľná gramatiková časť”, teda symboly, poiatoný symbol, zmení sa však prepisovací mechanizmus. Ako uvidíme neskôr, pôjde o akúsi kombináciu gramatikového a automatového pohľadu na jazyky. Pomocou tohto mechanizmu bude možné simulovať u známe gramatiky, i u z Chomského hierarchie, alebo skôr spomenuté paralelné gramatiky. Zaujímavý (a veľmi dôležitý) na tomto modeli je fakt, že pomerne jednoducho umožní porovnať paralelné a sekvencné formalizmy z hľadiska zložitosti, a tým ukázať, v ktorej oblasti nám paralelizmus pomôže a kde naopak nemá zmysel sa ním veľmi zaoberať.

2.1 Definície a označenia

Definícia 2.1.1. Abstraktný generatívny systém je tvoriaca $G = (N, T, f, \sigma)$ kde N je množina neterminálov, T je množina terminálov, f je konečne daná funkcia $(N \cup T)^* \rightarrow 2^{(N \cup T)^*}$, σ je poiatoný neterminál pričom N, T nie sú nutne disjunktné abecedy.

Definícia 2.1.2. Krok odvodenia abstraktného generatívneho systému je relácia \Rightarrow na $(N \cup T)^*$ definovaná takto: $u \Rightarrow v$ práve vtedy keď $v \in f(u)$.

Definícia 2.1.3. Jazyk generovaný abstraktným generatívnym systémom G je množina $L(G)$, pričom $L(G) = \{w \in T^* \mid \sigma \xRightarrow{*} w\}$.

V alom sa budeme zaoberať špeciálnym typom abstraktných generatívnych systémov, a to generatívnymi systémami.

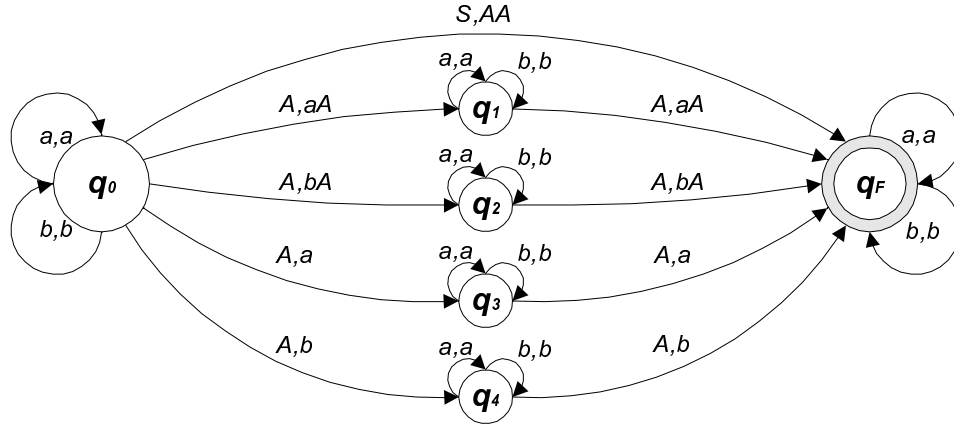
Definícia 2.1.4. 1-a-preklada je a-preklada $M = (K, \Sigma_1, \Sigma_2, H, q_0, F)$, v ktorom množina tvorí tvaru¹ $H \subseteq K \times \Sigma_1 \times \Sigma_2^* \times K$.

Definícia 2.1.5. Generatívny systém (*g-systém*) je abstraktný generatívny systém, v ktorom f je zobrazenie 1-a-prekladaom. Zapisujeme $G = (N, T, M, \sigma)$ kde M je 1-a-preklada.

¹1-a-preklada nemá prvnú časť hlavy t.j. môže mať práve jeden symbol

Definícia 2.1.6. *Krok odvodenia g -systému je relácia \Rightarrow na $(N \cup T)^*$ definovaná takto: $u \Rightarrow v$ práve vtedy² ke $v \in M(u)$.*

Príklad 2.1.1. Zostrojíme g -systém $G = (N, T, M, S)$ pre jazyk $L = \{ww \mid w \in \{a, b\}^*\}$. Neterminály budú $N = \{S, A\}$, terminály $T = \{a, b\}$, a -preklada M bude (obr.2.1).

Obr. 2.1: 1- a -preklada g -systému pre jazyk L z príkladu 2.1.1

Oznaenie: \mathcal{G} trieda vetkých g -systémov.

\mathcal{G}_ε trieda vetkých bez- ε g -systémov, t.j. 1- a -preklada nedáva na výstup ε .

2.2 Porovnanie generatívnej sily g -systémov s gramatikami Chomského hierarchie

Veta 2.2.1. $\mathcal{L}_G = \mathcal{L}_{RE}$

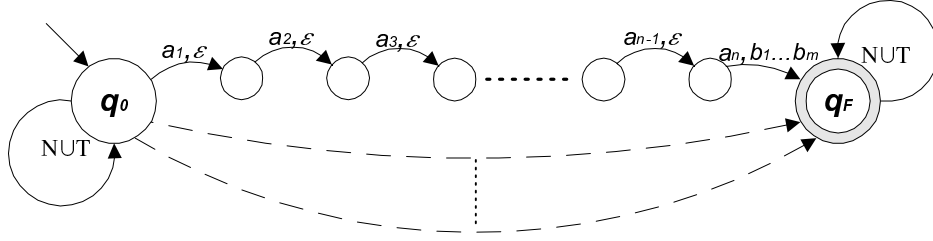
Dôkaz: Dokážeme obe inklúzie:

\subseteq : Táto inklúzia vyplýva z Turingovej tézy, ale iste by sme si vedeli predsavi aj TS, ktorý dostane na pásku slovo a a na druhej páske simuluje odvodenie tohto slova g -systémom od poiatoného neterminálu a porovnáva, i je slovo z druhej pásky zhodné so vstupom na prvej páske.

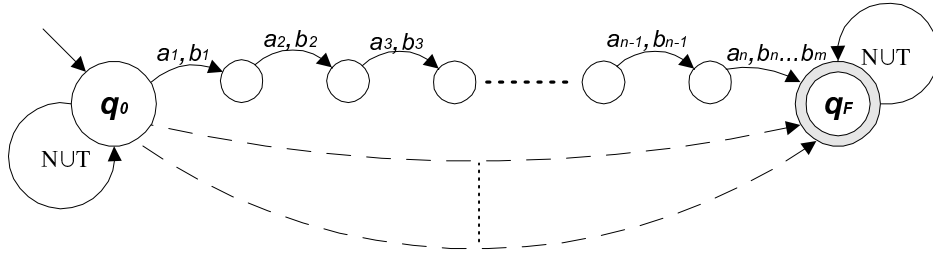
\supseteq : Pomocou g -systémov chceme simulovať frázové gramatiky, t.j. ku kadej frázovej gramatike G treba zostrojiť g -systém G' taký, e $L(G') = L(G)$. G' zostrojíme nasledovne: ku každému pravidlu $a_1 a_2 \dots a_n \rightarrow b_1 b_2 \dots b_m$ urobíme v g -systéme cestu ako na obrázku 2.2.

□

²pre vstupné slovo u 1- a -preklada M vygeneruje výstup v

Obr. 2.2: Kontrukcia g -systému ku frázovej gramatike

Obr. 2.3: Kontrukcia g -systému ku kontextovej gramatike

Veta 2.2.2. $\mathcal{L}_{g_\varepsilon} = \mathcal{L}_{CS}$

Dôkaz: Dokážeme obe inklúzie:

\subseteq : K bez- ε g -systému zostrojíme LBA akceptujúci ten istý jazyk. LBA si, rovnako ako TS v predchádzajúcej vete, vyrobí druhú pásku, na ktorej bude simulovať odvodenie vstupného slova simulovaným g -systémom. Keď g -systém je bez ε , nemôže sa stať, že pri odvodení nejakého slova w vznikne vetná forma dlhšia ako je $|w|$. Preto na simuláciu staí priestor ohraničený dvoma vstupného slova, a teda vystaíme s LBA.

\supseteq : Kontrukcia je podobná ako v predchádzajúcej vete (obr.2.3) s využitím toho, že v kontextových gramatikách nie je pravá strana pravidla kratšia ako avá, takže v kontrukcii 1- a -prekladača nepotrebujeme pravidlá s ε výstupom.

□

Definícia 2.2.1. *Kopírovací cyklus v 1- a -prekladači je tvorica z H tvaru (q, a, a, q) .*

Definícia 2.2.2. *g -systém je sekvenný, ak jediné cykly v 1- a -prekladači sú kopírovacie cykly v poiatonnom alebo koncovom stave.*

Oznaenie: \mathcal{S} trieda vetkých sekvenných g -systémov.

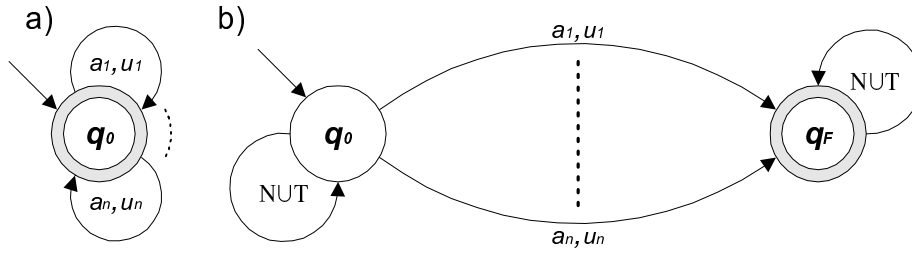
\mathcal{S}_ε trieda vetkých bez- ε sekvenných g -systémov.

Veta 2.2.3. $\mathcal{L}_S = \mathcal{L}_{RE}, \mathcal{L}_{S_e} = \mathcal{L}_{CS}$

Dôkaz: Kontrukcia je tá istá ako vo vete 2.2.1, resp. 2.2.2, lebo ahko vidno, e zostrojený g -systém je sekvenný. \square

2.3 Modelovanie známych gramatík pomocou g -systémov

Príklad 2.3.1. *EOL*: Nech množina pravidiel *EOL* je $P = \{a_1 \rightarrow u_1, a_2 \rightarrow u_2, \dots, a_n \rightarrow u_n\}$ potom príslušný g -systém bude vyzerá ako na obrázku 2.4a.

Obr. 2.4: Modelovanie *EOL*-systémov a *CF*-gramatík pomocou g -systémov

CF: Nech množina pravidiel *CF* je $P = \{a_1 \rightarrow u_1, a_2 \rightarrow u_2, \dots, a_n \rightarrow u_n\}$ potom príslušný g -systém bude vyzerá ako na obrázku 2.4b.

Poznámka 2.3.1. Gramatika G je bezkontextová práve vtedy, ke existuje sekvenný g -systém G' s dvoma stavmi taký, e $L(G) = L(G')$. Implikácia " \Rightarrow " vyplýva z kontrukcie na obrázku 2.4b, dôkaz opanej implikácie nie je triviálny a presahuje rámec tohto textu.

Veta 2.3.1. Absolutne paralelné gramatiky sú ekvivalentné s g -systémami spajúce nasledujúce podmienky (ozn. $\tilde{\mathcal{G}}$ trieda takýchto g -systémov):

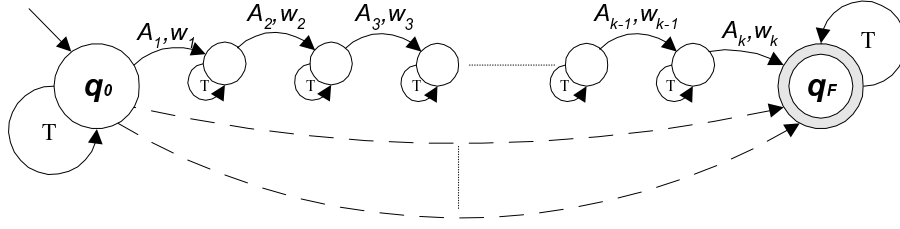
1. každý cyklus je kopírovací cyklus pre terminál
2. v každom stave je kopírovací cyklus pre každé $a \in T$
3. terminálne symboly sú prepisované len v kopírovacích cykloch

Dôkaz: Máme dokáza, e $\mathcal{L}_{AP} = \mathcal{L}_{\tilde{\mathcal{G}}}$

\subseteq : K danej *AP* gramatike G zkontruujeme ekvivalentný g -systém $G' \in \tilde{\mathcal{G}}$ nasledovne. Každému pravidlu v G tvaru $(A_1, \dots, A_k) \rightarrow (w_1, \dots, w_k)$ zodpovedá v 1- a -prekladaí g -systému G' práve jedna cesta znázornená na obrázku 2.5.

\supseteq : Pre každú cestu v 1- a -prekladaí z q_0 do q_F (mimo kopírovacích cyklov) v *AP* gramatike urobíme pravidlo: $(A_1, \dots, A_k) \rightarrow (w_1, \dots, w_k)$.

\square

Obr. 2.5: Kontrukcia g -systému k AP gramatike

2.4 Miery zloitosti

- $STATE(G)$ = počet stavov 1- a -prekladaa g -systému G
- $ARC(G)$ = počet pravidiel 1- a -prekladaa g -systému G
- $STATE_U(L) = \min\{STATE(G) \mid L = L(G), G \in U\}$
- $ARC_U(L) = \min\{ARC(G) \mid L = L(G), G \in U\}$
- $TIME(G, w) = \min\{k \mid \sigma \xrightarrow[k]{G} w; w \in L(G)\}$
- $TIME(G, n) = \max\{TIME(G, w) \mid w \in L(G), |w| \leq n\}$
- $TIME_U(f(n)) = \{L \mid \exists G \in U, L = L(G), TIME(G, n) = O(f(n))\}$
- $\overline{TIME}_U(f(n)) = \{L \mid \forall G \in U, L = L(G), TIME(G, n) = \Omega(f(n))\}$
- $SPACE(G, w) = \min\{SPACE(\alpha)\}$; kde $\alpha : \sigma \Rightarrow u_1 \Rightarrow \dots \Rightarrow u_n$ je odvodenie w v G a $SPACE(\alpha) = \max\{|u_i| \mid 0 \leq i \leq n\}$

Veta 2.4.1. Pre každý nekonený jazyk L platí:

1. $L \in \overline{TIME}_S(n)$
2. $L \in \overline{TIME}_G(\log n)$

Dôkaz:

1. Nech $G \in \mathcal{S}$. Zamyslime sa nad tým, aké najdlhšie slovo môžeme vygenerovať G na n krokov. G dokáže v jednom kroku prepísať len jeden súvislý úsek vetnej formy. Túto vetnú formu dokáže G prepísať najviac

$$m = \max\{\text{súčet dĺžok výstupov na jednej ceste v 1- a -prekladač - dĺžka tejto cesty}\}$$

Majme odvodenie $\sigma = w_0 \Rightarrow w_1 \Rightarrow \dots \Rightarrow w_i \Rightarrow w_{i+1} \Rightarrow \dots \Rightarrow w_n$. Potom platí $|w_{i+1}| \leq |w_i| + m$. Keď $|w_0| = |\sigma| = 1$, tak $|w_n| \leq 1 + nm$. Z toho teda nakoniec plynie, že G potrebuje na vygenerovanie slova dĺžky n aspoň lineárny čas.

2. Nech $G \in \mathcal{G}$. G môže v každej vetnej forme prepísať vetky symboly. Označme

$$m = \max\{\text{dĺžka výstupu v 1- a -prekladač}\}$$

Potom platí $|w_{i+1}| \leq |w_i| \cdot m$. Keď $|w_0| = |\sigma| = 1$, tak $|w_n| \leq m^n$. Z toho plynie, že G potrebuje na vygenerovanie slova dĺžky n aspoň logaritmický čas

□

2.5 Porovnanie sekvenných a paralelných g -systémov

Veta 2.5.1. $\mathcal{L}_{\mathcal{G}} = \mathcal{L}_{\mathcal{S}}, \mathcal{L}_{\mathcal{G}_{\varepsilon}} = \mathcal{L}_{\mathcal{S}_{\varepsilon}}$

Dôkaz: Tvrdenie priamo vyplýva z viet 2.2.1, 2.2.2 a 2.2.3 a hovorí nám, e paralelné a sekvenné g -systémy sú z hadiska generatívnej sily ekvivalentné, no nedáva nám iadny návod, ako ku paralelnému g -systému nájs sekvenný, rovnako ni nehovorí o tom, aký vplyv bude ma táto kontrukcia na popisnú zloitos.

Ukáeme si, ako k ubovonému g -systému $G \in \mathcal{G}$ zkontruujeme g -systém $G'' \in \mathcal{S}$ s ním ekvivalentný (t.j. $L(G) = L(G'')$) a potom si povieme, ako sa “zosekvennenie” odrazí na zloitosti.

Nech $G = (N, T, M, \sigma)$ je ubovoný g -systém, $L(G) \in \mathcal{L}_{\mathcal{G}}$, poiatoný stav M je q_0 a koncový q_F . Uvedomme si, o potrebujeme na G prepracova, aby sme ho “zosekvennili”. V prvom rade potrebujeme ma v poiatonom aj koncovom stave kopírovacie cykly pre vetky³ symboly, aby sme sa vo vetnej forme mohli presunú ubovone aleko, potom nieo a -prekladaom prepísa a vetnú formu dokopírova do konca. V druhom rade potrebujeme odstráni z G vnútorné cykly (teda vetky také, ktoré nie sú kopírovacími cyklami v poiatonom, resp. koncovom stave). Ke sa nám toto podarí, budeme s kontrukciou hotoví. G'' budeme kontruova v dvoch krokoch:

1. Zostrojíme $G' = (N', T, M', \bar{\sigma})$ ekvivalentný s G s uitonými technickými vlastnosami, ktoré neskôr vyuijeme:
 - (a) zavedieme nový poiatoný stav q'_0 a nový koncový stav q'_F a v týchto stavoch zkontruujeme kopírovacie cykly⁴ $\forall a \in (N' \cup T)$, N' definujeme neskôr, ozname mnoinu týchto kopírovacích cyklov $C = \{(q, a, a, q) \mid q \in \{q'_0, q'_F\}, a \in (N \cup T)\}$.
 - (b) G' bude udrova informáciu o prvom a poslednom symbole vetnej formy tak, e ich oznaí: prvý symbol horným príkom, posledný dolným príkom. Oznaené symboly budú nové neterminály, v G' musíme vytvori nové podiarknuté aj nadiarknuté symboly, teda $N' = N \cup \{\bar{a} \mid a \in (N \cup T)\} \cup \{\underline{a} \mid a \in (N \cup T)\} \cup \{\bar{\sigma}\}$. Poiatoný neterminál G' bude $\bar{\sigma}$. Vetná forma bude vyzera nasledovne: $\bar{a}_1 a_2 a_3 \dots a_{n-1} \underline{a}_n$.

Teraz pome kontruova G' tak, aby sme zabezpečili obe “dobré” vlastnosti, ktoré sme uviedli a zároveň aby boli G a G' ekvivalentné. Zrejme bude potrebné upravi prechodovú mnoinu 1- a -prekladaa. Ak H bola prechodová mnoina M , tak $H_{M'}$ bude prechodová mnoina M' . Zatia definujeme H' nasledovne (nech $a, d, A, B \in (N \cup T)$, $b, c \in (N \cup T)^*$):

$$H' = H \cup C \cup \{(q'_0, \bar{A}, \bar{a}b, q_1) \mid (q_0, A, ab, q_1) \in H\} \cup \{(q, \underline{B}, \underline{c}d, q'_F) \mid (q, B, cd, q_F) \in H\}$$

Ak sa nad H' trochu zamyslíme, tak je jasné, e v q'_0 , resp. v q'_F síce máme kopírovacie cykly, ale nebudeme ich pouíva. Keby sme toti pouili ubovoný kopírovací cyklus v q'_0 , tak sa u z tohto stavu nikdy nedostaneme, pretoe z neho vedú iba ípky na nadiarknutý, teda prvý, symbol vetnej formy. o sa týka stavu q'_F , tak do neho sa mono dosta iba na podiarknutý, teda posledný, symbol vetnej formy.

Aby sme nau kontrukciu príli nepretechnizovali, nebudeme sa zaobera detailami ohadom poiatoného neterminálu $\bar{\sigma}$ a vynecháme aj prípady, kedy M “príli vea” vymazáva, teda ak sa v odvodení môe vyskytnú vetná forma obsahujúca jediný symbol, prípadne ε . Pozrime sa teraz na g -systém, ktorý sme zkontruovali. Keby sme uvaovali $G \in \mathcal{G}_{\varepsilon}$, tak u teraz máme (a na prvý a posledný symbol, s ktorým budeme pracova neskôr) G' ekvivalentný s G a splnené (a)

³ako sa neskôr ukáe, tak nie nutne pre úplne vetky, staí pre niektoré

⁴Zrejme by nestailo doda kopírovacie cykly do q_0 , resp. q_F . Mohlo by sa toti ahko sta, e by sme takto zkontruovaným 1- a -prekladaom akceptovali aj to, o 1- a -preklada v G neakceptoval

aj (b). Ale my uvaujeme $G \in \mathcal{G}$. Uvedomme si, aké nepríjemnosti nám môe spôsobi skuto-
nos, e 1- a -preklada môe zapisova na výstup ε . Môe sa sta, e v H existuje $(q_0, A, \varepsilon, q_1)$. Poda
doterajej kontrukcie by sme do H' pridali $(q'_0, \bar{A}, \varepsilon, q_1)$. Tým by sme ale vymazali prvý sym-
bol vetnej formy a 1- a -preklada by nepracoval v aích krokoch odvodenia správne. Podobne
sa nám môe sta, e
v H existuje (q, B, ε, q_F) , potom by sme do H' pridali $(q, \underline{B}, \varepsilon, q'_F)$, teda by sme si zmazali
posledný (podiarknutý) symbol vetnej formy a v aom kroku odvodenia by nastali prob-
lémy s akceptovaním. Ukazuje sa teda, e predchádzajúcu kontrukciu mono poui iba na tie
 (q, a, u, p) , kde $u \neq \varepsilon$ (zámerne sme do tretej komponenty vdy písali reazec $w \in (N' \cup T)^+$).

Pre ε -výstupy 1- a -prekladaa pouijeme nasledovnú kontrukciu:

- (a) 1- a -prekladau M' pridáme nové stavy tak, e pre každý stav q 1- a -prekladaa M vyrobíme
nový stav \bar{q} . V týchto stavoch si budeme pamäta, e sme si zmazali prvý symbol vetnej
formy a ke budeme robi v danom kroku odvodenia prvý ne- ε výstup, tak prvý symbol
z neho bude zároveň aj prvým symbolom vetnej formy, a tak mu pridáme iaru hore.
Teraz to vetko formálne zapíeme. Ozname \bar{H} prechodovú mnoinu, ktorú definujeme
nasledovne $(a, b \in (N \cup T), u \in (N \cup T)^*)$:

$$\begin{aligned} \bar{H} = \{ & (q'_0, \bar{A}, \varepsilon, \bar{q}_1) \mid (q_0, A, \varepsilon, q_1) \in H \} \cup & \text{pamätáme si, e sme zmazali } \bar{A} \\ & \cup \{ (\bar{q}, a, \varepsilon, \bar{p}) \mid (q, a, \varepsilon, p) \in H \} \cup & \text{stále sme nezapísali prvý symbol} \\ & \cup \{ (\bar{q}, a, \bar{b}u, p) \mid (q, a, bu, p) \in H \} & \text{zapíeme } \bar{b}u \end{aligned}$$

- (b) 1- a -prekladau M' pridáme nové stavy tak, e pre každý stav q 1- a -prekladaa M
vyrobíme nový stav \underline{q} . Tieto stavy budeme pouíva na to, aby sme si nezmazali po-
sledný (podiarknutý) symbol vetnej formy. Tu to vak nebude také jednoznaé ako pri
prvom symbole. Pretoe 1- a -preklada sa nemôe vraca, tak po tom, ako zmae posledný
symbol, u nemôe oznai iarou dole nejaký iný. Na to, e raz zmae posledný symbol
vetnej formy, musí prís “dostatone skoro”, vyuijeme monos nedeterminizmu. Uhád-
neme, e istý symbol vo vetnej forme je posledný, ktorý reálne zapisujeme, a e to, o
vznikne prepísaním symbolov za ním budú iba ε , a potom len kontrolujeme, i sme
hádali správne. Formálne zapísané v prechodovej mnoine \underline{H} ($w \in (N \cup T)^*$):

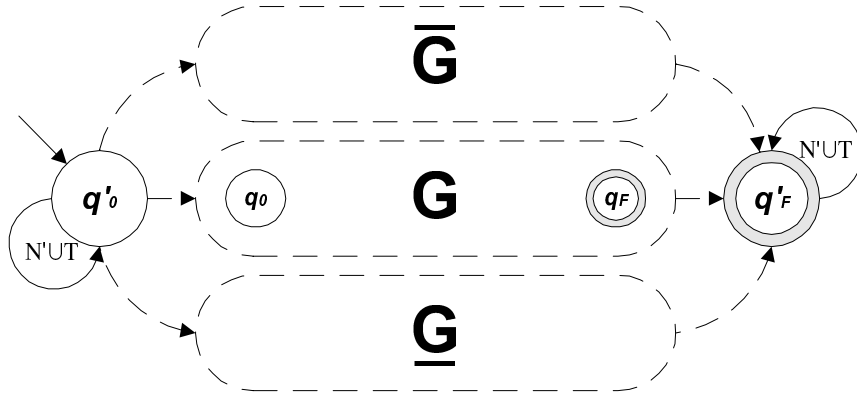
$$\begin{aligned} \underline{H} = \{ & (q, a, w\underline{b}, \underline{p}) \mid (q, a, wb, p) \in H \} \cup & \text{nedet. zapíe nový posledný symbol} \\ & \cup \{ (\underline{q}, a, \varepsilon, \underline{p}) \mid (q, a, \varepsilon, p) \in H \} \cup & \text{stále mae vetky symboly} \\ & \cup \{ (\underline{q}, \underline{a}, \varepsilon, q'_F) \mid (q, a, \varepsilon, q_F) \in H \} & \text{ak zmae posledný symbol, akceptuje} \end{aligned}$$

Vytvorili sme akoby virtuálne g -systémy $G, \underline{G}, \bar{G}$ (obr.2.6), priom v jednom kroku
odvodenia sa môeme medzi nimi pohybova. Neexistujú vak iadne ípky $G \rightarrow \bar{G}$, $\underline{G} \rightarrow G$,
 $\underline{G} \rightarrow \bar{G}$.

Na to, aby sme mali $L(G) = L(G')$ ete potrebujeme v istom kroku odznai prvý aj
posledný oznaený symbol. Avak kee máme v 1- a -prekladaí g -systému G' ípky z q'_0
do iného stavu, resp. ípky do q'_F z iného stavu (teda nie kopírovacie cykly v týchto
stavoch) iba na oznaený symbol, tak s odznaenou vetnou formou u alej nepohneme.
Z toho plynie, e symboly mono odznai len v poslednom kroku odvodenia, teda vtedy,
ak vetky symboly vetnej formy, okrem prvého a posledného, sú terminály a aj prvý a
posledný symbol (odhliadnuc od oznaenia) sú terminály. Teda opä nedeterministicky
hádame posledný krok. Formálne definujeme:

$$H_T = \{ (q'_0, \bar{a}, a, q_T), (q_T, a, a, q_T), (q_T, \underline{a}, a, q'_F) \mid a \in T \}$$

q_T je nový stav 1- a -prekladaa g -systému G' . Zachovali sme konzistentnos v tom
zmysle, e z q'_0 vychádzajú, okrem kopírovacích cyklov, iba ípky na prvý (nadiar-
knutý) symbol a do q'_F vchádzajú, okrem kopírovacích cyklov, iba ípky na posledný

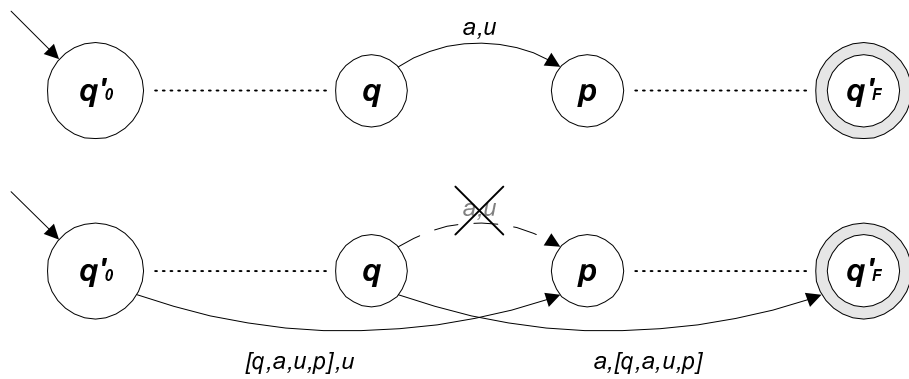

Obr. 2.6: 1- a -preklada g -systému G'

(podiarknutý) symbol vetnej formy, teda máme $L(G) = L(G')$, priom $G' = (N', T, M', \overline{\sigma})$. o sa týka M' pre nás je zaujímavé, ako sa zmenila prechodová množina: ke v M to bola H , tak v M' to bude $H_{M'} = H' \cup \overline{H} \cup \underline{H} \cup H_T$. Pokiaľ ide o stavy a abecedy, ich kontrukcia by mala byť z uvedeného zrejmá.

2. Ku $G' = (N', T, M', \overline{\sigma})$ zostrojíme ekvivalentný g -systém G'' tak, e prerušíme vetky vnútorné cykly (teda tie, ktoré nie sú kopírovacie v poiatonom alebo koncovom stave). Vonkajou ípkou 1- a -prekladaa nazveme takú, ktorá bu vychádza z poiatoného stavu, alebo vchádza do akceptaného stavu (v naom prípade ide o stavy q'_0, q'_F). Ostatné ípky nazveme vnútorné. Pri odstraovaní cyklov budeme postupova nasledovne:

- (a) stavy budú rovnaké ako v G'
- (b) vetky vonkajie ípky necháme tak ako sú
- (c) každú vnútornú ípku nahradíme dvoma novými nasledovne: ak $(q, a, u, p) \in H_{M'}$, tak $(q, a, u, p) \notin H_{M''}$, $(q, a, [q, a, u, p], q'_F) \in H_{M''}$, $(q'_0, [q, a, u, p], u, p) \in H_{M''}$, priom $[q, a, u, p]$ budú nové neterminály⁵ (obr.2.7)

Obr. 2.7: Nahrádzanie vnútorných ípok v G''

⁵Ak sa itate trochu zamyslí, malo by mu byť jasné, e v každom kroku môže byť vo vetnej forme najviac jeden takýto neterminál

Môže sa naskytnúť otázka: prečo sme nenahradzovali aj vonkajšie ípky? Odpoveď je veľmi jednoduchá: pretože oni iadne cykly vytvára nemohli, tak sme G' kontruuovali. Malo by byť zrejmé, že takto sme odstránili vetvy cykly, okrem kopírovacích v poiatonóm a koncovom stave, lebo teraz vetvy ípky vychádzajú z q'_0 alebo vchádzajú do q'_F a toto sú jediné ípky v G'' . Rovnako zrejmé by malo byť $L(G') = L(G'')$, v G'' sme iba nahradili jeden paralelný krok n sekvennými, kde n je počet ípok v jednom paralelnom kroku.

Máme zkontruovaný g -systém G'' taký, že $L(G) = L(G'')$ a $G'' \in \mathcal{S}$, teda máme “zosekvenovanie” g -systému G je na konci. \square

Nasledujúce tvrdenia hovoria niečo o zloitosti g -systému ktorý sme práve zostrojili v predchádzajúcej konstrukcii a priamo z nej vyplývajú.

Veta 2.5.2. (*Vzťah popisnej zloitosti sekvenných a paralelných g -systémov*)

- $\forall L \text{ } STATE_{\mathcal{S}}(L) \leq 3 \cdot STATE_{\mathcal{G}}(L) + 3$
- $ARC_{\mathcal{S}}(L) \leq 32 \cdot STATE_{\mathcal{G}}(L) + 22 \cdot \# \Sigma_L$

Je dobré si uvedomiť, že zosekvenením g -systému sme nepouili iadny priestor navyše, o čom hovorí nasledujúca veta.

Veta 2.5.3. $SPACE_{\mathcal{S}}(f(n)) = SPACE_{\mathcal{G}}(f(n))$ pre $\forall f(n)$

Veta 2.5.4. Pre ubovoný jazyk L a ubovoný $G \in \mathcal{G}$ taký, že $L = L(G)$ platí:

$$L \in TIME_{\mathcal{S}}(SPACE_{\mathcal{G}}(G, n) \cdot TIME_{\mathcal{G}}(G, n))$$

Veta 2.5.4 hovorí o akomsi hornom odhade počtu krokov sekvenných g -systémov v porovnaní s paralelnými. Na bližšie pochopenie tohto tvrdenia si stačí uvedomiť, že sekvenný g -systém môže v jednom kroku vaka tomu, že nemá vnútorné cykly, prepísať len istý, vo všeobecnosti malý, úsek vetnej formy na rozdiel od paralelného g -systému, ktorý môže v jednom kroku prepísať celú vetnú formu. Teda ak chce sekvenný g -systém odsimulovať jeden krok paralelného g -systému, musí urobiť { rádovo dľa vetnej formy } krokov. Ak chceme sekvenne odsimulovať celý výpočet paralelného g -systému, dostávame spomínané tvrdenie.

Keď sa na tento problém pozrieme z opakej strany (keď chceme jazyk generovaný sekvenným g -systémom, generovať paralelným g -systémom), podobná úvaha nám umožňuje pretransformovať dolný odhad počtu krokov pre sekvenné g -systémy na dolný odhad počtu krokov pre paralelné g -systémy. Dostávame teda nasledujúce tvrdenie.

Veta 2.5.5. $\overline{TIME}_{\mathcal{S}_\varepsilon}(f(n)) \subseteq \overline{TIME}_{\mathcal{G}_\varepsilon}(\frac{f(n)}{n})$

Toto tvrdenie nám ukazuje, že vzťah paralelných a sekvenných g -systémov je lineárny a teda, že paralelizmus nám vo všeobecnosti veľmi nepomôže (aspoň nie nejak dramaticky), ako si však neskôr ukážeme, existujú tzv. “rýchlo generovateľné” jazyky, kde je rozdiel výraznejší.

Príklad 2.5.1. Je známe, že $L = \{w c w \mid w \in \{a, b\}^*\} \in \overline{TIME}_{\mathcal{S}_\varepsilon}(n^2)$, teda podľa vety 2.5.5 $L \in TIME_{\mathcal{G}_\varepsilon}(n)$. Paralelizmus teda tomuto jazyku veľmi nepomôže, nie je totiž exponenciálny

2.6 Normálové tvary g -systémov

Definícia 2.6.1. *Hovoríme, že g -systém je v normálovom tvare, ak spĺňa nasledujúce podmienky:*

1. *existuje kopírovací cyklus pre $\forall a \in N \cup T$ v q_0 aj v q_F*
2. *iba kopírovacie cykly vstupujú do q_0 a vystupujú z q_F*
3. *terminálne symboly sa iba kopírujú*
4. *g -systém je bez ε*

Oznaenie: \mathcal{N} je trieda vetkých g -systémov v normálnom tvare

Veta 2.6.1. $\mathcal{L}_{\mathcal{N}} = \mathcal{L}_{\mathcal{G}_\varepsilon}$

Dôkaz: Inklúzia \subseteq je zrejmá vďaka tvrdej podmienke. Dokážeme opačnú inklúziu:

Nech $G = (N, T, M, \sigma) \in \mathcal{G}_\varepsilon$. Chceme zostrojiť $G'' \in \mathcal{N}$ taký, e $L(G'') = L(G)$, teda chceme, aby G'' spal vetky tyri podmienky z definície \mathcal{N} . Keďže $G \in \mathcal{G}_\varepsilon$ tak podmienka 4 je automaticky splnená. G'' zostrojíme v dvoch krokoch:

1. Najskôr zostrojíme $G' = (N', T, M', \sigma)$ taký, e $L(G') = L(G)$ a G' bude spa tretiu podmienku z definície \mathcal{N} :
 - $N' = N \cup \{\xi_a \mid a \in T\}$
 - $\forall a \in T$: vetky výskyty terminálu a v H nahradíme novým neterminálom ξ_a
 - v q_0 nedeterministicky uhádneme, e vetná forma obsahuje u len neterminály typu ξ_a a celú ju zterminálnime. Do M' pridáme nový stav q' a do H' pridáme tvoriace: pre $\forall a \in T$ (q_0, ξ_a, a, q') a (q', ξ_a, a, q'), pričom q' bude akceptaným stavom.
2. Na G' použijeme kontrukciu podobnú s prvou časťou kontrukcie z kapitoly 2.5, ktorá nám zabezpečí splnenie podmienok 1 a 2. Všimnime si, e keď pracujeme s bez ε g -systémami, tak nemusíme strojnásobovať stavy, a teda vychádzajú aj lepšie odhady popisnej zložitosti.

□

Dôsledok 2.6.1. Pre každý jazyk $L \in \mathcal{L}_{\mathcal{G}_\varepsilon}$ platí:

1. $STATE_{\mathcal{N}}(L) \leq STATE_{\mathcal{G}_\varepsilon}(L) + 3$
2. $ARC_{\mathcal{N}}(L) \leq 12 \cdot ARC_{\mathcal{G}_\varepsilon}(L) + 14 \cdot \#\Sigma_L$
3. $SPACE_{\mathcal{N}}(n) = SPACE_{\mathcal{G}_\varepsilon}(n) = \mathcal{L}_{CS}$
4. $TIME_{\mathcal{N}}(f(n)) = TIME_{\mathcal{G}_\varepsilon}(f(n))$

Oznaenie: $STATE_{\mathcal{N}}(n) = \{L \mid \exists G \in \mathcal{N}, STATE(G) \leq n, L = L(G)\}$

Veta 2.6.2. $STATE_{\mathcal{N}}(n)$ je \mathcal{AFL} pre⁶ $\forall n > 1$

Oznaenie: $\mathcal{N}_{i,j}$ - trieda vetkých sekvenných g -systémov v normálnom tvare, ktoré majú najviac i stavov a najviac j neterminálov, pričom sú dovolené ε prechody v 1- a -prekladači.

⁶pre $n = 1$ by boli problémy s h^{-1}

Veta 2.6.3. $\mathcal{L}_{\mathcal{N}_{6,2}} = \mathcal{L}_{\mathcal{N}_{5,3}} = \mathcal{L}_{\mathcal{N}_{4,4}} = \mathcal{L}_{RE}$

Pre $\mathcal{N}_{6,2}$ tvrdenie platí, ak g -systém začína svoju prácu z poiatoného slova, otvoreným problémom je, i platí aj pri použití poiatoného neterminálu.

Dôsledkom tejto vety sú niektoré normálové tvary pre frázové gramatiky:

Dôsledok 2.6.2. K ubovonému jazyku $L \in \mathcal{L}_{RE}$ existuje taká frázová gramatika, e vetky jej pravidlá sú tvaru:

1. $\sigma \rightarrow u$ alebo $AB \rightarrow \varepsilon$ a $CD \rightarrow \varepsilon$ kde $N = \{\sigma, A, B, C, D\}$ a $u \in (N \cup T)^*$
2. $\sigma \rightarrow u$ alebo $ABBBAA \rightarrow \varepsilon$ kde $N = \{\sigma, A, B\}$ a $u \in (N \cup T)^*$
3. $\sigma \rightarrow u$ alebo $ABC \rightarrow \varepsilon$ kde $N = \{\sigma, A, B, C\}$ a $u \in (N \cup T)^*$

Otvorenými problémami zostávajú:

- $\mathcal{N}_{5,2} \stackrel{?}{=} \mathcal{L}_{RE}$
- $\mathcal{N}_{4,2} \stackrel{?}{=} \mathcal{L}_{RE}$
- $\mathcal{N}_{4,3} \stackrel{?}{=} \mathcal{L}_{RE}$

2.7 Charakterizácia triedy $TIME_{\mathcal{G}}(f(n))$ pomocou sekvenčného priestoru

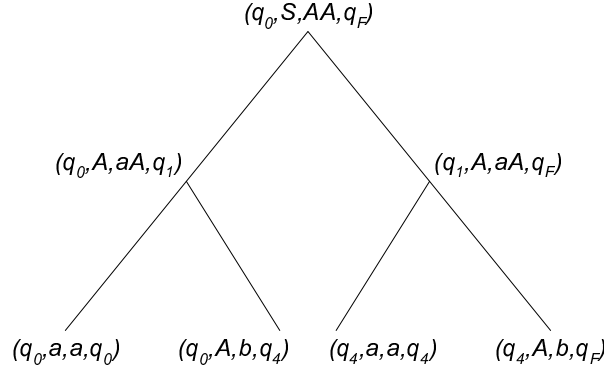
Definícia 2.7.1. *Nech D je odvodenie slova $w \in L(G)$ g -systémom $G = (N, T, M, \sigma)$, kde $M = (K, \Sigma, \Sigma, H, q_0, q_F)$. Strom odvodenia (ozn. T_D) nazývame strom, ktorého vrcholy sú oznaené ako tvorce z H , pričom oznaenie korea T_D je tvaru (q_0, σ, u, q_F) , kde $u \in (N \cup T)^*$. Vrchol s oznaením $(q, a, b_1 b_2 \dots b_k, p)$ má k synov $(p_1, b_1, u_1, p_2)(p_2, b_2, u_2, p_3) \dots (p_k, b_k, u_k, p_{k+1})$, kde $\forall u_i \in (N \cup T)^*$. Postupnosť tvoríc na kadej úrovni stromu je výpočet 1- a -prekladaa. Zreazením tretích komponent tvoríc na k -tej úrovni dostaneme k -tu vetnú formu výpotu G . Teda zreazením tretích komponent tvoríc na poslednej úrovni⁷ dostaneme slovo w .*

Príklad 2.7.1. Zoberme si g -systém a jeho 1- a -preklada pre jazyk $L = \{ww \mid w \in \{a, b\}^*\}$ z príkladu 2.1.1. Zoberme si jedno konkrétne odvodenie $S \Rightarrow AA \Rightarrow aAaA \Rightarrow abab$. Jednotlivým krokom tohto odvodenia zodpovedá v 1- a -prekladaí výpoet:

- $S \Rightarrow AA \rightsquigarrow (q_0, S, AA, q_F)$
- $AA \Rightarrow aAaA \rightsquigarrow (q_0, A, aA, q_1)(q_1, A, aA, q_F)$
- $aAaA \Rightarrow abab \rightsquigarrow (q_0, a, a, q_0)(q_0, A, b, q_4)(q_4, a, a, q_4)(q_4, A, b, q_F)$

Strom tohto odvodenia je na obrázku 2.8.

⁷hbka stromu odvodenia $\geq TIME(G, w)$

Obr. 2.8: Strom zodpovedajúci odvodeniu $S \Rightarrow AA \Rightarrow aAaA \Rightarrow abab$

Lema 2.7.1. $TIME_{\mathcal{G}}(f(n)) \subseteq 1NSPACE(f(n))$ pre $\forall f(n)$.

Dôkaz: Nech $G = (N, T, M, \sigma)$ je g -systém pracujúci v ase $O(f(n))$. Chceme skontrolovať Turingov stroj A s jednosmernou vstupnou páskou, ktorý bude simulovať G v priestore $O(f(n))$. Uvažujme slovo $w \in L(G)$ a jeho príslušný strom odvodu T . Chceme ukázať, že A akceptuje w práve vtedy, keď $w \in L(G)$. A bude na svojej pracovnej páske zapisovať cesty z T vedúce od koreňa k listom (obr.2.9). A bude hádať tieto cesty a overovať, či jednotlivé tvoričky na rovnakej úrovni T tvoria výpočet 1- a -prekladača M a či zrealizujú výstupov tvoričiek v listoch T tvoria w .

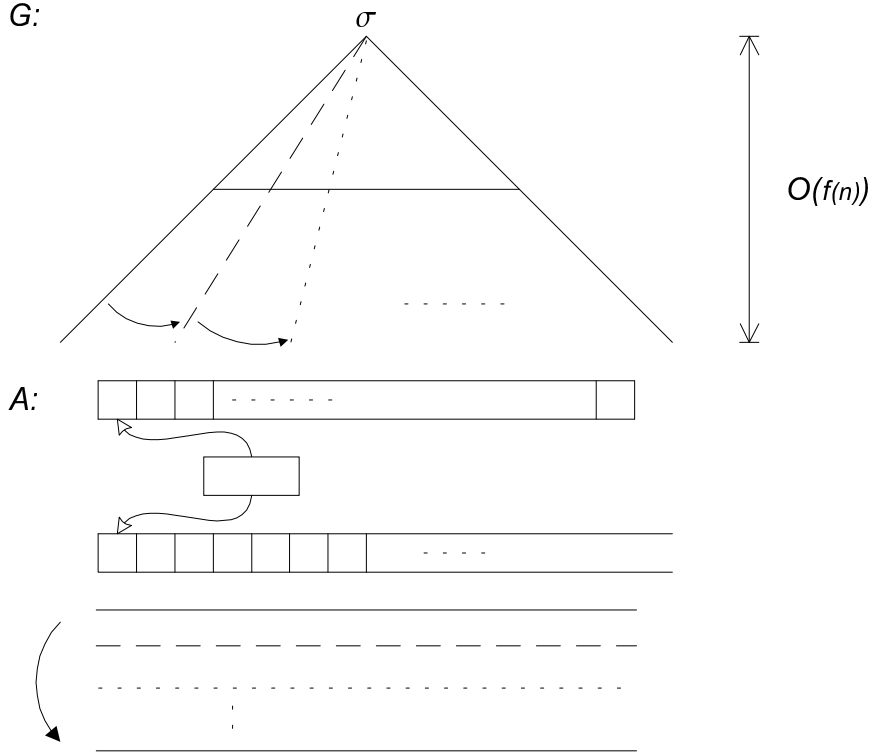
A najprv uhadne a zapíše na pracovnú pásku cestu z koreňa do najvyššieho listu α , pričom musí skontrolovať, či prvá tvorička je tvaru (q_0, σ, u, q_F) a ostatné tvoričky musia začínať v stave q_0 a prepisovať prvý symbol výstupu predchádzajúcej tvoričky. Navyše výstup listu α musí byť prefixom slova w . Ak nejaká z týchto podmienok neplatí, tak A neuhádol najvyššiu cestu správne a zasekne sa. Ak A uhadol, tak nahradí tvoričku α jeho najvyšším bratom β (to samozrejme tiež uhadne (obr.2.10a) a zaznačí si, že β je druhým synom ich spoločného otca γ . A overí, či β je dobre uhadnutý, t.j. poiatoný stav β je rovnaký ako koncový stav α , β prepisuje druhý symbol výstupu γ a výstup β je rovnaký ako alfa α (bez prefixu, ktorý bol vo výstupe α). Takto A pokračuje a kým neuhádne a neoverí posledného syna γ . Potom A nahradí γ jeho najvyšším bratom δ (podobne ako bol α nahradený β). Teda A robí prehadzovanie do hĺbky, pričom si treba uvedomiť, že pri návrate na vyššiu úroveň v strome, si A musí pamätať koncové stavy jednotlivých vrcholov, aby mohol pri hádaní ďalších vrcholov overiť správnu následnosť.

Týmto spôsobom A pokračuje a kým vo výstupoch listov nenájde celé slovo w . Potom už A vie, že všetky ostatné neoverené listy musia mať na výstupe ε (obr.2.10b). Teda zbytné cesty bude A hadať s tým, že v listoch musí byť na výstupe ε . Keď A dosiahol najpravejší list (to je, ako inak, opäť uhadnuté), tak A overí i vetvy koncové stavy vo vetkových tvoričkách na celej pracovnej páske sú q_F . Ak je to tak, potom A akceptuje w .

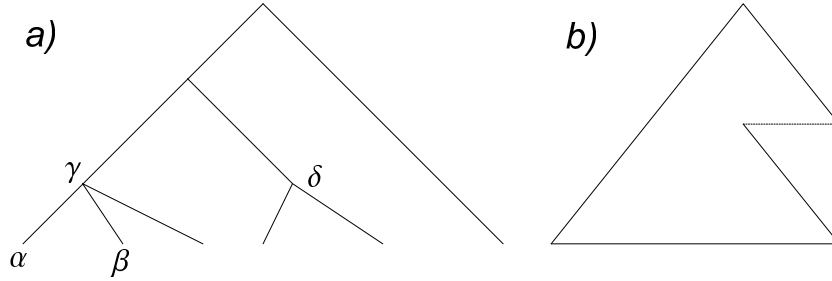
Z konštrukcie A je zrejmé, že A akceptuje w práve vtedy, keď $w \in L(G)$. Keď $w \in L(G)$, tak hĺbka stromu odvodu nie je väčšia ako $c \cdot f(|w|)$ kde c je konštanta nezávislá od w , teda hĺbka stromu odvodu je $O(f(n))$, a teda A na akceptovanie slova w nepotrebuje viac políkov na páske ako $O(f(n))$ z oho konca plynie, že $L(G) \in 1NSPACE(f(n))$. \square

Lema 2.7.2. $1NSPACE(f(n)) \subseteq TIME_{\mathcal{G}}(f(n))$ pre $f(n) = \Omega(\log n)$.

Dôkaz: Nech A je nedeterministický Turingov stroj s jednosmernou vstupnou páskou, ktorý akceptuje v priestore $O(f(n))$. Bez ujmy na všeobecnosti predpokladajme, že A má len jednu jednosmerne nekonečnú pracovnú pásku.

Obr. 2.9: Simulácia g -systému G Turingovým strojom A

Obr. 2.10: Nahrádzanie hrán v 1- a -prekladači M

Oísľujme políka pracovnej pásky $0,1,2,\dots$. Chceme skontrolovať g -systém G , ktorý simuluje A v ase $O(f(n))$. Jedna vetná forma G obsahuje informáciu o políku pracovnej pásky A počas celého výpotu. Nasledujúca vetná forma obsahuje informáciu o nasledujúcom políku at. Keď A pracuje na najviac $O(f(n))$ políkach, tak G potrebuje na vygenerovanie slova dĺžky n najviac $O(f(n))$ vetných foriem (t.j. G pracuje v ase $O(f(n))$). Samozrejme G musí zaručiť konzistentnosť medzi jednotlivými políkami pásky, stavmi A a symbolmi na vstupnej páske podľa δ -funkcie A .

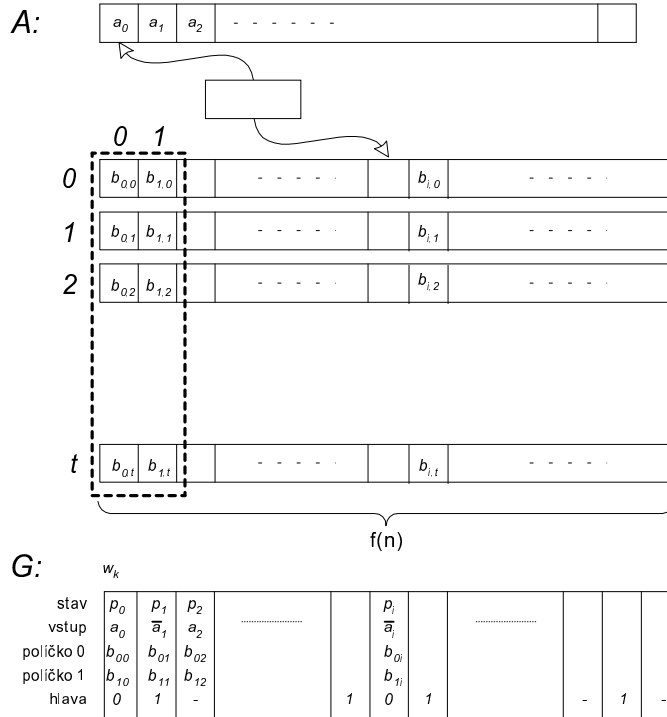
Uvažujme jeden výpočet A na vstupnom slove $w \in L(A)$. Nech s je priestor a t je as potrebný na výpočet w . Odvodenie slova w g -systémom G je tvaru:

$$\sigma = w_0 \xRightarrow{k} w_k \Rightarrow w'_k \Rightarrow w_{k+1} \Rightarrow w'_{k+1} \Rightarrow \dots \Rightarrow w_{k+s} \Rightarrow w'_{k+s} \Rightarrow w$$

kde vetná forma w_{k+j} drí obsah j -teho a $j + 1$. políka A v celom výpote $A(w)$ a vetná forma w'_{k+j} je použitá na overenie i uhádnuté obsahy sú legálne vzhľadom na δ -funkciu A .
 i -ty symbol vetnej formy w_{k+j} je päposchodový symbol obsahujúci:

- stav p_i , v ktorom je A v ase i (p_{t+1} je akceptujúci)
- symbol a_i , ktorý v ase i íta vstupná hlava A , priom tento symbol si oznaíme, ak v ase i A posúva hlavu na vstupe
- symbol $b_{j,i}$, ktorý je na j -tom políku pracovnej pásky A v ase i
- symbol $b_{j+1,i}$, ktorý je na $j + 1$. políku pracovnej pásky A v ase i
- peciálny symbol 0, ak hlava bola na j -tom políku,peciálny symbol 1, ak hlava bola na $j + 1$. políku a v ostatných prípadochpeciálny symbol -

V prvých k -krokoch G odvodí (uhádne⁸) vetnú formu w_k dky $t + 1$ t.j. postupnos stavov, ktorými A prechádza poas výpotu na w , vstupné slovo a asy, v ktorých A pohne hlavou na vstupe, obsahy nultého a prvého políka pracovnej pásky A poas celého výpotu a asy výskytu hlavy na nultom políku pracovnej pásky. Schématicky vyzerá vetná forma ako na obrázku 2.11.

Obr. 2.11: Simulácia TS A g -systémom G

V kroku $k + 1$ G overí i, to o uhádol v predchádzajúcom kroku je v súlade s δ -funkciou A a vygeneruje⁹ w'_k . Ak to bolo uhádnuté dobre, tak G vygeneruje w_{k+1} t.j. prvé a druhé poschodie

⁸to sa dá na $O(f(|w|))$ krokov kee A pracuje v priestore $O(f(|w|))$ a teda v ase $O(|w|.c^{f(|w|)})$ pre nejakú konstantu c t.j. počet vetkých moných konfigurácií A pri výpote w . g -systém vie tokoto symbolov vygenerova v logaritmickej ase, o je v tomto prípade $O(f|w|)$.

⁹tento krok je naozaj iba overovací, to znamená, e ak G uhádol dobre, tak $w'_k = w_k$ inak sa G zasekne

bude rovnaké ako v w'_k , tvrté poschodie w'_k bude vo w_{k+1} tretím poschodím, a kde bol v piatom poschodí w'_k peciálny symbol 1, tam bude v piatom poschodí w_{k+1} peciálny symbol 0, ostatné G uhádne¹⁰ (obr.2.12). V alom kroku G overí i to o uhádol teraz je legálne vzhľadom na δ -funkciu A a vygeneruje $w'_{k+1} \dots$.

Overovanie vo veobecnosti vyzerá tak, e G akoby sa naraz pozeral na dva susedné päposchodové symboly, take vidí isté malé okolie (2 symboly) pracovnej pásy v istom malom asovom úseku (2 takty TS) a k zmenám na pracovnej páske hadá príslunú as δ -funkcie, ktorá je schopná takéto zmeny spôsobi. Ak takúto as δ -funkcie A nájde, tak tieto dva päposchodové symboly môžu stá veda seba a G sa posunie o jeden päposchodový symbol. Takto môže G overí celú vetnú formu.

G pokračuje v striedaní hádacích a overovacích krokov, a kým neodvodí vetnú formu bezpeciálnych symbolov výskytu hlavy na pracovnej páske A t.j. v piatom poschodí vetnej formy sa nevyskytuje 0 ani 1. To znamená, e G odsimuloval celý výpoet A .

G: w_{k+1}

stav	p_0	p_1	p_2			p_i						p_i
vstup	a_0	\bar{a}_1	a_2		\bar{a}_i					a_i
poličko 1	b_{10}	b_{11}	b_{12}			b_{ji}						b_{ii}
poličko 2	b_{20}	b_{21}	b_{22}			b_{2i}						b_{2i}
hlava	-	0	1		0	1	-		-	-	0	

Obr. 2.12: Posun symbolov vo vetnej forme

V poslednom kroku G prepíe vetnú formu tak, e každý päposchodový symbol sa prepíe na symbol z druhého poschodia (t.j. symbol zo vstupnej pásy A) ak bol tento symbol oznaený, inak sa celý päposchodový symbol prepíe na ε .

Zrejme $w \in L(G) \iff$ ak w je akceptované A . Naviac w je vygenerované v ase $O(f(n)) + O(2f(n)) = O(f(n))$. Samozrejme dva kroky ododenia $G w_l \Rightarrow w'_l \Rightarrow w_{l+1}$ sa dajú nahradi jedným, potom w je vygenerované v ase $O(f(n)) + O(f(n)) = O(f(n))$. Tento spôsob ododenia sme zvolili iba pre lepiu itatenos dôkazu. \square

Predchádzajúce dve lemy nám umoujú vyslovi nasledujúce tvrdenie:

Veta 2.7.1. $TIME_G(f(n)) = 1NSPACE(f(n))$ pre $f(n) \geq \log n$.

Ak si uvedomíme, e pre $f(n) \geq n$ je pracovná páska Turingovho stroja dos dlhá, aby sme si na nej zapamätali vstup, potom $1NSPACE(f(n)) = NSPACE(f(n))$.

alím jednoduchým pozorovaním zistíme, e ak $f(n) \geq n$, tak priestor na TS a na g -systémoch je ekvivalentný, teda $NSPACE(f(n)) = SPACE_G(f(n))$.

Môeme teda vyslovi nasledovné dôsledky predchádzajúcej vety:

Dôsledok 2.7.1. $TIME_G(f(n)) = NSPACE(f(n))$ pre $f(n) \geq n$.

Dôsledok 2.7.2. $TIME_G(f(n)) = SPACE_G(f(n))$ pre $f(n) \geq n$.

¹⁰t.j. G uhádne symboly na druhom políku pracovnej pásy A poas celého výpotu a asy výskytu hlavy na prvom políku

2.8 Niektoré vlastnosti “rýchlo generovatených” jazykov

“Rýchlo generovatené” jazyky nazývame také jazyky z triedy $TIME_G(f(n))$, pre ktoré $f(n) < n$.

Veta 2.8.1. $TIME_G(\log^p n)$ je \mathcal{AFL} pre¹¹ $p \geq 1$.

Veta 2.8.2. $TIME_G(\log^p n) \subsetneq TIME_G(\log^q n)$ pre $q > p > 1$.

Dôsledok 2.8.1. Hierarchia $TIME_G(\log^p n)$ pre $p > 1$ je nekonečná.

Veta 2.8.3. Pre každý jazyk $L \in \mathcal{L}_{RE}$ existuje $L' \in TIME_G(\log n)$ a existuje homomorfizmus h taký, e $L = h(L')$.

Dôkaz: Táto veta nám hovorí, e ku každému jazyku $L \in \mathcal{L}_{RE}$ vieme nájs g -systém G pracujúci v logaritmickom ase a homomorfizmus h taký, e $h(L(G)) = L$. Veta 2.2.1 nám hovorí, e vieme k L nájs príslušný g -systém G , ale nezaruuje, e bude pracovať v logaritmickom ase. G upravíme na G' nasledovne:

- Do 1- a -prekladaa G zavedieme nový terminál γ
- Každú tvoricu tvaru (q_0, σ, u, p) nahradíme tvoricou $(q_0, \sigma, \gamma u, p)$
- Pridáme tvoricu $(q_0, \gamma, \gamma\gamma, q_0)$

ahko vidno, e takto upravený g -systém G' generuje jazyk

$$L' = \{\gamma^{2^m} w \mid w \in L(G) \text{ a } m \text{ je počet krokov odvodenia } w \text{ v } G\}$$

Zamyslime sa teraz nad asovou zloitosou G' . Zoberme si nejaké slovo $u = w\gamma^{2^k} \in L'$ pre nejaké k . Zrejme $|u| \geq 2^k$, ale G' toto slovo vygeneruje v k krokoch, teda v logaritmickom ase, a teda $L' \in TIME_G(\log n)$. Homomorfizmus h zvolíme takto:

- $\forall a \in T : h(a) = a$
- $h(\gamma) = \varepsilon$

To znamená, e h vymaie vetky γ zo slov $w \in L'$, ktoré sme zaviedli g -systémom G' . Teda $h(L') = L$. Ak sa nad touto kontrukciou e te raz zamyslíme, zistíme, e my sme g -systém nejakým spôsobom “nezrýchovali”, ale to, e sme jazyk dostali do logaritmickej asovej zloitosti sme dosiahli tým, e dku slov z tohto jazyka sme natoko zväili, e pri zachovaní potu krokov odvodenia bude tento jazyk vygenerovaný v logaritmickom ase vzhľadom na túto zväenú dku slova. \square

Dôsledok 2.8.2. Trieda $TIME_G(f(n))$ nie je uzavretá na ubovoný homomorfizmus.

2.9 Záverom o g -systémoch

Je vhodné si uvedomi niekoľko významných faktov, ktoré nám model generatívnych systémov priniesol.

Pre známe paralelné gramatiky, ktoré dokážeme simulovať na g -systémoch, dostaneme priestorové ohranenie najviac $1NSPACE(f(n))$. Podobne, ak navrhujeme nový paralelný model, ktorý vieme “tesne” simulovať na g -systémoch, dostaneme priestorové ohranenie $1NSPACE(f(n))$. Navyše pre každý jazyk $L \in 1NSPACE(f(n))$ existuje nejaký typ paralelnej gramatiky, ktorá L dokáže generovať v ase $f(n)$.

¹¹rýchlejšie ako v logaritmickom ase g -systém nedokáže pracovať

Kapitola 3

Kooperujúce distribuované systémy gramatík ($CDGS$)

V tejto kapitole ukáame aliu monos paralelizmu, kde viac gramatík pracuje na jednej spolonej vetnej forme: gramatika dostane vetnú formu a pracuje na nej tak dlho, ako je jej urené...

Definícia 3.0.1. $CDGS$ je $(n + 2)$ -tica $\Gamma = (T, G_1, G_2, \dots, G_n, S)$, kde $\forall i G_i = (N_i, T_i, P_i)$ je "bezkontextová gramatika bez poiatoného symbolu". $T \subseteq \bigcup_i T_i$, $S \in \bigcup_i N_i$ je poiatoný symbol

Definícia 3.0.2. Nech $\Gamma = (T, G_1, G_2, \dots, G_n, S)$. Krok odvodenia je relácia $\xRightarrow[\Gamma]{\leq k}$, kde $\xRightarrow[\Gamma]{\leq k} = \xRightarrow[\Gamma]{\leq k} i \in \{1, 2, \dots, n\}$ definovaná nasledovne: $\xRightarrow[\Gamma]{\leq k} = (\bigcup_{j=1}^k \xRightarrow[\Gamma]{j})$, podobne definujeme aj: $\xRightarrow[\Gamma]{\geq k}, \xRightarrow[\Gamma]{=k}$. Definujeme $x \xRightarrow[\Gamma]{\tilde{t}} y^1: x \xRightarrow[\Gamma]{t} y = x \xRightarrow[\Gamma]{t} y$ $i \in \{1, 2, \dots, n\}$ platí práve vtedy, ak: $x \xRightarrow[\Gamma]{*} y$ a $\nexists z \neq y: y \xRightarrow[\Gamma]{\tilde{t}} z$

Definícia 3.0.3. Nech $f \in \{t, *, =, 1, = 2, \dots, \leq 1, \leq 2, \dots, \geq 1, \geq 2, \dots\}$ a nech Γ je $CDGS$. Potom jazyk definovaný systémom pri spôsobe prepisovania f je

$$L_f(\Gamma) = \{w \in T^* \mid \exists r, i_1, i_2, \dots, i_r \ S \xRightarrow[\Gamma_{i_1}]{f} w_1 \xRightarrow[\Gamma_{i_2}]{f} w_2 \xRightarrow[\Gamma_{i_3}]{f} \dots \xRightarrow[\Gamma_{i_r}]{f} w_r \equiv w\}$$

Príklad 3.0.1. $\Gamma = (\{a, b, c\}, G_1, G_2, S)$

$G_1 = (\{A, B\}, \{A', B', a, b, c\}, \{A \rightarrow aA'b, B \rightarrow cB', A \rightarrow ab, B \rightarrow c\})$ a

$G_2 = (\{S, S', A', B'\}, \{A, B\}, \{S \rightarrow S', S' \rightarrow AB, A' \rightarrow A, B' \rightarrow B\})$, potom

$$L_{=1}(\Gamma) = L_*(\Gamma) = L_{\leq k}(\Gamma) = L_{\geq 1}(\Gamma) = L_t(\Gamma) = \{a^n b^n c^m \mid n, m \geq 1\}, k \geq 1$$

$$L_{=2}(\Gamma) = L_{\geq 2}(\Gamma) = \{a^n b^n c^n \mid n \geq 1\}$$

$$L_{=k}(\Gamma) = L_{\geq k}(\Gamma) = \emptyset \text{ pre } k \geq 3$$

Príklad 3.0.2. $\Gamma = (\{a\}, G_1, G_2, G_3, S)$

$G_1 = (\{S\}, \{A\}, \{S \rightarrow AA\})$

¹alej budeme písa len $x \xRightarrow[\Gamma]{t} y$

$G_2 = (\{A\}, \{S\}, \{A \rightarrow S\})$ a
 $G_3 = (\{A\}, \{a\}, \{A \rightarrow a\})$. Potom $L_t(\Gamma) = \{a^{2^n} \mid n \geq 1\}$

Príklad 3.0.3. $\Gamma = (\{a, b, c\}, G_1, G_2, G_3, S)$
 $G_1 = (\{S, A, A'\}, \{a, b, c\}, \{S \rightarrow S, S \rightarrow AcA, A' \rightarrow A\})$
 $G_2 = (\{S, A, A'\}, \{a, b, c\}, \{A \rightarrow aA', a \rightarrow a\})$ a
 $G_3 = (\{S, A, A'\}, \{a, b, c\}, \{A \rightarrow bA', A \rightarrow b\})$. Potom $L_{=2}(\Gamma) = L_{\geq 2}(\Gamma) = \{wcw \mid w \in \{a, b\}^+\}$

Skúmali sa viaceré monosti voby T :

Definícia 3.0.4. Akceptaný týl definujeme nasledovne:

$arb \ T \subseteq \bigcup_i T_i$ (arbitrary)

$ex \ T = \bigcup_i T_i$ (exactly)

$all \ T = \bigcap_i T_i$

$one \ T = T_i$ pre nejaké i

Oznaenie: $f \in \{*, t, =, 1, =, 2, \dots, \leq 1, \leq 2, \dots, \geq 1, \geq 2, \dots\} = D$ $D' = \{*, =, 1, \geq 1, \leq 1, \leq 2, \dots\}^2$ $A \in \{arb, ex, all, one\}$. $(CD_n CF, f, A)$ oznauje triedu s bezkontextovými komponentami (najviac n) s akceptaným týlom A . $(CD_* CF, f, A)$ oznauje triedu s ubovným potom bezkontextových komponent s akceptaným týlom A .

Veta 3.0.1. $\mathcal{L}(CD_* CF, f, arb) = \mathcal{L}(CD_* CF, f, ex) = \mathcal{L}(CD_* CF, f, all) = \mathcal{L}(CD_* CF, f, one)$

Dôkaz:

$\mathcal{L}(CD_* CF, f, arb) = \mathcal{L}(CD_* CF, f, all)$

\subseteq : Nech $\Gamma \in \mathcal{L}(CD_* CF, f, arb)$. Zostrojíme ekvivalentnú $\Gamma' \in \mathcal{L}(CD_* CF, f, all)$: $\Gamma = (T, G_1, \dots, G_n, S)$ $\Gamma' = (T, G'_1, \dots, G'_n, G_{n+1}, S')$

(a) $f = t$ $G'_i = (N'_i, T'_i, P'_i)$, kde $N'_i = \{A' \mid A \in N_i\}$, $T'_i = \{a' \mid a \in T_i\} \cup T$ -potrebujeme dosiahnu, aby T bolo prienikom T'_i -iek - môu tam by nejaké navye. $P'_i = \{A' \rightarrow w' \mid A \rightarrow w \in P_i\}$, kde $w' = a'_1, \dots, a'_n$ ak $w = a_1, \dots, a_n$. $G_{n+1} = (N_{n+1}, T_{n+1}, P_{n+1})$, kde $N_{n+1} = \{a' \mid a \in (\bigcup_i N_i \cup \bigcup_i T_i)\} \cup \{F\}$ $T_{n+1} = T^3$ $P_{n+1} = \{a' \rightarrow a \mid a \in T\} \cup \{a' \rightarrow F \mid a \notin T\} \cup \{F \rightarrow FF\}$

(b) $f \neq t$ Rovnaká kontrukcia ako v prípade (a), ale $P_{n+1} = \{a' \rightarrow a' \mid a \in T\} \cup \{a' \rightarrow a \mid a \in T\}$

\supseteq : Táto inklúzia triviálne platí, lebo ak $T = \bigcap_i T_i$, tak potom aj $T \subseteq \bigcup_i T_i$

$\mathcal{L}(CD_* CF, f, arb) = \mathcal{L}(CD_* CF, f, ex)$

\subseteq : Nech $\Gamma \in \mathcal{L}(CD_* CF, f, arb)$. Zostrojíme ekvivalentnú $\Gamma' \in \mathcal{L}(CD_* CF, f, ex)$: $\Gamma = (T, G_1, \dots, G_n, S)$ $\Gamma' = (T, G'_1, \dots, G'_n, G_{n+1}, S')$

² $v \ D'$ nie sú tie, ktoré nás nútia robi viac ako 1 krok

³Týmto sme zabezpečili, e $(\bigcap_i T'_i \cap T_{n+1}) = T$

- (a) $f = t$ $G'_i = (N'_i, T'_i, P'_i)$, kde $N'_i = \{A' \mid A \in N_i\} \cup \{a' \mid a \in T_i\}$, $T'_i = T$ -potrebujeme dosiahnu, aby T bolo rovné zjednoteniu T'_i -iek. $P'_i = \{A' \rightarrow w' \mid A \rightarrow w \in P_i\}$, kde $w' = a'_1, \dots, a'_n$ ak $w = a_1, \dots, a_n$.
 $G_{n+1} = (N_{n+1}, T_{n+1}, P_{n+1})$, kde $N_{n+1} = \{a' \mid a \in (\bigcup_i N_i \cup \bigcup_i T_i)\} \cup \{F\}$ $T_{n+1} = T$ $P_{n+1} = \{a' \rightarrow a \mid a \in T\} \cup \{a' \rightarrow F \mid a \notin T\} \cup \{F \rightarrow FF\}$
- (b) $f \neq t$ Rovnaká kontrukcia ako v prípade (a), ale $P_{n+1} = \{a' \rightarrow a' \mid a \in T\} \cup \{a' \rightarrow a \mid a \in T\}$

\supseteq : Táto inklúzia triviálne platí, lebo ak $T = \bigcup_i T_i$, tak potom aj $T \subseteq \bigcup_i T_i$

$$\mathcal{L}(CD_*CF, f, arb) = \mathcal{L}(CD_*CF, f, one)$$

\subseteq : Nech $\Gamma \in \mathcal{L}(CD_*CF, f, arb)$. Zostrojíme ekvivalentnú $\Gamma' \in \mathcal{L}(CD_*CF, f, one)$: $\Gamma = (T, G_1, \dots, G_n, S)$ $\Gamma' = (T, G'_1, \dots, G'_n, G_{n+1}, S')$
 $G'_i = (N'_i, T'_i, P'_i)$, kde $N'_i = N_i$, $T'_i = T_i$, $P'_i = P_i$. $G_{n+1} = (N_{n+1}, T_{n+1}, P_{n+1})$, kde $N_{n+1} = \emptyset$, $T_{n+1} = T$ - gramatikou G_{n+1} sme dosiahli to, e urite existuje i také, e platí: $T = T_i$ pre nejaké i

\supseteq : Táto inklúzia triviálne platí, lebo ak $T = T_i$ pre nejaké i , tak potom aj $T \subseteq \bigcup_i T_i$

□

V alej asti tejto kapitoly platí: $A=all$ a nebudeme ho explicitne písa.

Veta 3.0.2. ⁴

- $\mathcal{L}(CD_*CF, f) = \mathcal{L}_{CF} \quad \forall f \in D'$
- $\mathcal{L}_{CF} = \mathcal{L}(CD_1CF, f) \subsetneq \mathcal{L}(CD_2CF, f) \subseteq \mathcal{L}(CD_nCF, f) \subseteq \mathcal{L}(CD_*CF, f) \subseteq \mathcal{L}_{CFMatrix}$ ⁵
 $\forall f \in D - D', n \geq 3$
- $\mathcal{L}(CD_nCF, = k) \subseteq \mathcal{L}(CD_nCF, = s.k) \quad \forall k, n, s \geq 1$ ⁶
- $\mathcal{L}(CD_nCF, \geq k) \subseteq \mathcal{L}(CD_nCF, \geq k+1) \quad \forall n, k \geq 1$
- $\mathcal{L}(CD_*CF, \geq) \subseteq \mathcal{L}(CD_*CF, =)$, kde $\mathcal{L}(CD_*CF, \geq) = \mathcal{L}(CD_*CF, \geq 1) \cup \mathcal{L}(CD_*CF, \geq 2) \cup \dots$ a $\mathcal{L}(CD_*CF, =) = \mathcal{L}(CD_*CF, = 1) \cup \mathcal{L}(CD_*CF, = 2) \cup \dots$
- $\mathcal{L}_{CF} = \mathcal{L}(CD_1CF, t) = \mathcal{L}(CD_2CF, t) \subsetneq \mathcal{L}(CD_3CF, t) = \mathcal{L}(CD_*CF, t) = \mathcal{L}(ETOL)$ ⁷

Dôkaz: Za vetky len jeden príklad: $\mathcal{L}(CD_*CF, t) \subseteq \mathcal{L}(CD_3CF, t)$:

Nech $\Gamma \in \mathcal{L}(CD_*CF, t)$. Zostrojíme $\Gamma' \in \mathcal{L}(CD_3CF, t)$. V Γ' to bude vyzerá nasledovne: V prvej gramatike budú schované vetky gramatiky z Γ . alie dve gramatiky budú slúži na prepínanie v tej jednej⁸.

$\Gamma = (T, G_1, G_2, \dots, G_n, S)$ ⁹, kde $G_i = (N_i, T_i, P_i)$

$\Gamma' = (T, G'_1, G'_2, G'_3, [S, 1])$

⁴Toto je: "Kilometrová veta s plno tvrdeniami na zamyslenie sa"

⁵Maticové bezkontextové gramatiky - istým spôsobom sa reguluje, akým spôsobom sa používajú pravidlá. P : mnohina -tíc; vyberieme jednu z nich a u musíme poui vetky pravidlá, ktoré sú v nej

⁶toto tvrdenie sa nepodarilo doposia dokáza veobecnejšie, len pre násobky

⁷tabukové rozírené 0L - systémy

⁸Musia by dve, lebo keby sme mali iba jednu a kee sa nachádzame v mode t , táto jedna gramatika by sa nám zacyklila

⁹Tu je nutné predpoklada, e n je párne. Ak by tomu tak nebolo, pridáme gramatiku, v ktorej bude $P = \emptyset$

$G'_1 = (N'_1, T'_1, P'_1)$, kde $N'_1 = \{[A, i] \mid A \in N_i\}$, $T'_1 = \bigcup_{i=1}^n T_i$, $P'_1 = \{[A, i] \rightarrow [w', i] \mid A \rightarrow w \in P_i, 1 \leq i \leq n\}$, kde w' je vlastne w , iba vetky staré neterminály sú nahradené novými.
 $G'_2 = (N'_2, T'_2, P'_2)$, kde $N'_2 = \{[A, i] \mid A \in \bigcup_{j=1}^n N_j, i = 1, \dots, n\}$, $T'_2 = \emptyset$ a $P'_2 = \{[A, i] \rightarrow [A, i+1] \mid i \equiv 1(\text{mod } 2)\}$
 $G'_3 = (N'_3, T'_3, P'_3)$, kde $N'_3 = N'_2$, $T'_3 = \emptyset$ a $P'_3 = \{[A, i] \rightarrow [A, i+1] \mid i \equiv 0(\text{mod } 2)\} \cup \{[A, n] \rightarrow [A, 1] \mid [A, n] \in N'_3\}$ \square

Príklad 3.0.4.

$$\begin{array}{ll} G_1: S \rightarrow aAB|... & [S, 1] \rightarrow a[A, 1][B, 1]|... \\ G_2: & \\ G_3: A \rightarrow bAS|... & [A, 3] \rightarrow b[A, 3][S, 3]|... \end{array}$$

$$\begin{array}{l} S \xRightarrow{G_1} aAB \xRightarrow{G_3} abASB \Rightarrow ... \\ [S, 1] \xRightarrow{G'_1} a[A, 1][B, 1] \xRightarrow{G'_2} a[A, 2][B, 1] \xRightarrow{G'_2} a[A, 2][B, 2] \xRightarrow{G'_3} \\ \xRightarrow{G'_3} a[A, 3][B, 2] \xRightarrow{G'_3} a[A, 3][B, 3] \xRightarrow{G'_1} ab[A, 3][S, 3][B, 3] \Rightarrow ... \end{array}$$

3.1 Niektoré otázky popisnej zloitosti

Definícia 3.1.1. Definujeme miery:

$$Var(\Gamma) = \#(\bigcup_i N_i) - \text{poet neterminálov}$$

$$Prod(\Gamma) = \sum_i \#P_i - \text{suma potu pravidiel}$$

$$Symb(\Gamma) = \sum_i (\sum_{A \rightarrow w \in P_i} (|w| + 2))$$

Definícia 3.1.2. Pre miery $M \in \{Var, Prod, Symb\}$ a triedu gramatík X a jazyk L definujeme:
 $M_X(L) = \min\{M(\Gamma) \mid \Gamma \in X, L = L(\Gamma)\}$

Definícia 3.1.3. Pre mieru M a triedy gramatík X a Y a triedu jazykov $\mathcal{L} = \mathcal{L}(X) \cap \mathcal{L}(Y)$ takú, e $M_Y(L) \leq M_X(L) \forall L \in \mathcal{L}$ oznaíme:

$$Y \stackrel{M}{=} X \Leftrightarrow M_Y(L) = M_X(L) \forall L \in \mathcal{L}$$

$$Y \stackrel{M}{<}_1 X \Leftrightarrow \exists L \in \mathcal{L} \ M_Y(L) < M_X(L)$$

$$Y \stackrel{M}{<}_2 X \Leftrightarrow \forall n \ \exists L_n \in \mathcal{L} \ M_X(L_n) - M_Y(L_n) > n$$

$$Y \stackrel{M}{<}_3 X \Leftrightarrow \exists L_n \in \mathcal{L}, \ n \geq 1 \ \text{také, e} \ \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{M_Y(L_n)}{M_X(L_n)} = 0$$

$$Y \stackrel{M}{<}_4 X \Leftrightarrow \exists p \ \exists L_n \in \mathcal{L}, \ n \geq 1 \ \text{také, e} \ M_X(L_n) > n \ \text{a} \ M_Y(L_n) \leq p$$

Veta 3.1.1. Porovnanie (CD_*CF, f, A) a CFG :

	$*$	t	$\leq k$	$= k$	$\geq k$
VAR	$=$	$<_4$	$=$	$<_4$	$<_4$
$PROD$	$=$	$<_3$	$=$	$<_4$	$<_4$
$SYMB$	$=$	$<_3$	$=$	$<_3$	$<_3$

Dôkaz: Príklad: $(CD * CF, t) \stackrel{Var}{<}_4 CFG \text{ (VAR)}$

Uvaujme $L_n = \bigcup_{i=1}^n b(a^i b)^+$

Potom $Var_{CFG}(L_n) = n + 1$

$P_n = \{S_0 \rightarrow bS_i \mid 1 \leq i \leq n\} \cup \bigcup_{i=1}^n \{S_i \rightarrow a^i b S_i, S_i \rightarrow a^i b\}$

S menej neterminálmi to neide, lebo pomieaním pravidiel by sme dostali zlé slová.

$Var_{CD*CF,t}(L_n) \leq 3$

$\Gamma = (\{a, b\}, G_1, G_2, \dots, G_{n+1}, S)$, kde

$G_i = (\{A\}, \{a, b\}, \{A \rightarrow a^i b\}); \quad 1 \leq i \leq n$

$G_{n+1} = (\{S, S', A\}, \{a, b\}, \{S \rightarrow bS', S' \rightarrow AS', S' \rightarrow A\})$ - táto gramatika pracuje ako prvá. \square

Kapitola 4

Paralelné komunikujúce systémy gramatík (*PCGS*)

Dostávame sa k aliemu typu paralelizmu. Paralelný komunikujúci systém gramatík v sebe integruje viacero gramatík nejakého typu, ktoré sú zosynchronizované podľa akýchsi globálnych hodín, take pracujú v taktach. Označme si tieto gramatiky G_1, G_2, \dots, G_n . Každá z týchto gramatík pracuje na svojej vetnej forme podľa svojich pravidiel. Navyše týmto gramatikám dodámepeciálny neterminál Q (*query* symbol). Ak sa vo vetnej forme nejakej gramatiky vyskytne symbol Q_i , znamená to, že v alom takte sa Q_i zmení na vetnú formu vygenerovanú gramatikou G_i , pričom G_i zane generova odznova. Toto presunutie sa vykoná len vtedy, keď vetná forma G_i neobsahuje, iadny symbol *query*. Teraz pristúpime k formálnemu zadefinovaniu tohto modelu.

4.1 Definície a oznaenia

Definícia 4.1.1. *PCGS (Parallel Communicating Grammar Systems) stupňa n je $(n + 3)$ -ica $\Gamma = (N, K, T, G_1, \dots, G_n)$ kde N je množina neterminálov, K je množina komunikovaných (*query*) symbolov štandardne oznaovaných $K = \{Q_1, \dots, Q_n\}$, T je množina terminálov, pre každé i $G_i = (N \cup K, T, P_i, S_i)$ sú bez- ε gramatiky ubovoného typu¹, pričom $S_i \in N$ je poiatoný neterminál a v P_i nie sú pravidlá obsahujúce na avej strane *query*.*

Oznaenie: $V_\Gamma = N \cup K \cup T$

Definícia 4.1.2. *n -vetná forma (konfigurácia) je n -tica slov (x_1, \dots, x_n) kde $x_i \in V_\Gamma^*$.*

Definícia 4.1.3. *Krok odvodenia je relácia \Rightarrow_Γ na n -vetných formách definovaná nasledovne: $(x_1, \dots, x_n) \Rightarrow_\Gamma (y_1, \dots, y_n)$ práve vtedy keď nastane jeden z prípadov:*

1. (*prepísovací krok*) x_i neobsahuje *query* symbol a

- x_i obsahuje neterminál, potom $x_i \Rightarrow_{G_i} y_i$
- x_i je terminálne slovo, potom $y_i = x_i$

¹väčšinou sa používajú regulárne alebo bezkontextové typy gramatík, lebo pri zložitejších typoch u máme veľa problémy sledovať, o taký systém vôbec robí

2. (komunikovaný krok) x_i obsahuje query symboly Q_{j_1}, \dots, Q_{j_s} potom

- ak x_{j_k} neobsahuje query symbol, tak v x_i nahradíme Q_{j_k} vetnou formou x_{j_k} a $y_{j_k} = S_{j_k}$
- ak x_{j_k} obsahuje nejaký query symbol tak v x_i necháme Q_{j_k}

pre vetky ostatné x_i neobsahujúce query symboly platí $y_i = x_i$.

Práve vyslovená definícia je trochu komplikovaná, pretoe neberie do úvahy nejaký konkrétny typ gramatiky, ale je pouitená pre akýkoľvek typ gramatiky Chomského hierarchie. Keď v alom sa budeme zaobera hlavne PCGS s regulárnymi komponentami, vyslovíme teraz definíciu kroku odvodenia pre tieto PCGS, ktorá je o niečo jednoduchšia.

Definícia 4.1.4. Krok odvodenia je relácia \Rightarrow_{Γ} na n -vetných formách definovaná nasledovne: $(x_1, \dots, x_n) \Rightarrow_{\Gamma} (y_1, \dots, y_n)$ práve vtedy keď nastane jeden z prípadov:

1. x_i neobsahuje query symbol, teda

- $x_i = w_i A$ kde $w_i \in T^*$ a $A \in N$, potom $x_i \Rightarrow_{G_i} y_i$
- $x_i = w_i$ je terminálne slovo, potom $y_i = x_i$

2. x_i obsahuje query symbol, teda $x_i = w_i Q_j$, a potom

- ak x_j neobsahuje query symbol, tak $y_i = w_i x_j$ a $y_j = S_j$
- ak x_j obsahuje nejaký query symbol, tak $y_i = x_i$

pre vetky ostatné x_i neobsahujúce query symboly platí $y_i = x_i$

Uvedomme si, že odvodenie v PCGS pozostáva z prepisovacích a komunikovaných krokov. Prepisovací krok nastane vtedy, ak sa v n -vetnej forme nevyskytuje ani jeden komunikovaný symbol, a potom vetky gramatiky spravujú jeden krok odvodenia na svojich vetných formách. Ak nejaký komponent n -vetnej formy je terminálne slovo, tak sa v alom nemení a kým nejaká gramatika nepoiada o jej obsah. Ak sa v nejakej vetnej forme vyskytne neterminál, ktorý sa nedá prepisať, tak sa odvodenie zasekne. V komunikovanom kroku sa nahradia vetky query príslušnými vetnými formami, ak tie neobsahujú query. Je zrejmé, že komunikovaných krokov môže po sebe nasledovať viac, a kým sa celá n -vetná forma “nevysťí” od query. Môže sa stať, že komunikácia sa zacyklí a nebude možné vykonať ďalší prepisovací krok. Vtedy sa odvodenie zasekne.

Definícia 4.1.5. Jazyk generovaný PCGS systémom Γ je množina terminálnych slov vygenerovaných gramatikou G_1 . Teda $L(\Gamma) = \{x \in T^* \mid (S_1, \dots, S_n) \xRightarrow{*}_{\Gamma} (x, v_2, \dots, v_n), v_i \in V_{\Gamma}^*\}$.

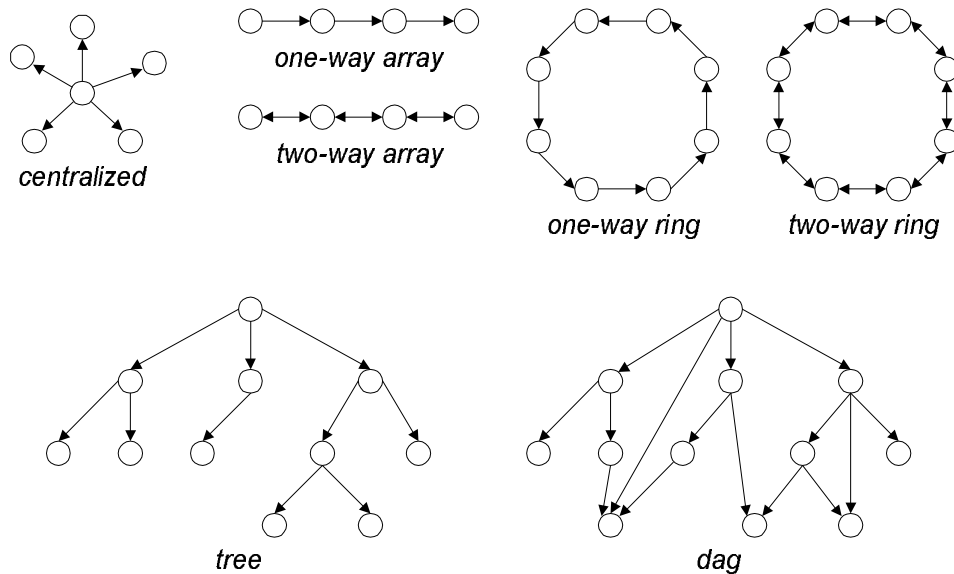
4.2 Parametre uvažované na PCGS

1. komunikaná štruktúra - Môžeme si predstaviť orientovaný graf, ktorého vrcholy sú gramatiky a hrana z G_i vedie do G_j ak G_i môže generovať Q_j . Komunikované štruktúry delíme na dva základné typy:

centralizované - query môže generovať len gramatika G_1

necentralizované - vetky ostatné napr. dag (directed acyclic graph), tree, two-way array, one-way array, two-way ring, one-way ring, ...

2. typ gramatík v komponentoch

Obr. 4.1: Príklady komunikačných truktúr *PCGS*

3. počet komponentov (gramatík)
4. počet komunikačných krokov
5. systémy s resetom resp. bez resetu - t.j. i sa vetná forma po presunutí svojho obsahu do inej vetnej formy zmení na poiatoný neterminál alebo nie.

Oznaenie: $xPCGS_nX$ - trieda *PCGS*-systémov kde $x \in \{centr, tree, dag, \dots\}$ je typ komunikačnej truktúry², n je počet komponentov ($(n = *)$ označuje uboľný počet komponentov) a $X \in \{REG, LIN, CF, \dots\}$ je typ komponentov³.

4.3 Generatívna sila *PCGS*

Na bliie pochopenie sily *PCGS* si uvedieme najskôr zopár príkladov.

Príklad 4.3.1. $\Gamma_1 = (\{S_1, S_2, S_3\}, K, \{a, b, c\}, G_1, G_2, G_3)$, kde množiny pravidiel príslušných gramatík sú:

- $P_1 = \{S_1 \rightarrow aS_1, S_1 \rightarrow aQ_2, S_2 \rightarrow bQ_3, S_3 \rightarrow c\}$
- $P_2 = \{S_2 \rightarrow bS_2\}$
- $P_3 = \{S_3 \rightarrow cS_3\}$

²ak nie je uvedený typ komunikačnej truktúry, máme na mysli triedu vetkých *PCGS*-systémov bez ohadu na truktúru

³lineárne gramatiky (LIN) sú bezkontextové gramatiky, ktoré majú na pravej strane pravidiel najviac jeden neterminál

Skúsme si napísa pár krokov odvodenia:

$$(S_1, S_2, S_3) \Rightarrow (aS_1, bS_2, cS_3) \Rightarrow \dots k - \text{krokov} \dots \Rightarrow (a^k S_1, b^k S_2, c^k S_3) \Rightarrow \\ (a^{k+1} Q_2, b^{k+1} S_2, c^{k+1} S_3) \Rightarrow (a^{k+1} b^{k+1} S_2, S_2, c^{k+1} S_3) \Rightarrow (a^{k+1} b^{k+2} Q_3, bS_2, c^{k+2} S_3) \Rightarrow \\ (a^{k+1} b^{k+2} c^{k+2} S_3, bS_2, S_3) \Rightarrow (a^{k+1} b^{k+2} c^{k+3}, b^2 S_2, cS_3)$$

Teraz u vidíme, e $L(\Gamma_1) = \{a^n b^{n+1} c^{n+2} \mid n \geq 1\}$, a teda centralizovaný *PCGS* s troma regulárnymi komponentami vygeneroval jazyk, ktorý nie je regulárny, ba dokonca ani bezkontextový.

Príklad 4.3.2. $\Gamma_2 = (\{S_1, S_2, A\}, K, \{a, b, c\}, G_1, G_2)$, kde

- $P_1 = \{S_1 \rightarrow aS_1, S_1 \rightarrow Q_2, A \rightarrow aS_1, A \rightarrow c\}$
- $P_2 = \{S_2 \rightarrow A, A \rightarrow bA\}$

Napíme si pár krokov odvodenia:

$$(S_1, S_2) \Rightarrow (aS_1, A) \xRightarrow{*} (a^k S_1, b^{k-1} A) \Rightarrow (a^k Q_2, b^k A) \Rightarrow (a^k b^k A, S_2) \Rightarrow (a^k b^k aS_1, A) \Rightarrow \dots$$

ahko vidno, e $L(\Gamma_2) = (\{a^n b^n \mid n \geq 1\})^+ c$, o je opä jazyk, ktorý nie je ani bezkontextový.

Príklad 4.3.3. $\Gamma_3 = (\{S_1, S_2\}, K, \{a, b, c, d\}, G_1, G_2)$

- $P_1 = \{S_1 \rightarrow cS_1 d, S_1 \rightarrow cQ_2 d\}$
- $P_2 = \{S_2 \rightarrow aS_2 b, S_2 \rightarrow ab\}$

Vimnime si niektoré moné odvodenia:

1. $(S_1, S_2) \xRightarrow{*} (c^{k-1} S_1 d^{k-1}, a^{k-1} S_2 b^{k-1}) \Rightarrow (c^k Q_2 d^k, a^k S_2 b^k) \Rightarrow (c^k a^k S_2 b^k d^k, S_2)$ a tu sa Γ_3 zasekne
2. $(S_1, S_2) \xRightarrow{*} (c^{k-1} S_1 d^{k-1}, a^{k-1} S_2 b^{k-1}) \Rightarrow (c^k Q_2 d^k, a^k b^k) \Rightarrow (c^k a^k b^k d^k, S_2)$
3. $(S_1, S_2) \xRightarrow{*} (c^{k-1} S_1 d^{k-1}, a^{k-1} S_2 b^{k-1}) \Rightarrow (c^k S_1 d^k, a^k b^k) \xRightarrow{*} (c^{k+i} Q_2 d^{k+i}, a^k b^k) \Rightarrow (c^{k+i} a^k b^k d^{k+i}, a^k b^k)$

Teda $L(\Gamma_3) = \{c^l a^k b^k d^l \mid l \geq k \geq 1\}$. *PCGS* s dvoma lineárnymi komponentami vygeneroval jazyk mimo bezkontextovú triedu jazykov.

Príklad 4.3.4. $\Gamma_4 = (\{S_1, S_2\}, K, \{a, b, c\}, G_1, G_2)$

- $P_1 = \{S_1 \rightarrow S_1, S_1 \rightarrow Q_2 c Q_2\}$
- $P_2 = \{S_2 \rightarrow aS_2, S_2 \rightarrow bS_2, S_2 \rightarrow a, S_2 \rightarrow b\}$

ahko vidno, e $L(\Gamma_4) = \{wcw \mid w \in \{a, b\}^+\}$, a teda *PCGS* s dvoma bezkontextovými komponentami vygeneroval jazyk, ktorý nie je bezkontextový.

Príklad 4.3.5. $\Gamma_5 = (\{S_1, S_2, S_3\}, K, \{a, b, c, d\}, G_1, G_2, G_3)$

- $P_1 = \{S_1 \rightarrow aS_1, S_2 \rightarrow aQ_2, S_3 \rightarrow d\}$
- $P_2 = \{S_2 \rightarrow bS_2, S_2 \rightarrow bQ_3\}$
- $P_3 = \{S_3 \rightarrow cS_3\}$

Vimnime si odvodenie, v ktorom nasleduje po sebe viac komunikovaných krokov:

$$(S_1, S_2, S_3) \xRightarrow{*} (a^k S_1, b^k S_2, c^k S_3) \Rightarrow (a^{k+1} Q_2, b^{k+1} Q_3, c^{k+1} S_3) \Rightarrow (a^{k+1} Q_2, b^{k+1} c^{k+1} S_3, S_3) \Rightarrow \\ (a^{k+1} b^{k+1} c^{k+1} S_3, S_2, S_3) \Rightarrow (a^{k+1} b^{k+1} c^{k+1} d, bS_2, cS_3)$$

ahko vidno, e $L(\Gamma_5) = \{a^n b^n c^n d \mid n \geq 1\} \in \mathcal{L}_{CS} - \mathcal{L}_{CF}$.

Príklad 4.3.6. V tomto príklade ukáame ako *PCGS* naplno vyuije silu svojej komunikácie a vyrobíme jazyk $L(\Gamma) = \{w^{2^n}c \mid w \in \{a,b\}^*, n \geq 1\}$:

$\Gamma_6 = (\{S_1, S_2, S_3\}, K, \{a, b\}, G_1, G_2, G_3)$

- $P_1 = \{S_1 \rightarrow aS_1, S_1 \rightarrow bS_1, S_1 \rightarrow Q_2, \omega_1 \rightarrow Q_3, \omega_2 \rightarrow S'_1, S'_1 \rightarrow c\}$
- $P_2 = \{S_2 \rightarrow S_2, S_2 \rightarrow Q_1, S_1 \rightarrow \omega_1, S'_1 \rightarrow \omega_1\}$
- $P_3 = \{S_3 \rightarrow S_3, S_3 \rightarrow Q_1, S_1 \rightarrow \omega_1, \omega_1 \rightarrow \omega_2, S'_1 \rightarrow \omega_1\}$

Pozrime sa na to ako funguje odvodenie v Γ :

$(S_1, S_2, S_3) \xRightarrow{*} (wS_1, S_2, S_3) \Rightarrow (wS_1, Q_1, Q_1) \Rightarrow (S_1, wS_1, wS_1) \Rightarrow (Q_2, ww_1, ww_1) \Rightarrow$
 $(ww_1, S_2, ww_1) \Rightarrow (wQ_3, S_2, ww_2) \Rightarrow (ww\omega_2, S_2, S_3) \Rightarrow (wwS'_1, Q_1, Q_1) \xRightarrow{*} (w^4S'_1, Q_1, Q_1) \xRightarrow{*}$
 $(w^{2^n}S'_1, S_2, S_3) \Rightarrow (w^{2^n}c, \dots)$

Pravidlá v Γ sú zostavené tak dômyselne, e gramatiky G_2, G_3 naraz vygenerujú komunikaný symbol Q_1 , teda prenesú si vetnú formu vygenerovanú prvou gramatikou a následne G_1 poiaa o vetné formy G_2 a G_3 , teda obsah vetnej formy G_1 sa zdvojnásobí. Ak by gramatiky takto “nespolupracovali”, tak sa Γ zasekne.

Vimmime si ete, e Γ vygeneruje slovo $w^{2^n}c$ v ase $O(n)$. G_1 na zaiatku vygeneruje w a potom pri kadam zdvojnásobení Γ pouíva u len konantný poet krokov odvodenia. Treba si uvedomi, e je to moné len vaka tomu, e pri modeli *PCGS* máme komunikáciu v podstate zadarmo, lebo v jednom kroku dokáame prenies ubovone veké slovo.

Veta 4.3.1. *Niekoko porovnaní PCGS s triedami Chomského hierarchie:*

1. $\mathcal{L}(PCGS_nREG) - \mathcal{L}_{LIN} \neq \emptyset$ pre $n \geq 2$
2. $\mathcal{L}(PCGS_nREG) - \mathcal{L}_{CF} \neq \emptyset$ pre $n \geq 3$
3. $\mathcal{L}(PCGS_nLIN) - \mathcal{L}_{CF} \neq \emptyset$ pre $n \geq 2$

Dôkaz: Pozri príklady 4.3.2, 4.3.1 a 4.3.3. \square

Veta 4.3.2. $\mathcal{L}_{LIN} - \mathcal{L}(centrPCGS_*REG) \neq \emptyset$

Dôkaz: Uvaujme jazyk $L = \{a^n b^m c b^m a^n \mid n, m \geq 1\}$.

Zrejme $L \in \mathcal{L}_{LIN}$. Ukáame, e $L \notin \mathcal{L}(centrPCGS_*REG)$.

Bez ujmy na veobecnosti môme predpoklada, e G_1 negeneruje a -ka, lebo ak by generovala tak to isté dokáe aj iný komponent a G_1 môe poiaa o jej výstup. Teda a -ka generujú dve iné gramatiky (G_2, G_3), lebo potrebujeme rovnaký poet a -iek na zaiatku aj na konci vetnej formy. Podobne musia existova aj dve gramatiky (G_4, G_5) na generovanie b -iek. Ak po nejakom pote krokov G_1 vygeneruje Q_2 , tak v konenom (dos malom) pote krokov musí vygenerova aj Q_3 , lebo G_3 sa nemá ako dozvedie, e u nemá generova a -ka, kee uvaujeme centralizovanú komunikanú truktúru. Z toho ale plynie, e v tomto konenom pote krokov musí G_1 vygenerova Q_4 a Q_5 , lebo uvaujeme regulárne gramatiky. Teda G_4 a G_5 majú obmedzený as na generovanie b -iek, a teda poet b -iek nemôe by ovea väi⁴ ako poet a -iek, o je spor s tým, e potrebujeme vygenerova aj slová s ubovone veľkým rozdielom medzi m a n . \square

⁴ m môe by väie od n najviac lineárne v závislosti od pravidiel v G_2, G_3 a v G_4, G_5

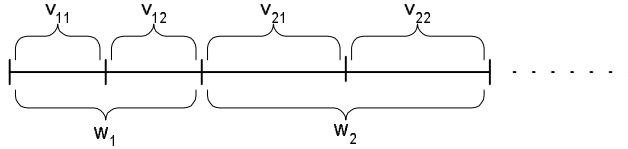
Veta 4.3.3. $\mathcal{L}(\text{centrPCGS}_2\text{REG}) \subsetneq \mathcal{L}_{CF}$

Dôkaz: Poda vety 4.3.2 staí dokáza u len inklúziu \subseteq :

Majme $\Gamma = (N, K, T, G_1, G_2) \in \text{centrPCGS}_2\text{REG}$. Chceme zostroji bezkontextovú gramatiku $G = (N', T, P, S)$ takú, e $L(\Gamma) = L(G)$. Rozíime mnoinu neterminálov takto:

$N' = N \cup \{[A, B] \mid A \in N, B \in N\} \cup \{\bar{A} \mid A \in N\}$, neskôr si ukáeme ako tieto nové neterminály budeme vyuíva. Najskôr sa zamyslíme nad tým, ako bude vyzerá výsledné slovo $w \in L(\Gamma)$. w bude ma nasledujúce vlastnosti (obr.4.2):

1. w sa dá dekomponova na $w = w_1 w_2 \dots w_s$ pre nejaké $s \geq 1$
2. $\forall i \ w_i = v_{i_1} v_{i_2}$ priom v_{i_1} generuje G_1 a v_{i_2} generuje G_2
3. v_{i_1} a v_{i_2} sú generované na rovnaký počet krokov

Obr. 4.2: Tvar slova generovaného $\text{centrPCGS}_2\text{REG}$

G musí by schopná generova slová s takýmito vlastnosťami. Na zabezpečenie podmienky 3 bude G generova jednotlivé podslová w_i odstredu t.j. nejaký peciálny neterminál sa bude postupne obklopoava terminálmi poda pravidiel G_1, G_2 .

V P budú pravidlá:

$$S \rightarrow [S_1, B]B \ \forall B \in N$$

Teda máme peciálnu sadu neterminálov $[S_1, B]$, ktoré urujú, e podslovo v_{i_1} sa začína generova z poiatoného neterminálu S_1 a podslovo v_{i_2} bude ma posledný neterminál B . To v podstate znamená, e G sa nedeterministicky rozhodne pre neterminál B .

$$[A, B] \rightarrow a[A', B']b \text{ ak } A \rightarrow aA' \in P_1 \text{ a } B' \rightarrow bB \in P_2$$

Tieto pravidlá nám zabezpečujú postupné simulovanie odvedenia slov v_{i_1} odpredu a slov v_{i_2} odzadu, priom toto odvedenie bude legálne vzhľadom na pravidlá G_1, G_2 .

$$[Q_2, S_2] \rightarrow \varepsilon$$

Toto pravidlo zabezpečuje, e ak G na začiatku dobre uhádla posledný neterminál v_{i_2} , tak po konenom pote krokov simulácia G_1 dospela ku komunikanému neterminálu Q_2 a simulácia G_2 v spätnom odvedení dospela k poiatonému neterminálu S_2 , teda neterminál $[Q_2, S_2]$ sa u nebude alej rozvíja, a teda ho vymaeme.

$$A \rightarrow [A, B]B \ \forall A, B \in N$$

Tieto pravidlá slúžia na správne nadväzovanie podslov w_i, w_{i+1} . To znamená, e týmto pravidlom G uhádne akým neterminálom bude koni alie podslovo.

Ukáme si teraz ako funguje simulácia. Zoberme si nejaké odvodenie v Γ .

$$(S_1, S_2) \Rightarrow (u_1 A_1, v_1 B_1) \xRightarrow{*} (u_1 u_2 \dots u_k Q_2, v_1 v_2 \dots v_k B_k) \Rightarrow (u_1 \dots u_k v_1 \dots v_k B_k, S_2) \Rightarrow \dots$$

Prísluná as odvodenia v G bude vyzerá takto:

$$S \Rightarrow [S_1, B_k] B_k \Rightarrow u_1 [A_1, B_{k-1}] v_k B_k \Rightarrow u_1 u_2 [A_2, B_{k-2}] v_{k-1} v_k B_k \xRightarrow{*}$$

$$u_1 \dots u_k [Q_2, S_2] v_1 \dots v_k B_k \Rightarrow u_1 \dots u_k v_1 \dots v_k B_k \Rightarrow \dots$$

G najskôr nedeterministicky vybrala pravidlo $S \rightarrow [S_1, B_k] B_k$ tak, aby správne uhádla neterminál, ktorým bude alej pokračova G_1 v odvodení po komunikanom kroku (t.j. neterminál, ktorý bol prenáaný v komunikanom kroku). Potom postupne simulovala odvodenie G_1 , G_2 a nakoniec vymazala neterminál $[Q_2, S_2]$ z vetnej formy. Takto ostal vo vetnej forme len neterminál B_k , ktorým zane aliu simuláciu G_1 . Teraz G použije nejaké z pravidiel $B_k \rightarrow [B_k, B] B$ na uhádnutie neterminálu, ktorý bude prenáaný v nasledujúcom komunikanom kroku at.

Ete sa musíme zamyslie nad tým, ako simuláciu ukoni. Môu nasta dva prípady:

1. G_1 u nepoiada G_2 o jej vetnú formu (teda nevyprodukuje Q_2) a sama vyprodukuje terminálne slovo. Pre túto monos dodáme do P tieto pravidlá:

- $B \rightarrow \bar{B} \ \forall B \in N$
- $\bar{A} \rightarrow u\bar{B}$ ak $A \rightarrow uB \in P_1$

Tým, e sme použili “pruhované” neterminály a nemáme pravidlo typu $\bar{A} \rightarrow A$ sme zmarili aliu⁵ komunikáciu, a teda simulujeme G_1 a kým nevygeneruje terminálne slovo.

2. G_2 skoní skôr (t.j. vygeneruje terminálne slovo) ako G_1 poiada o jej vetnú formu. V Γ sa vetná forma G_2 nemení a aká, kým G_1 vygeneruje Q_2 . Pre túto monos dodáme do P tieto pravidlá:

- $A \rightarrow [A, \varepsilon] \ \forall A \in N$
- $[A, \varepsilon] \rightarrow u[A', \varepsilon]$ ak $A \rightarrow uA' \in P_1$
- $[A, \varepsilon] \rightarrow u[A', B]$ $\forall B \in N$ ak $A \rightarrow uA' \in P_1$

Teda pravidlá typu $[A, \varepsilon] \rightarrow u[A', \varepsilon]$ simulujú akaknie G_2 na komunikáciu a pravidlá typu $[A, \varepsilon] \rightarrow u[A', B]$ opä slúia na uhádnutie posledného neterminálu, ktorý sa objavil vo vetnej forme G_2 .

□

Lema 4.3.1. (*Pumpovacia lema pre centrPCGS_nREG*)

Nech $L \in \mathcal{L}(\text{centrPCGS}_n\text{REG})$. Potom existuje prirodzené číslo M , e $\forall w \in L$ také, e $|w| > M$ existuje m $1 \leq m \leq n$ a existujú x_i, y_i tak, e sú splnené nasledovné podmienky:

1. $w = x_1 y_1 x_2 y_2 \dots x_m y_m x_{m+1}$
2. $\forall i \ y_i \neq \varepsilon$
3. $\forall k \geq 0 : x_1 y_1^k x_2 y_2^k \dots x_m y_m^k x_{m+1} \in L$

Dôkaz: Nech $\Gamma = (N, K, T, G_1, \dots, G_n) \in \text{centrPCGS}_n\text{REG}$. Každá gramatika má vo svojej vetnej forme najviac jeden neterminál a ten je posledným symbolom tejto vetnej formy. Teda konfigurácia Γ je tvaru $c = (x_1 A_1, x_2 A_2, \dots, x_n A_n)$. Budeme hovori, e dve konfigurácie $c_1 = (x_1 A_1, x_2 A_2, \dots, x_n A_n)$ a $c_2 = (y_1 B_1, y_2 B_2, \dots, y_n B_n)$, kde $\forall i \ x_i, y_i \in T^+$ a $\forall i \ A_i, B_i \in N \cup \{\varepsilon\}$

⁵k dispozícii máme samozrejme aj pravidlo $S \rightarrow \bar{S}$ teda iadna komunikácia nemusí nasta

sú ekvivalentné (ozn. $c_1 \equiv c_2$), ak $\forall i : A_i = B_i$.

Uvaujme slovo $w \in L(\Gamma)$ a jeho odvodenie minimálnej dky. Ak M je počet vetkých moných rôznych výskytov neterminálov vo vetných formách⁶, tak za predpokladu, e $|w| > M$, existujú v tomto odvodení dve konfigurácie c_1 a c_2 spájúce nasledovné podmienky:

1. $c_1 \equiv c_2$
2. ak je v odvodení medzi konfiguráciami c_1 a c_2 použitý komunikaný symbol Q_i , $2 \leq i \leq n$, tak $x_i = y_i$

Teda odvodenie je tvaru:

$$(S_1, S_2, \dots, S_n) \xrightarrow{*} (x_1 A_1, x_2 A_2, \dots, x_n A_n) \xrightarrow{*} (x_1 z_1 A_1, x_2 z_2 A_2, \dots, x_n z_n A_n) \xrightarrow{*} (w, \dots)$$

Ak je v odvodení medzi konfiguráciami c_1 a c_2 použitý komunikaný symbol Q_i , $2 \leq i \leq n$, tak podľa podmienky (2) platí, e $z_i = \varepsilon$. Pre ostatné komponenty konfigurácie nastáva jedna z nasledujúcich moností:

1. $z_1 \in T^+$ t.j. z_1 je neprázdne terminálne slovo.
2. existuje j , $2 \leq j \leq n$ také, e Q_j nie je použité v odvodení medzi konfiguráciami c_1 a c_2 ale je použité v odvodení, ktoré záina konfiguráciou c_2 , naviac $z_j \in T^+$ teda z_j je neprázdne terminálne slovo.

Predpokladajme, e ani jedna z týchto moností nenastane. Potom jednotlivé komponenty konfigurácií c_1 a c_2 sú totóné. Z toho vyplýva, e as odvodenia ($c_1 \xrightarrow{*} c_2$) medzi konfiguráciami c_1 a c_2 môeme z odvodenia vynecha, ím dostaneme kratie odvodenie slova w , o je spor s predpokladom, e sme uvažovali najkratíe odvodenie w .

Teda jedna z uvedených moností urite nastane. V tomto prípade môeme postupnosť krokov odvodenia medzi c_1 a c_2 opakova k krát pre ubovoné⁷ k . Po týchto k iteráciach sa komponent j , pre ktorý z_j bolo neprázdne terminálne slovo, zmení na $x_j z_j^k A_j$. Ak po týchto k iteráciach dokoníme odvodenie asou pôvodného odvodenia $c_2 \xrightarrow{*} (w, \dots)$, tak dostaneme nové slovo $w' \in L(\Gamma)$, ktoré sa od pôvodného w líi napumpovaním asti z_j .

Ak si uvedomíme, e počet podslov, ktoré môu by takto pumpované, môe by najviac n , tak sme s dôkazom tejto lemy hotoví. \square

Podobné pumpovacie lemy platia aj pre triedy $treePCGS_n REG$ a $dagPCGS_n REG$, avak pre veobecnú necentralizovanú komunikanú truktúru $PCGS$ sa pumpova nedá.

Veta 4.3.4. $\mathcal{L}(centrPCGS_{n-1} REG) \subsetneq \mathcal{L}(centrPCGS_n REG)$ pre $n \geq 2$

Dôkaz: Inklúzia \subseteq je zrejmá.

Treba ukáza, e existuje jazyk L taký, e $L \in \mathcal{L}(centrPCGS_n REG)$ a $L \notin \mathcal{L}(centrPCGS_{n-1} REG)$. Uvaujme jazyky $L_n = \{a_1^{k+1} a_2^{k+2} a_3^{k+3} \dots a_n^{k+n} \mid k \geq 0\}$. Zostrojme $centrPCGS_n REG$ $\Gamma_n = (\{S_1, \dots, S_n\}, K, \{a_1, \dots, a_n\}, G_1, \dots, G_n)$, kde

- $P_1 = \{S_1 \rightarrow a_1 S_1, S_n \rightarrow a_n\} \cup \{S_i \rightarrow a_i Q_{i+1} \mid 1 \leq i \leq n-1\}$
- $P_j = \{S_j \rightarrow a_j S_j\}$ pre $2 \leq j \leq n$

Zrejme⁸ $L(\Gamma_n) = L_n$. Chceme ukáza, e $L_n \notin \mathcal{L}(centrPCGS_{n-1} REG)$. Sporom, predpokladajme, e $L_n \in \mathcal{L}(centrPCGS_{n-1} REG)$. Podľa lemy 4.3.1 pre tento jazyk existuje prirodzené íslo M .

⁶tých je $M = |N \cup K|^n$

⁷ak túto postupnosť krokov úplne vynecháme, tie dostaneme legálne odvodenie v Γ , teda pripúame aj $k = 0$

⁸itateovi to môe by zrejmejie, ak sa pozrie na príklad 4.3.1

Zoberme si slovo $w = a_1^{M+1}a_2^{M+2}a_3^{M+3} \dots a_n^{M+n} \in L_n$. Zjavne $|w| \geq M$. Slovo w môme pumpova najviac na $n - 1$ miestach. Aby toto slovo po pumpovaní ostalo v L_n potrebujeme ho pumpova na n miestach, a to je spor s predpokladom. \square

Dôsledok 4.3.1. Hierarchia $\mathcal{L}(\text{centrPCGS}_n\text{REG})$, $n \geq 1$ je nekonečná.

Podobnými dokazovacími technikami (t.j. využitím pumpovacích lemm pre nejaký jazyk) by sme sa dopracovali k nasledujúcim dvom tvrdeniam:

Veta 4.3.5. Hierarchie nasledujúcich tried sú nekonečné:

- $\mathcal{L}(\text{treePCGS}_n\text{REG})$, $n \geq 1$
- $\mathcal{L}(\text{dagPCGS}_n\text{REG})$, $n \geq 1$

Hoci pre triedy PCGS s komunikanými truktúrami *array* a *ring* nie sú známe pumpovacie lemy, inými spôsobmi sa dajú dokáza nasledujúce tri tvrdenia:

Veta 4.3.6. Hierarchie nasledujúcich tried sú nekonečné:

- $\mathcal{L}(\text{two-way-arrayPCGS}_n\text{REG})$, $n \geq 1$
- $\mathcal{L}(\text{two-way-ringPCGS}_n\text{REG})$, $n \geq 1$
- $\mathcal{L}(\text{one-way-ringPCGS}_n\text{REG})$, $n \geq 1$

Veta 4.3.7. $\mathcal{L}(\text{PCGS}_{n-1}\text{REG}) \subsetneq \mathcal{L}(\text{PCGS}_n\text{REG})$ pre $n \geq 2$

Dôkaz: Uvaujme jazyky $L_n = \{a_1^k a_2^k \dots a_{2n-2}^k \mid k \geq 1\}$. Dá sa skontrolovať $\Gamma \in \text{PCGS}_n\text{REG}$ tak, e $L(\Gamma) = L_n$. Potom zrejmé $L_n \in \mathcal{L}(\text{PCGS}_n\text{REG})$. Treba ukáza, e $L_n \notin \mathcal{L}(\text{PCGS}_{n-1}\text{REG})$. Tento dôkaz je vak dos technický, a preto ho tu nebudeme uvádza⁹. \square

Dôsledok 4.3.2. Hierarchia $\mathcal{L}(\text{PCGS}_n\text{REG})$, $n \geq 1$ je nekonečná.

Poznámka 4.3.1. Otvorenými problémami zostávajú nekonečnosť hierarchií $\mathcal{L}(\text{centrPCGS}_nX)$, $\mathcal{L}(\text{PCGS}_nX)$ pre $n \geq 1$ a $X \in \{CF, CS\}$.

4.4 Porovnanie PCGS so sekvennými triedami

Veta 4.4.1. Nech Γ je $\text{treePCGS}_m\text{REG}(f(n))$, kde $f(n)$ je počet komunikaných krokov potrebných na vygenerovanie slova dky n . Potom existuje¹⁰ nedeterministický $(m - 1)$ počítadlový automat M pracujúci v lineárnom ase a akceptujúci jazyk $L(\Gamma)$ priom vykoná $2f(n)$ obrátov¹¹ a $f(n)$ testov na nulu¹².

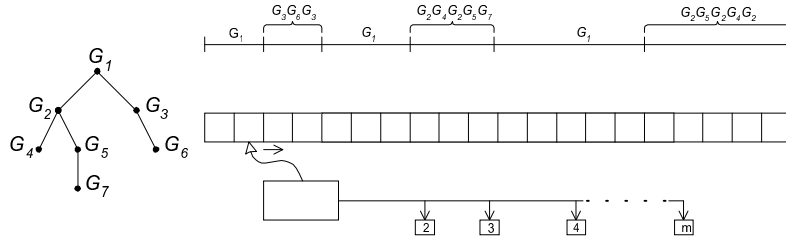
⁹podrobnosti mono nájs v [5]

¹⁰n počítadlový automat je zásobníkový automat s n zásobníkmi, ktoré pracujú nad jednopísmenkovou abecedou

¹¹zmena smeru hlavy v zásobníku resp. zmena inkrementácie counteru na dekrementáciu a opane

¹²dosiahnutie dna zásobníka resp. counter dosiahol nulu

Dôkaz: Nech Γ má komponenty G_1, \dots, G_m . Chceme zostroji nedeterministický $(m-1)$ počítadlový automat M simulujúci Γ . Celá simulácia Γ nám bude jasnejšia, ak sa zamyslíme nad tým, ako môže vyzerá slovo $w \in L(\Gamma)$ pri stromovej komunikačnej truktúre. Slovo $w = w_{i_1}w_{i_2}\dots w_{i_k}$, $\forall j \ i_j \in \{1, \dots, m\}$ pozostáva z podslov w_{i_j} generovaných gramatikami G_{i_j} , pričom dky týchto podslov závisia od konkrétnej komunikačnej truktúry (obr.4.3).

Obr. 4.3: Viacpočítadlový automat a tvar slova generovaného *treePCGS*

Vieme, e každá regulárna gramatika sa dá simulovať pomocou nedeterministického konečného automatu¹³. Podobne budú v pravidlách nášho automatu M simulované pravidlá regulárnych komponentov G_1, \dots, G_m . M bude používať svoje počítadlá C_2, \dots, C_m na zabezpečenie toho, aby jednotlivé gramatiky G_1, \dots, G_m neboli simulované dlhšie ako to vyžaduje daná situácia (konfigurácia). V každej konfigurácii M bude číslo $c(C_i) \forall i \in \{2, \dots, m\}$ uložené v C_i uchovávať rozdiel medzi potom prepisovacích krokov G_i simulovaných M a potom prepisovacích krokov otca G_i v stromovej komunikačnej truktúre (to znamená, e ak G_i je požiadaná svojím otcom o vyprodukovanú vetnú formu, tak túto vetnú formu môže G_i generovať najviac $c(C_i)$ krokov).

M nedeterministicky striedavo simuluje gramatiky G_1, \dots, G_m a zároveň overuje, i slovo generované gramatikami je zhodné so slovom na vstupnej páske. Na začiatku M simuluje G_1 a priebežne overuje vstupnú pásku. Zároveň po každom odsimulovanom prepisovacom kroku G_1 inkrementuje počítadlá vetkým synom G_1 a ostatné počítadlá zostanú nezmenené. Simulácia G_1 skončí, keď G_1 vygeneruje komunikovaný symbol Q_i pre nejaké i . M zane simulovať gramatiku G_i z požiadaného neterminálu S_i . Počas tejto simulácie po každom prepisovacom kroku G_i sa dekrementuje počítadlo C_i a inkrementujú sa počítadlá vetkých synov G_i . Ak G_i vyprodukuje terminálnu vetnú formu, tak M zastaví a akceptuje vstupné slovo práve vtedy, keď bol vstup prečítaný a do konca. Ak C_i je prázdne ($c(C_i) = 0$) a G_i v poslednom kroku vygeneroval na konci neterminál A , tak M zane simulovať otca G_i (v tomto prípade G_1) pričom pokračuje v prepisovaní z neterminálu A . Ak G_1 nemôže prepísať A (t.j. nemá pravidlá na A), tak M neakceptuje vstupné slovo. Ak G_i vygeneruje komunikovaný symbol Q_j pre nejaké j , tak M zane simulovať G_j (kde G_j je synom G_i) z požiadaného neterminálu S_j . M od tohto momentu po každom prepisovacom kroku G_j dekrementuje C_j a inkrementuje počítadlá vetkých svojich synov. M takto rekurzívne simuluje gramatiky a kým poslaná gramatika nevygeneruje terminálnu vetnú formu.

Z popisu práce M by malo byť zrejmé, e počet obrátov je $2f(n)$ a počet testov na nulu je $f(n)$, lebo počítadlo C_i zane klesá práve vtedy, keď je vygenerovaný komunikovaný symbol Q_i .

Ak sa v pravidlách gramatík nenachádzajú žiadne *chainrules*¹⁴, tak M pracuje v ase n . Ak sú v gramatikách takéto pravidlá, tak M pracuje v ase $O(n)$, pretože existuje konstanta d taká, e pre každé $w \in L(\Gamma)$ existuje odvodenie, ktoré v každom d krokoch vygeneruje aspoň jeden terminál. \square

Uvedomme si, e $m-1$ počítadlový automat vieme simulovať viacpáskovým TS pracujúcim v

¹³pozri [1]

¹⁴pravidlá typu $A \rightarrow B$ kde A, B sú neterminály

rovnakom ase, a e počítadlá uchovávaajú ísla vekosti najviac n , take v binárnom kódovaní sa zmestia do priestoru $O(\log n)$. Z týchto dvoch poznatkov plyní nasledujúce tvrdenie.

Veta 4.4.2. $\mathcal{L}(\text{treePCGS}_m \text{REG}(f(n))) \subseteq \text{NTIME}(n) \cap \text{NSPACE}(\log n)$

Poznámka 4.4.1. *Predchádzajúca veta nehovorí, e vieme zostroji ekvivalentný TS pracujúci v lineárnom ase a logaritmickom priestore. Hovorí len, e vieme zostroji ekvivalentný TS pracujúci v lineárnom ase a (iný) ekvivalentný TS pracujúci v logaritmickom priestore.*

Skúsme sa zamyslie nad simuláciou $\text{PCGS}_m \text{REG}(f(n))$ priamo iaro pomocou m -páskového TS. Ten by na kadej páske simuloval prepisovanie vetnej formy jednej gramatiky. Komunikácia medzi gramatikami v tomto prípade znamená presunutie obsahu jednej pásky na druhú. Kee vekos pásky je $O(n)$ a komunikácií je $f(n) \in O(n)$, tak asová zloitos je $O(n^2)$. Pri takejto simulácii sa nám ahko môe sta, e nejaký kúsok vetnej formy bol presúvaný medzi páskami $O(n)$ krát a nakoniec sa aj tak nedostal do výsledného terminálneho slova. V nasledujúcej vete budeme toto “zbytoné” presúvanie eliminova a dostaneme dobrý výsledok pre dagPCGS .

Veta 4.4.3. $\mathcal{L}(\text{dagPCGS}_* \text{REG}) \subseteq \text{NTIME}(n)$

Dôkaz: Nech $\Gamma = (N, K, T, G_1, \dots, G_m) \in \text{dagPCGS}_m \text{REG}$. Chceme zostroji m -páskový¹⁵ nedeterministický TS A pracujúci v lineárnom ase a akceptujúci jazyk $L(\Gamma)$.

V δ -funkcii si A uchováva pravidlá vetkých m gramatík a v stavoch si drí aktuálne neterminály¹⁶ vetkých gramatík. Na páskach T_1, \dots, T_m sú vetné formy generované gramatikami G_1, \dots, G_m alebo T_i obsahuje blank symbol B , ak sa A nedeterministicky rozhodne, e vetnú formu, ktorú generuje G_i sa neobjaví vo výslednom terminálnom slove generovanom Γ t.j eliminovanie “zbytoných” presúvaní z jednej pásky na druhú.

Na zaiatku bude A v stave so zaiatoným neterminálom pre kadú gramatiku. Pre kadé $i = 1..m$ A uhádne, i sa vetná forma generovaná gramatikou G_i bude nachádza vo výslednom terminálnom slove. Ak A rozhodne, e vetná forma generovaná G_i bude vo výslednom slove, tak A bude simulova odvodenie gramatiky G_i na páske T_i . Ak A rozhodne, e nebude, tak A zapíše na pásku T_i symbol B a alej nesimuluje odvodenie G_i na páske T_i . Takto A simuluje iba to, o sa vo výslednom slove naozaj objaví.

Jeden krok simulácie A pozostáva z jedného prepisovacieho kroku kadej z gramatík, pre ktoré sa A rozhodol, e ich bude simulova. To môeme, lebo ako sme si povedali A si v stave uchováva aktuálne neterminály kadej z gramatík. Takto A pokračuje, a kým sa na páske T_1 neobjaví terminálne slovo, alebo a kým sa aspo na jednej páske neobjaví *query* symbol.

Ak sa na T_1 objaví terminálne slovo, tak A porovná obsah pásky T_1 so vstupom a ak sa rovnajú, tak A akceptuje vstupné slovo.

Ak aktuálny neterminál G_i je Q_j a

- ani T_i ani T_j neobsahuje B , tak A prekopíruje obsah T_j na miesto Q_j na páske T_i a celý obsah pásky T_j prepíše na S_j (poiatoný neterminál gramatiky G_j). Po tomto pokračuje A v simulácii G_i z neterminálu, ktorý bol posledným symbolom pri kopírovaní. A uhádne, i alia vetná forma generovaná G_j bude asou výsledného slova alebo nie. Poda toho zane simulova G_j z poiatoného neterminálu S_j alebo na T_j zapíše B .
- bu T_i alebo T_j obsahuje B , tak to znamená, e A uhádol nesprávne¹⁷ a výpoet sa zasekne.

¹⁵to znamená, e TS A má m hláv

¹⁶kee gramatiky sú regulárne, vo vetnej forme danej gramatiky sa vyskytuje najviac jeden neterminál

¹⁷Ak T_j obsahuje B , tak T_i sa objaví vo výsledku, a teda aj T_j bude vo výsledku, kee si ju G_i vyiadala, teda A zle uhádol. Ak T_i obsahuje B , tak T_j sa má objaví vo výsledku, ale nemá sa ako dosta cez T_i , take A zle uhádol.

- T_i aj T_j obsahuje B , tak A nezmení obsah T_i a nedeterministicky uhádne, i sa alia vetná forma generovaná G_j objaví vo výslednom terminálnom slove. Poda toho A zane na T_j simulova G_j od poiatoného neterminálu S_j alebo na T_j nechá B .

Ak sa naraz na viacerých páskach objavia komunikané symboly, tak A kopíruje vetné formy v uritom poradí tak, aby nekopíroval nejaký komunikaný symbol. To sa urite dá, pretoe uvaujeme komunikanú truktúru *dag*, ktorá nepripúa cykly.

Pre kadé slovo $w \in L(\Gamma)$ existuje postupnos správnych nedeterministických rozhodnutí TS A , ktorá vedie k odvodeniu tohto slova na páske T_1 . Kee komunikaná truktúra nepripúa cykly, tak kadý symbol akceptovaného slova w bol kopírovaný z jednej pásky na druhú najviac $m - 1$ krát, o je kontantne vea. Teda na prekopírovanie vetkých symbolov slova w potrebujeme as $O(n)$. Na páskach generujeme iba symboly, ktoré sa objavia vo výslednom slove w , teda na vygenerovanie vetkých symbolov slova w potrebujeme as $O(n)$. Konene na porovnanie terminálneho slova na páske T_1 so vstupom potrebujeme as $O(n)$. Teda celkovo pracuje A v ase $O(n)$. \square

Uvedieme ete niekoko tvrdení, ktoré hovoria o tom, e ani zvýenie potu gramatík, ani zvýenie potu komunikaných liniek v stromovej truktúre nedokáe vykompenzova obmedzenie potu komunikaných krokov.

Veta 4.4.4. $\mathcal{L}(\text{centrPCGS}_2\text{REG}(n)) - \mathcal{L}(\text{treePCGS}_*\text{REG}(f(n))) \neq \emptyset$ pre $f(n) \notin \Omega(n)$

Dôkaz: Uvedieme¹⁸ len, e dôkaz uvauje jazyk

$$L = \{a^{i_1}b^{i_1}a^{i_2}b^{i_2} \dots a^{i_k}b^{i_k}c \mid k \geq 1, i_j \geq 1 \text{ pre } j \in \{1, \dots, n\}\}$$

o ktorom sa ukáe, e $L \in \mathcal{L}(\text{centrPCGS}_2\text{REG}(n))$ a $L \notin \mathcal{L}(\text{treePCGS}_*\text{REG}(f(n)))$. Vyuíva sa pri tom simulácia $\text{treePCGS}_m\text{REG}(f(n))$ pomocou $m - 1$ počítadlového automatu ako to bolo uvedené vo vete 4.4.1. \square

Veta 4.4.5. Pre $f(n) \notin \Omega(n)$ platí:

- $\mathcal{L}(\text{one-way-arrayPCGS}_m(f(n))) \subsetneq \mathcal{L}(\text{one-way-arrayPCGS}_m(n))$ pre $m \geq 2$
- $\mathcal{L}(\text{centrPCGS}_m(f(n))) \subsetneq \mathcal{L}(\text{centrPCGS}_m(n))$ pre $m \geq 2$
- $\mathcal{L}(\text{treePCGS}_m(f(n))) \subsetneq \mathcal{L}(\text{treePCGS}_m(n))$ pre $m \geq 2$

Veta 4.4.6. $\mathcal{L}(\text{centrPCGS}_{k+1}(k)) - \mathcal{L}(\text{treePCGS}_*(k-1)) \neq \emptyset$ pre ubovonú kontantu k .

Veta 4.4.7. Pre ubovoné $k \geq 1$ a ubovoné $x \in \{\text{centr}, \text{tree}, \text{one-way-array}\}$ platí:

- $\mathcal{L}(x\text{PCGS}_{k+1}(k-1)) \subsetneq \mathcal{L}(x\text{PCGS}_{k+1}(k))$
- $\mathcal{L}(x\text{PCGS}_*(k-1)) \subsetneq \mathcal{L}(x\text{PCGS}_*(k))$

4.5 Niektoré alie vlastnosti PCGS

Veta 4.5.1. $\mathcal{L}(\text{PCGS}_*CF)$ je úplná AFL.

Veta 4.5.2. $\text{centrPCGS}_*CF <_4^{\text{Var}} CF$

Veta 4.5.3. $\text{centrPCGS}_*CF <_4^{\text{Prod}} CF$

¹⁸podrobnosti mono nájs v [6]

Kapitola 5

Alternujúce stroje

V predchádzajúcich kapitolách sme si ukázali viaceré paralelné modely. Išlo o rôzne pohady na paralelizmus, vetky mali jedno spoločné: pozerali sa na vec z “gramatikového” pohadu, teda vo vetkých prípadoch sme mali jednu, prípadne viacero gramatík, ktoré osi generovali. Teraz si ukážeme jednu automatovú charakterizáciu a porovnáme ju so sekvennými triedami. Pre itatea, ktorý sa s pojmom alternovania ete nestretol, povedzme nasledovných pár viet. Modely alternujúcich strojov sa uvaujú pre vetky známe zariadenia, my si ich popíeme na najveobecnejom prípade, teda na Turingových strojoch, pre itatea iste nebude problémom analogicky si zdefinovať alternujúce konené automaty, alternujúce zásobníkové automaty, prípadne alternujúce lineárne ohraničené automaty. O niektorých týchto zariadeniach si v závere kapitoly ukážeme pár zaujímavých vecí, napr. ako alternovanie ovplyvní, resp. neovplyvní ich generatívnu silu a podobne. Zariadenie (alternujúci stroj) má tzv. existenné a tzv. univerzálne stavy, ktoré môžeme ubovone kombinovať, a ktoré si alej bliie popíeme. Alternujúci Turingov stroj sa v existenných stavoch správa rovnako, ako u známy nedeterministický model Turingovho stroja. Odlišné je správanie sa v univerzálnych stavoch. Zariadenie sa akoby rozdelí na n nových strojov (kde n je počet konfigurácií dosiahnutých na 1 krok z jeho momentálnej konfigurácie), ktoré dostanú novú pamäť (rovnakú ako pôvodný stroj) a alej nezávisle od seba pracujú, táto operácia sa nazýva FORK a itateovi môžeme by troku v reálnej podobe známa z niektorých operaných systémov (UNIX), kde jeden proces vytvára nové a prideje im pamäť.

5.1 Definície a oznaenia

Definícia 5.1.1. Alternujúci Turingov stroj (ATS) je 6-tica $A = (K, \Sigma, \Gamma, \delta, q_0, F)$, kde K je konená množina stavov rozdelená na dve disjunktné asti $K = K_1 \cup K_2$, K_1 je množina existenných stavov, K_2 je množina univerzálnych stavov, Σ je abeceda vstupných symbolov, Γ je pracovná (pásková) abeceda, q_0 je poiatoný stav a F je množina akceptaných stavov, δ je prechodová funkcia

$$\delta : K \times \Gamma \rightarrow 2^{K \times \Gamma \times \{-1, 0, 1\}}$$

Definícia 5.1.2. Konfiguráciu ATS A definujeme rovnako ako pre nedeterministické Turingove stroje (NTS), bliie napr. [1]

Definícia 5.1.3. Krok výpotu ATS A je relácia \vdash na konfiguráciách definovaná rovnako ako pre NTS

itate si mono spomenie na pojem stromu konfigurácií, definovaný pre nedeterministický Turingov stroj, ktorý prehľadne reprezentoval jeho výpoet na konkrétnom slove¹. Podobný strom definujeme aj pre alternujúce stroje. Okrem toho, e nám tento pojem pomôe pri definovaní výpotu ATS, mal mi výraznou mierou prispie k pochopeniu alternovania samotného.

Definícia 5.1.4. *Úplný strom konfigurácií pre ATS A a vstupné slovo w je strom, ktorého vrcholy sú oznaené konfiguráciami taký, e:*

1. kore je poiatoná konfigurácia na slove w
2. každý vrchol má za priamych nasledovníkov práve toko vrcholov, koko konfigurácii je v relácii \vdash s konfiguráciou oznaujúcou daný vrchol
3. tieto vrcholy sú oznaené týmito konfiguráciami

Poznámka 5.1.1. *Úplný strom konfigurácií nemusí by konený*

Definícia 5.1.5. *Výpoet ATS A (na slove w) je podstrom úplného stromu konfigurácií na slove w taký, e:*

1. obsahuje kore
2. s každým univerzálnym vrcholom ($q \in K_2$) obsahuje vetkých jeho priamych nasledovníkov
3. s každým existenným vrcholom obsahuje práve jedného jeho priameho nasledovníka, ak existuje

Definícia 5.1.6. *Akceptujúci výpoet ATS A na slove w je taký výpoet na w , ktorý je konený a kadá listová konfigurácia je akceptaná*

Definícia 5.1.7. *Jazyk akceptovaný ATS A je*

$$L(A) = \{w \in \Sigma^* \mid \text{existuje akceptaný výpoet } A \text{ na } w\}$$

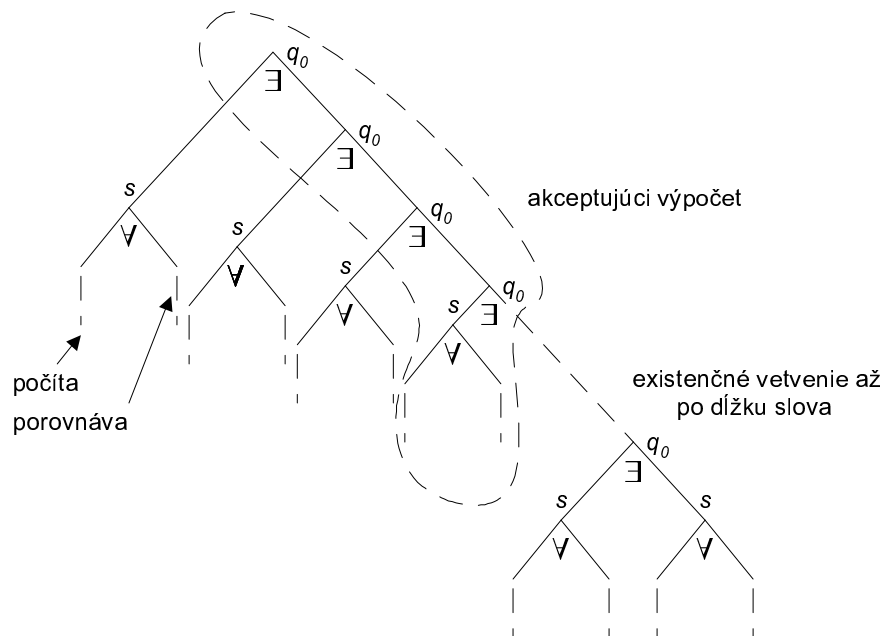
Príklad 5.1.1. Ukáeme si, ako alternovanie pomôe dvojhlavým koneným automatom² v generatívnej sile. Zoberme si jazyk $L = \{ww \mid w \in \{a,b\}^*\}$. Dalo by sa ukáza, e ho nie je moné akceptova dvojhlavým koneným automatom, no zostrojíme pre alternujúci dvojhlavý konený automat, ktorý bude pracova nasledovne:

1. dostane na vstup slovo, nedeterministicky uhádne jeho polovicu
2. nastane FORK, automat alternuje v univerzálnom stave
 - 1. proces overuje, i vstup je tvaru ww tak, e hlavy sa synchrónne pohybujú po vstupe, v jednom kroku kadá íta symbol, ak obe preítajú to isté a ke sa jedna z nich dostane na koniec vstupu, dôjde k akceptovaniu
 - 2. proces overuje, i automat uhádol polovicu správne tak, e prvá hlava sa hýbe o jedno políko vpravo, zatia o za ten istý as sa druhá hlava hýbe o dve políka vpravo, k akceptovaniu dôjde, ak obe hlavy doítajú naraz vstupné slovo

Výpoet automatu mono vidie na (obr.5.1)

¹bol napr. dobrou pomôckou pri dôkaze ekvivalencie deteministických a nedeterministických Turingových strojov

²budeme uvaova zariadenie s monosou pohybou hlavy iba jedným smerom

Obr. 5.1: Úplný strom konfigurácií automatu pre jazyk $L = \{ww \mid w \in \{a,b\}^*\}$ z príkladu 5.1.1

Veta 5.1.1. $\mathcal{L}_{ATS} = \mathcal{L}_{RE}$

Dôkaz: Povieme si pár slov o oboch inklúziách:

\subseteq : vyplýva z Turingovej tézy, keby sme mali zkontruova TS, ktorý by simuloval ATS, tak by sme zrejme prechádzali strom konfigurácií ATS do írky, pamätali si nieo o výpote a charaktere stavov a podobne

\supseteq : na NTS sa mono pozera aj ako na peciálny prípad ATS, ke akoby vetky stavy NTS boli existenné

□

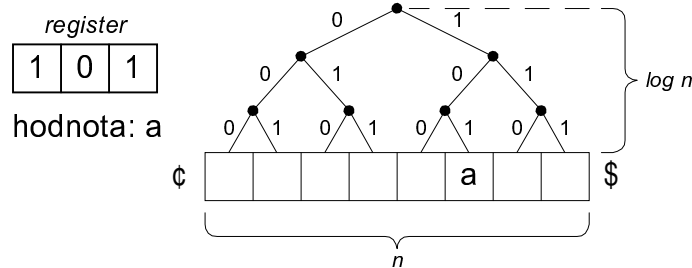
5.2 Miery zloitosti

Pre ATS si zadefinujeme dve miery, ktoré sú analógiou mier $NSPACE$, $NTIME$ definovaných pre NTS:

- $ASPACE$ = najväčšie počet použitých políok na páske v niektorej konfigurácii akceptaného výpotu
- $ATIME$ = hĺbka akceptaného výpotu v strome konfigurácií

V niektorých simuláciách budeme pracovať s triedou jazykov $ATIME(f(n))$, $\log n < f(n) < n$. Klasický model ATS by sme tu nemohli použiť, lebo na prečítanie vstupu dĺžky n potrebujeme aspoň

n krokov. V takýchto prípadoch sa používa model ATS s rýchlym prístupom na vstup. Môžeme si ho reprezentovať nasledovne: nad páskou má binárny vyhľadávací strom, každý list je práve jedno políko, strom má výšku $\log n$, máme register dky $\log n$, keď do neho binárne zapíšeme číslo k , tak za $\log n$ sa dostaneme ku k -temu vstupnému políku (obr.5.2).

Obr. 5.2: Model ATS s rýchlym prístupom na vstup

5.3 Alternujúce vs. sekvencné triedy zložitosti

Keď vo väne simulácií budeme poadovať predpoklad páskovej kontruovatenosti nejakej funkcie, bude dobré, keď si tento pojem zdefinujeme.

Definícia 5.3.1. Funkcia $f(n)$ sa nazýva páskovo kontruovaná, ak existuje deterministický Turingov stroj (DTS) T , ktorý je $f(n)$ páskovo ohraničený a vyznačí na páske $f(n)$ políkov

Ukazuje sa, že takmer všetky funkcie, ktoré si možno reálne predstaviť, sú páskovo kontruované, problémy pri kontruovatenosti však nastávajú, keď sa pozrieme na triedu funkcií menších ako $\log n$, teda $O(\log n)$. Keby sme chceli náhľadnú medzi nekongruovatené funkcie, dobrým prostriedkom na ich zostrojovanie by bola metóda diagonalizácie.

V tejto chvíli sme u pripravení na ukázanie základného výsledku o alternujúcich Turingových strojoch.

Veta 5.3.1. $NSPACE(S(n)) \subseteq ATIME(S^2(n))$ pre $S(n) \geq \log n$

Dôkaz: Ak $S(n) \geq n$, nie je problém v lineárnom ase prejsť vstup, ak by však bolo $S(n) < n$, na prejsť vstup naim ATS A' by sme potrebovali aspo lineárny as a celá simulácia by ztroskotala u na začiatku. Preto použijeme model ATS s rýchlym prístupom na vstup, v logaritmickom ase $O(\log n)$ sa vieme dostať na ubovoné políko vstupnej pásky, vyúvame tu ideu paralelnej práce procesov, nie každý proces musí vidieť celý vstup, aby akceptoval, resp. každému procesu bude k práci stať malý úsek vstupu. K danému NTS A pracujúcemu v priestore $S(n)$ zostrojíme ATS A' pracujúci v ase $S^2(n)$ taký, že $L(A) = L(A')$.

Akceptujúci výpočet A na slove w dky n má (zmysluplne) dku najviac $c^{S(n)}$ pre vhodné³ c . Polome $m = c^{S(n)}$, $\forall i$ k_i je konfigurácia A , akceptujúci výpočet má tvar:

$$k_1 \vdash k_2 \vdash \dots \vdash k_m$$

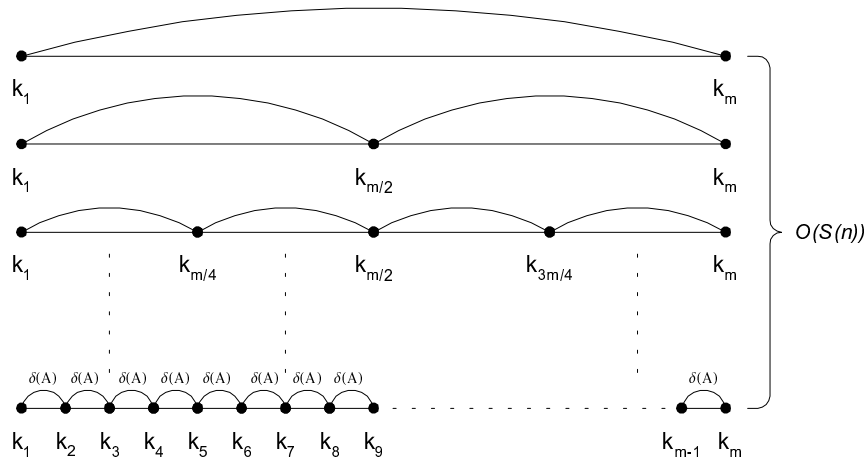
priom k_1 je poiatoná konfigurácia, k_m je akceptaná konfigurácia (ak je náhodou akceptujúci výpočet kratší, dodefinujeme δ -funkciu v akceptanom stave tak, aby sa ni nedialo, ale aby sme mohli "naahovať" výpočet).

³ako u neraz, $c^{S(n)}$ je počet rôznych konfigurácií A na slove dky n , keď máme k dispozícii priestor $S(n)$

ATS A' bude pracova nasledovne:

1. výpoet zane v k_1
2. uhádne akceptanú konfiguráciu k_m
3. overí, i sa z k_1 do k_m dá dosta na m krokov nasledovne:
 - (a) uhádne $k_{\frac{m}{2}}$
 - (b) overí, i sa z k_1 dá dosta do $k_{\frac{m}{2}}$ na $\frac{m}{2}$ krokov
 - (c) overí, i sa z $k_{\frac{m}{2}}$ dá dosta do k_m na $\frac{m}{2}$ krokov

Body b) a c) tretieho kroku sú vlastne rekurzívne volania kroku 3 s parametrami $k_1, k_{\frac{m}{2}}, \frac{m}{2}$, resp. $k_{\frac{m}{2}}, k_m, \frac{m}{2}$. ATS A' sa do rekurzie bude vnára⁴ dovtedy, kým sa nedostane na úrove, kedy bude overova, i sa dá z k_i dosta do k_{i+1} na jeden krok $\forall i = 1, \dots, m-1$ (obr.5.3). Táto úrove je z hadiska rekurzie elementárna, na nej stáí overi, i v δ -funkcii NTS A existoval taký prechod, ktorý umonil prepísanie konfigurácie k_i na k_{i+1} (teda simulujeme jeden krok pôvodného NTS A). Je nutné si uvedomi, e rekurzia sa vykonáva paralelne.

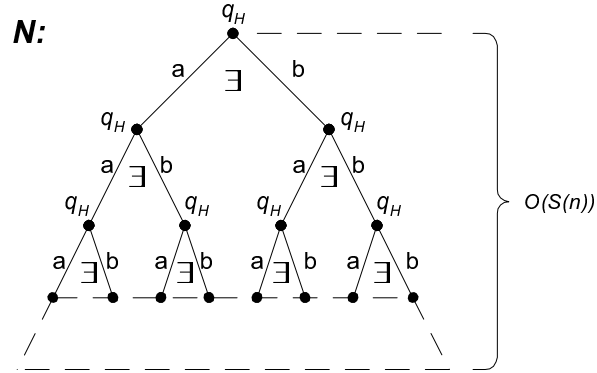
Obr. 5.3: Overovanie návaznosti konfigurácií v ATS A'

Pozrime sa na proces hádania konfigurácií a overovania dosiahnutenosti konfigurácie k_j z konfigurácie k_i na m krokov podrobnejšie, z hadiska alternovania a rozdelenia mnoiny stavov ATS A' na existenné a univerzálne. Na zaiatku výpotu je A' v stave q_0 a na vstupe má slovo w , teda $k_1 = q_0w$, tento stav je existenný. Teraz A' prejde do stavu q_H a háda k_m , pod q_0w v strome konfigurácií visí “vemi koatý” strom (ozname ho N), je na (obr.5.4), výky $S(n)$, ktorý ako vetky svoje vrcholy, vrátane listov, obsahuje vetky moné konfigurácie NTS A v priestore $S(n)$. Kvôli jednoduchosti si ho môeme popísa nasledovne⁵ (na itatea nechávame domyslenie ukonenia generovania):

$$\delta(q_H, 1) = \{(q_H, a, 1), (q_H, b, 1)\}$$

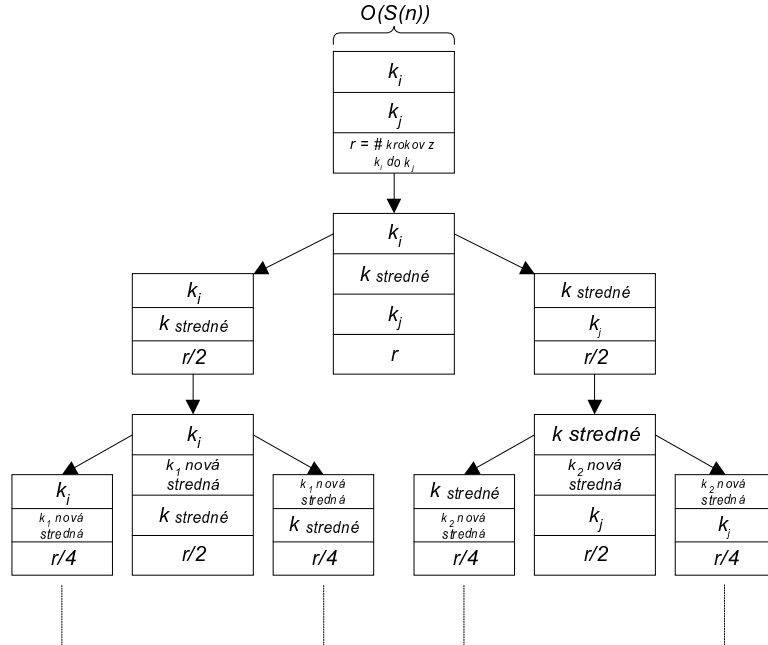
⁴kadé rekurzívne volanie si môeme reprezentova z hadiska alternovania tak, e A' vytvorí nový proces, ktorý ako parametre dostane k_i, k_j, r a za úlohu má overi, i sa z k_i dá dosta do k_j na r krokov (obr.5.5)

⁵konfigurácia ako ju popisujeme, neobsahuje stav, ani pozíciu hlavy, itate si tieto veci iste rád domyslí sám

Obr. 5.4: Hádanie konfigurácie dky $S(n)$ ATS A'

Ke má A' uhádnutú akceptanú konfiguráciu k_m , overí, i sa z k_1 do k_m dá dosta na m krokov. To spraví tak, e uhádne $k_{\frac{m}{2}}$ rovnako, ako hádal k_m (teda pod každým vrcholom stromu N visí nový strom (opä rovnaký ako N , má odliné stavy, vetky sú existenné), v ktorom A' háda $k_{\frac{m}{2}}$). Ke ju uhádne, overuje, i sa z k_1 dá dosta do $k_{\frac{m}{2}}$ na $\frac{m}{2}$ krokov a i sa z $k_{\frac{m}{2}}$ dá dosta do k_m na $\frac{m}{2}$ krokov tak, e v univerzálnom stave spraví FOŘK dvoch nových procesov⁶, ktoré pracujú paralelne a každý overuje polovicu toho, o mal overi materský proces, at.

Obr. 5.5: Schématické vytváranie nových procesov ATS A'

Z kontrukcie by malo by zrejmé (nebudeme to dokazova), e $L(A) = L(A')$. Pome sa teraz pozrie

⁶to je práve jedno rekurzívne volanie

na asovú zloitos ATS A' , ktorý sme práve zkontruovali: máme $O(S(n))$ rekurzívnych volaní a v každom hádame strednú konfiguráciu, resp. na začiatku musíme uhádnu akceptanú konfiguráciu k_m . Hákanie ubovonej konfigurácie k_i trvá as $O(S(n))$, o je presne výška stromu N , lebo ju treba zapamätať na páske. Celkový počet krokov (alebo inak výška akceptaných vetiev úplného stromu konfigurácií) A' je $O(S^2(n))$ a teda $L(A') \in ATIME(S^2(n))$ \square

Poznámka 5.3.1. V predchádzajúcej vete sme použili “paralelnú verziu” kontrukcie, ktorá bola (v sekvencnej podobe) použitá pri dôkaze vety $NSPACE(S(n)) \subseteq DSPACE(S^2(n))$ (Savitch)

Pri väčšine známych kontrukcií, keď máme dané zariadenie (Turingov stroj) a poadujeme k nemu zostrojiť zariadenie ekvivalentné, ale rýchlejšie, urýchlenie ide na úkor použitého priestoru, resp. analogicky keď poadujeme zmenenie použitého priestoru, ide to na úkor času. Ako naznačila kontrukcia z vety 5.3.1, pri alternujúcich strojoch je situácia trochu iná. Pozornému čitateľovi iste neunikol fakt, že priestorové ohraničenie zostrojeného ATS zostalo nezmenené.

V niektorých kontrukciách bude kôli jednoduchosti vhodné uvažovať binárne vetvenie úplného stromu konfigurácií ATS, teda fakt, že ubovoný prechod δ -funkcie má najviac dva prvky. Ukážeme si preto nasledovné dve tvrdenia o normálnych tvaroch pre ATS.

Lema 5.3.1. *K ubovonému ATS A pracujúcemu v ase $T(n)$ s ubovonou vekosou vetvenia⁷ v úplnom strome konfigurácií existuje ATS A' pracujúci v ase $T(n)$, ktorého úplný strom konfigurácií je binárny a $L(A) = L(A')$*

Dôkaz: Iba neformálne naznačíme spôsob kontrukcie A' : nech je vetvenie vo vrchole v úplného stromu konfigurácií A stupňa n . Binárne vetvenie vytvoríme tak, že v akejkoľvek vetvi vychádzajúcej z vrchola v bude jeho najväčší nasledovník a v pravej vetvi ostatní nasledovníci tak, že priamy nasledovník v bude v' a jeho nasledovníci budú zvyčajnými nasledovníkmi v . Konfiguráciu v tomto vrchole dostaneme tak, že v konfigurácii vo v zmeníme stav na nový, ktorý ešte nepatrí do množiny stavov A , vetvenie vrchola v' bude stupňa $n - 1$, teda o 1 menšie ako vetvenie v . Na vrchol v' aplikujeme algoritmus rekurzívne a v rekurzii skončíme a vtedy, keď bude vrchol stupňa ≤ 2 . Na čitateľa nechávame premyslieť, ako algoritmus aplikovať na celý strom konfigurácií⁸. Dodajme ešte, že ak vrchol v bol existenný, tak aj vetvy vrcholy, ktoré pri vytváraní binárneho vetvenia vzniknú, budú existenné, podobne ako v bol univerzálny, tak vetvy vzniknuté vrcholy budú univerzálne. Uvedomme si, že hĺbka akceptaného výpotu v úplnom strome konfigurácií A' bude iba konštantným násobkom hĺbky úplného stromu konfigurácií A , teda A' pracuje v ase $T(n)$ a akceptuje rovnaký jazyk ako A \square

Lema 5.3.2. *K ubovonému ATS A pracujúcemu v priestore $S(n)$ s ubovonou vekosou vetvenia v úplnom strome konfigurácií existuje ATS A' pracujúci v priestore $S(n)$, ktorého úplný strom konfigurácií je binárny a $L(A) = L(A')$*

Dôkaz: V kontrukcii z lemy 5.3.1 sme nikde nenechali priestor, ktorý využíval A pri práci, a teda tvrdenie je jej priamym dôsledkom \square

Nasledujúce tvrdenie hovorí, ako efektívne z hľadiska priestorového ohraničenia vieme simulovať alternujúce Turingove stroje pracujúce v ase $T(n)$ na deterministických Turingových strojoch.

Veta 5.3.2. $ATIME(T(n)) \subseteq DSPACE(T(n))$ pre $T(n) \geq \log n$, $T(n)$ je páskovo kontruovateľná

⁷ vekosou vetvenia rozumieme maximálny počet konfigurácií dosiahnutý z ubovonej konfigurácie na jeden krok

⁸ pomôcka: δ -funkcia A má iba konečne veľa prvkov a vetvenie v úplnom strome konfigurácií je iba grafické znázornenie δ -funkcie, resp. výpotu

Dôkaz: V celom dôkaze budeme pod pojmom strom konfigurácii rozumie podstrom úplného stromu konfigurácii, ktorý dostaneme tak, e v úplnom strome konfigurácii “odreeme” vetky vetvy v hbke $T(n)$.

K danému ATS A pracujúcemu v ase $T(n)$ zostrojíme DTS A' pracujúci v priestore $T(n)$. Poda lemy 5.3.1 môeme kvôli jednoduchosti predpoklada, e úplný strom konfigurácii A je binárny. A' musí overi, i sa v strome konfigurácii A nachádza podstrom akceptujúceho výpotu.

A' bude prehadáva strom konfigurácii A algoritmom PREORDER do hbky a priradzova vrcholom hodnoty 0, 1 nasledovne:

- vrcholu sa môe priradi hodnota iba vtedy, ak sú u priradené hodnoty vetkým jeho nasledovníkom v strome konfigurácii alebo ak je to list⁹
- listom priradzujeme hodnoty poda toho, i sú akceptujúcimi, alebo neakceptujúcimi konfiguráciami, akceptujúcim priradíme hodnotu 1, neakceptujúcim hodnotu 0
- ak je vrchol existenný (a nie je to list) a aspo jeden z jeho nasledovníkov v strome konfigurácii má hodnotu 1, tak sa mu priradí hodnota 1, inak sa mu priradí 0
- ak je vrchol univerzálny (a nie je to list), tak sa mu priradí hodnota 1 práve vtedy, ke obaja jeho nasledovníci v strome konfigurácii majú hodnotu 1, inak sa mu priradí 0

A' akceptuje svoj vstup práve vtedy, ke bude koreu priradená hodnota 1. Keby sme chceli dosiahnu dobrý pomer as/priestor, asi by sme postupovali tak, e by sme si pamätali informáciu o celom “lú” konfigurácii, teda vetky konfigurácie, ktorými sme od korea prechádzali a k listom, resp. ku vrcholom v hbke $T(n)$, aby sme nestrácali as pri vracaní sa v strome smerom nahor. Dosiahli by sme vak priestorové ohranenie $T^2(n)$ (pretoe by sme si museli pamäta a $T(n)$ konfigurácii, kadú dky $T(n)$), o v naom prípade nie je iadúce, preto budeme musie poui trochu rafinovanejšiu kontrukciu, vzhadom na to, e nám nezáleí na ase. Nebudeme si pamäta celý “lú” konfigurácii, ale iba momentálnu konfiguráciu a navigáciu k nej v strome konfigurácii. Navigácia bude dky najviac $T(n)$ a bude to postupnos z $\{0, 1\}^*$, kde 0 znamená pohyb v strome vavo smerom dole a 1 znamená pohyb vpravo smerom dole. Ke sa budeme v strome musie vraca smerom hore, tak si predchodcu konfigurácie, v ktorej práve sme, poda tejto navigácie vypoítame, na páske A' (obr.5.6) si budeme potrebova pamäta navigáciu, momentálnu konfiguráciu a pár pomocných konfigurácii, teda máme priestorové ohranenie $T(n)$ pre A' \square

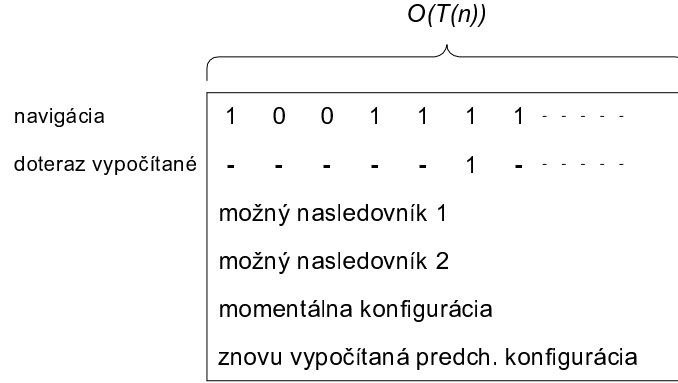
Definícia 5.3.2. *Polynomiálne triedy zloitosti definujeme nasledovne:*

- $NSPACE(Poly) \stackrel{def}{=} \bigcup_{k \geq 1} NSPACE(n^k)$
- $DSPACE(Poly) \stackrel{def}{=} \bigcup_{k \geq 1} DSPACE(n^k)$
- $ATIME(Poly) \stackrel{def}{=} \bigcup_{k \geq 1} ATIME(n^k)$

Dôsledok 5.3.1. $NSPACE(Poly) = DSPACE(Poly) = ATIME(Poly)$

Dôkaz: Tvrdenie vyplíva zo Savitchovej vety, vety 5.3.1 a vety 5.3.2 \square

⁹listom sa v tomto prípade myslí aj taký vrchol, ktorý síce nie je listovým v úplnom strome konfigurácii A , ale stáva sa listovým vrcholom v strome konfigurácii A

Obr. 5.6: Páska DTS A' (druhá stopa by sa dala pamätať aj v stave)

Veta 5.3.3. $SPACE(S(n)) \subseteq \bigcup_{c>0} DTIME(c^{S(n)})$ pre $S(n) \geq \log n$

Dôkaz: Ukážeme si, že máme k ATS A pracujúcemu v priestore $S(n)$ zostrojiť DTS A' pracujúci v exponenciálnom ase $c^{S(n)}$ pre nejaké nezáporné c , tak nám na simuláciu postačí aj veľmi hrubá sila, akou je bezosporu vygenerovanie vetkových moných konfigurácií A na páske a práca na týchto konfiguráciách. Opäť budeme bez újmy na všeobecnosti predpokladať, že úplný strom konfigurácií A je binárny.

A' bude pracovať nasledovne:

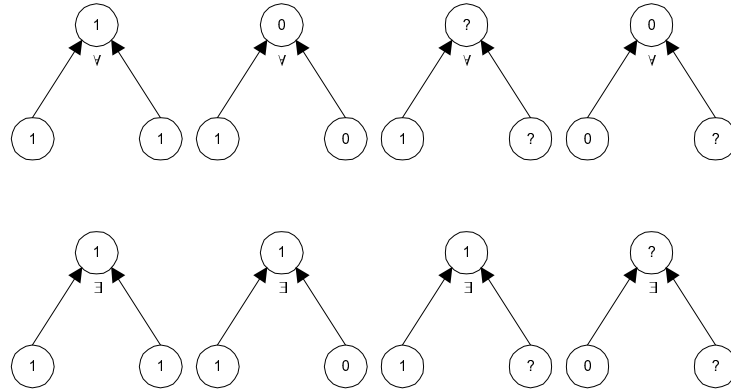
- na pásku zapíše vetkových $|\Gamma_A|^{S(n)} \cdot S(n) \cdot |K_A| < r^{S(n)}$ konfigurácií A v lexikografickom usporiadaní, za každou konfiguráciou si nechá priestor (jedno políčko), ktorý alej vyuije¹⁰, na to potrebuje as $S(n) \cdot r^{S(n)}$
- do vyznačeného priestoru bude kadej konfigurácii priradiť hodnoty 0, 1, ? prechodom stromu konfigurácií A tak, že v každom prechode priradí hodnoty 0, 1 rodiom tých detí, ktoré u sú vyhodnotené a hodnotu ? rodiom nevyhodnotených detí (poda (obr.5.7)), akceptuje, ak bude poiatonej konfigurácii priradená hodnota 1, asová zloitos bude nasledovná:
 1. $r^{S(n)}$ -krát prejde pásku a “spracuje” každú konfiguráciu
 2. “spracovať” konfiguráciu znamená zistiť hodnoty jej nasledovníkov a ak sa dá, tak jej priradiť hodnotu 0, 1, toto je asovo ohraničené $\approx r^{S(n)} \cdot S(n)$

Ke si celú prácu A' zosumarizujeme, dostávame asovú zloitos približne $c^{S(n)}$ pre nejaké c (stačí zvoliť napr. $c = r^{10}$) a sme hotoví \square

Veta 5.3.4. $DTIME(T(n)) \subseteq SPACE(\log T(n))$ pre $T(n) \geq n$

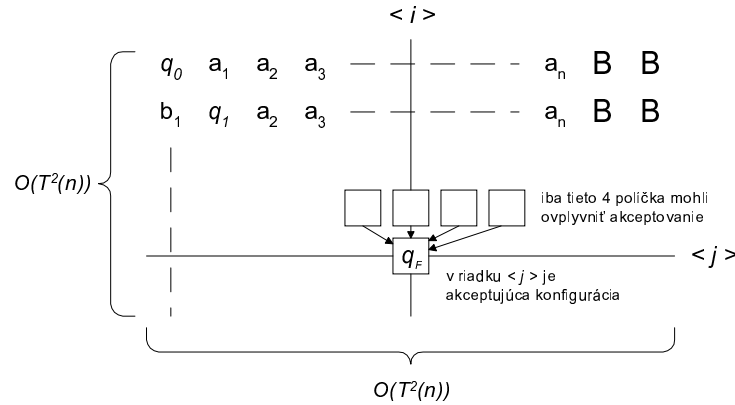
Dôkaz: Nech A_1 je k -páskový DTS pracujúci v ase $T(n)$. K nemu existuje jednopáskový DTS $A = (K_A, \Sigma, \Gamma, \delta, q_0, F_A)$ pracujúci v ase $T^2(n)$ taký, že $L(A_1) = L(A)$. K nemu zkontruujeme ATS A' pracujúci v priestore $\log T(n)$ taký, že $L(A) = L(A')$. Najskôr si zapíšeme konfigurácie A pod seba podľa (obr.5.8) tak, že v prvom riadku bude poiatoná konfigurácia $q_0 w$ a keď oznaíme

¹⁰ priestor si na páske vyznaíme napr. $\#? \#$, pričom $\#$ slúži ako oddeova konfigurácií, nie je prvkom páskovej abecedy Γ , rovnako ani $?$, ktorý hovorí, že o tomto políčku zatiaľ nič nevieme

Obr. 5.7: Priraovanie hodnôt rodiom v strome konfigurácii ATS A

$\langle qw_k \rangle_l$ konfiguráciu v k -tom riadku pre nejaký stav $q \in K_A$ a pozíciu stavu (hlavy) v tejto konfigurácii l , tak platí $\langle qw_k \rangle_l \vdash \langle pw_{k+1} \rangle_m$, priom $m \in \{l-1, l, l+1\}$. Ak $w \in L(A)$, tak máme v tabuľke zapísanú postupnosť konfigurácií akceptujúceho výpotu (vzhľadom na to, že A je deterministický), teda existuje i také, že pre $\langle q_F w_i \rangle_j$ je $q_F \in F_A$.

Obr. 5.8: Tabuľka konfigurácií jednopáskového DTS A

A' bude pracovať nasledovne:

- uhádne pozíciu $\langle \text{riadok}, \text{stpec} \rangle$ akceptovaného stavu q_F v akceptujúcej konfigurácii tvaru $\langle q_F w_i \rangle_j$, teda háda $\langle i, j \rangle$, toto zaberie $\log T^2(n)$ políok (môžeme zvoliť napr. binárnu reprezentáciu čísel i, j), to je $2 \cdot \log T(n) \approx \log T(n)$ políok
- uhádne, ktorý akceptujúci stav sa na pozícii $\langle i, j \rangle$ nachádza
- overí, či dobre hádal pozíciu $\langle i, j \rangle$ a akceptovaný stav nasledovne:
 1. uhádne (zmysluplne¹¹) obsahy políok $\langle i-1, j-1 \rangle, \langle i-1, j \rangle, \langle i-1, j+1 \rangle, \langle i-1, j+2 \rangle$, pretože týmito obsahmi je obsah $\langle i, j \rangle$ jednoznačne určený

¹¹ podľa δ -funkcie A

2. v univerzálnom vetvení overí, i hádal správne (kadá vetva overí jedno políko)

Takto sa bude A' vracá v tabuke a do prvého riadku (zrejme si bude dekrementovať i a pracovať s j podľa pohybu hlavy A), keď bude na pozícii $< 1, 1 >$ a bude v poiatonom stave, tak akceptuje

Pri prechode tabukou konfigurácií smerom zdola nahor sa nám nemôže stať, aby sme mali viac ako jednu cestu vedúcu k akceptovaniu, pretože A je deterministický a teda akceptovaný výpočet pre dané slovo je vždy jednoznačný, ak sme v niektorej vetve niečo zle uhádli, výpočet sa určite zablokuje.

Keď sa máme baviť o priestorovej zložitosti A' , jediná vec, ktorá ju ovplyvňuje, je dĺžka i , resp. j , pretože okrem týchto dvoch čísel si pamätáme iba konštantne veľa informácií (dokonca veľmi málo). Ale o dĺžke sme si už povedali, že je $\log T(n)$, takže sme hotoví \square

Dôsledok 5.3.2. $SPACE(S(n)) = \bigcup_{c>0} DTIME(c^{S(n)})$ pre $S(n) \geq n$

5.4 Alternujúce konečné automaty (AFSA)

Itate sa iste stretol s viacerými modifikáciami pôvodného modelu deterministických konečných automatov. Nedeterminizmus im nepomohol, rovnako ako nepomohlo napríklad pridanie monosti obojsmerného pohybu po vstupnej páske. Mohlo by sa zdať, že taká sila, akou je alternovanie, by mohlo pomôcť týmto zariadeniam vyjsť z triedy \mathcal{R} a akceptovať aj nejaké nie regulárne jazyky. Ako však hovorí nasledujúca veta, opak je pravdou. Faktom totiž zostáva, že procesom v jednotlivých vetvách neumôžníme komunikáciu, resp. synchronizáciu, takže sila zariadenia nezväčší.

Veta 5.4.1. $\mathcal{L}_{AFSA} = \mathcal{R}$

Dôkaz: Inklúzia zprava doľava je triviálna a preto ju nebudeme ukazovať. Na dôkaz opačnej inklúzie zostrojíme k AFSA A ekvivalentný nedeterministický konečný automat (NKA) A' taký, že $L(A) = L(A')$. Najskôr podobnou konštrukciou ako pre NKA zostrojíme k A ekvivalentný ATS A_1 (teda platí $L(A) = L(A_1)$) taký, že v A_1 neexistujú ε -prechody (konštrukciou sa nebudeme bližšie venovať, itate ju nájdete napríklad v [1]). Zavedieme pár označení, ktoré sa nám neskôr budú hodiť:

- $all(q, a) = \{\text{množina vetkých stavov dosiahnutých v } A_1 \text{ na jeden krok zo stavu } q \text{ pri ítaní vstupného symbolu } a\}$
- $ex_i(q, a) = p$, pričom $p \in \delta'(q, a)$ a keď máme prvky $\delta'(q, a)$ očíslované, resp. usporiadané, tak $\delta'(q, a) = p$ je i -ty v poradí

Teraz k bez- ε ATS $A_1 = (K, \Sigma, \delta, q_0, F)$ zostrojíme NKA $A' = (K', \Sigma', \delta', q'_0, F')$ nasledovne:

- Vezmime si úplný strom konfigurácií A_1 a pozrime sa na po úrovniach. Keďže v A_1 nie sú ε -prechody, tak na n -tej úrovni je zo vstupu prečítaných práve n symbolov
- K' bude nová množina stavov, pričom jej prvky budú podmnožiny množiny stavov K , teda počet stavov $|K'| = 2^{|K|}$, formálne

$$[q_{i_1}, \dots, q_{i_k}] \in K' \stackrel{def}{\iff} q_{i_1}, \dots, q_{i_k} \in K$$

- $\Sigma' = \Sigma$, teda vstupná abeceda sa nemení
- δ' definujeme nasledovne:

- ak q je univerzálny a $\delta(q, a) = \{q_{i_1}, \dots, q_{i_k}\}$, tak $\delta'([q], a) = \{[q_{i_1}], \dots, [q_{i_k}]\}$
- ak q je existenčný a $\delta(q, a) = \{q_{i_1}, \dots, q_{i_k}\}$, tak $\delta'([q], a) = \{[q_{i_1}], \dots, [q_{i_k}]\}$
- rekurzívne definujeme $\delta'([q_{i_1}, \dots, q_{i_j}, q_{i_{j+1}}, \dots, q_{i_k}], a)$ ako
 $\{[all(q_{i_1}, a), \dots, all(q_{i_j}, a), ex_1(q_{i_{j+1}}, a)], \dots, [all(q_{i_1}, a), \dots, all(q_{i_j}, a), ex_n(q_{i_k}))]\}$
 pričom q_{i_1}, \dots, q_{i_j} sú univerzálne stavy a $q_{i_{j+1}}, \dots, q_{i_k}$ sú existenné stavy a platí $|\delta'(q_{i_k})| = n$

V stavoch A' udrujeme informácie o vetkových vetvách úplného stromu konfigurácií A_1 , je dobré si uvedomiť, že ak u máme množinu stavov $[p, q]$, a napr. $\delta'([p], a) = [r]$ a súčasne $\delta'([q], a) = [r]$, tak si túto informáciu nemusíme pamätať druhý krát, ako stav si budeme pamätať iba $[r]$

- prirodzene definujeme $q'_0 = [q_0]$
- $F' = \{[q_{i_1}, \dots, q_{i_k}] \mid q_{i_1}, \dots, q_{i_k} \in F\}$

Nemalo by byť a také aké pochopiť, že $L(A_1) = L(A')$, a teda platí aj $L(A) = L(A')$ \square

V niektorých kontrukciách je potrebné a zmysluplné poadovať, aby zostrojený konečný automat k alternujúcemu konečnému automatu bol deterministický. Potom jeho stavy budú opäť množiny stavov AFSA, keď tieto budú univerzálne, no keď prídu do hry existenné stavy, tak sa stavy rozpadnú na množiny, akceptované stavy potom budú také, ktorých aspoň jedna zložka je akceptovaná v u definovanom nedeterministickom zmysle. Stavov môže byť až $2^{2^{|K|}}$, čo nie je zanedbateľné číslo.

Príklad 5.4.1. Ku AFSA $A = (K, \Sigma, \delta, q_0, F)$, ktorého úplný strom konfigurácií na $w = aba$ je na (obr.5.9), pričom $\{q_0, \dots, q_4, p_1, p_2, r_1, \dots, r_4\} \subseteq K$, $\Sigma = \{a, b\}$, $\{r_1, r_2, r_3\} \subseteq F$ a δ je zrejme z obrázku¹², zostrojíme NKA $A' = (K', \Sigma', \delta', q'_0, F')$ (jeho stav) podľa kontrukcie z vety 5.4 nasledovne:

1. $\{[q_0], [p_1, p_2], [q_1, q_3], [q_1, q_4], [q_2, q_3], [q_2, q_4], [r_1, r_2, r_3], [r_2, r_3, r_4]\} \subset K'$
2. $\Sigma' = \Sigma$
3. $q'_0 = [q_0]$
4. $[r_1, r_2, r_3] \subseteq F'$
5. δ' definujeme schématicky nasledovne:

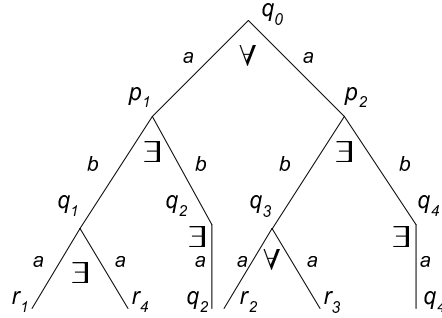
$$[q_0] \xrightarrow{a} [p_1, p_2] \xrightarrow{b} \begin{cases} [q_1, q_3] \xrightarrow{a} \begin{cases} [r_1, r_2, r_3] \\ [r_2, r_3, r_4] \end{cases} \\ [q_1, q_4] \xrightarrow{a} \begin{cases} [r_1, q_4] \\ [r_4, q_4] \end{cases} \\ [q_2, q_3] \xrightarrow{a} [q_2, r_2, r_3] \\ [q_2, q_4] \xrightarrow{a} [q_2, q_4] \end{cases}$$

Potom zrejme výpočet

$$[q_0]aba \vdash_{A'} [p_1, p_2]ba \vdash_{A'} [q_1, q_3]a \vdash_{A'} [r_1, r_2, r_3]$$

je akceptujúcim výpočtom NTS A' na w .

¹²definovali sme iba stav AFSA A potrebný pre výpočet na w

Obr. 5.9: Úplný strom konfigurácií AFSA A na slove $w = aba$

5.5 Alternujúce zásobníkové automaty (APDA)

Ako sme ukázali, koneným automatom alternovanie v generatívnej sile vôbec nepomohlo. Lepšia je situácia v oblasti bezkontextových jazykov, ktoré rozpoznávajú zásobníkové automaty (PDA). Tu alternovanie zvyšuje monos rozpoznávanie jazykov a na úrovni, o ktorej hovorí nasledujúce tvrdenie

Veta 5.5.1. $\bigcup_c DTIME(c^n) \subseteq \mathcal{L}_{APDA}$

Dôkaz: Tvrdenie nebudeme dokazovať priamo, využijeme tvrdenie vety 5.3.4, podľa ktorého platí $\bigcup_c DTIME(c^n) \subseteq ASPACE(n)$. My ukážeme, že platí $ASPACE(n) \subseteq \mathcal{L}_{APDA}$, potom bude z tranzitívnosti relácie \subseteq platiť aj $\bigcup_c DTIME(c^n) \subseteq \mathcal{L}_{APDA}$.

Na dôkaz $ASPACE(n) \subseteq \mathcal{L}_{APDA}$ potrebujeme k ATS A , ktorý pre vstup dky n používa n políkov na pracovnej páske, zostrojiť APDA A' taký, že $L(A) = L(A')$. Bez újmy na všeobecnosti budeme predpokladať, že úplný strom konfigurácií A je binárny¹³.

A' bude pracovať nasledovne¹⁴:

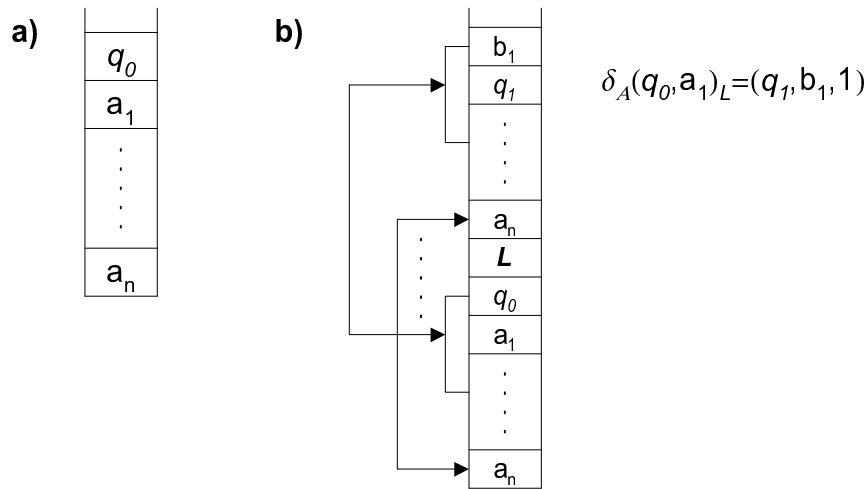
- najskôr v existennom vetvení uhadne poiatonú konfiguráciu (bude hádať $n + 1$ symbolov, hádať aj stav) q_0w , pričom $w = a_1 \dots a_n$, v obrátenom poradí, teda zásobník bude mať po $n + 1$ krokoch tvar ako na (obr.5.10a)
- v univerzálnom vetvení v jednej vetve overí, či konfiguráciu hádal správne, v druhej vetve háda nasledovníkov konfigurácie q_0w vo vetvení, ktorého typ zodpovedá vetvení v úplnom strome konfigurácií A , kde konfigurácii priradí aj vetvu, v ktorej sa nachádzala v úplnom strome konfigurácií A (teda L,R), konfigurácie alej overí a háda aie, a kým neakceptuje, resp. neodmietne (REJECT) vstup
- do overenia, i konfigurácie na seba nadväzujú, spadajú:
 - overí, či sme hádali správnu vetvu (prvky δ_A si usporiadame L,R)

¹³itate si iste vie predstaviť podobnú konštrukciu ako v leme 5.3.2 pre APDA

¹⁴idea je nasledovná: v zásobníku bude simulovať výpočet ATS A tak, že do neho bude postupne pridávať konfigurácie A a overovať ich návaznosť vzhľadom na \vdash , že pridá do zásobníka akceptovanú konfiguráciu, ktorá bude nadväzovať na predchádzajúcu, akceptuje

- A' musí po jednotlivých symboloch prejs konfigurácie a testovať ich na rovnos (obr.5.10b), resp. monos prechodu v δ_A , univerzálne sa rozvetví: v jednej vetve overí, či sa 1. symbol zhoduje s $(n+k)$ -tým symbolom¹⁵, resp. či existuje v δ_A prechod taký, aby sa symboly na seba mohli prepísať, tak, aby zo zásobníka zmazať $n+k$ symbolov (je dôležité uvedomiť si, že do tejto chvíle sme v tejto vetve vstup nečítali, tu ho používame na počítanie n , zrejme bude dobre vždy si v stave pamätať 4 symboly z vrchu pôvodného obsahu zásobníka pred vymazávaním), v inej overí, či 2. a $(n+1)$ -vý symbol z prvej konfigurácie sedí pod δ_A s 2. a $(n+1)$ -ým symbolom druhej konfigurácie podobne ako pre 1. symbol

itateovi odporúčame podrobnejšie rozpracovať overovanie konfigurácií, najmä overenie, či sa konfigurácia nachádzala v ľavej, alebo pravej vetve vzhľadom na svojho predka, v úplnom strome konfigurácií ATS A . Na pochopenie, že $L(A) = L(A')$ by však úroveň detailu v našej kontrukcii mala byť dostávajúca \square

Obr. 5.10: Zásobník APDA A' a) po uhádnutí q_0 b) pri overovaní návaznosti konfigurácií

Poznámka 5.5.1. Platí aj obrátená inklúzia, jej dôkaz však presahuje rozsah tohto textu, navyše na ukážku, že alternovanie zásobníkovým automatom pomáha v generatívnej sile, stačí veta 5.5.1

5.6 Synchronizované alternujúce stroje

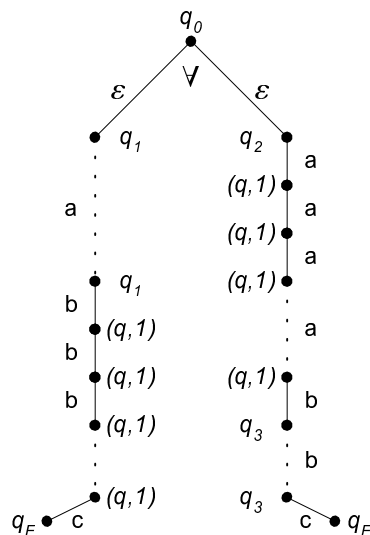
Ukážme si jednu modifikáciu pôvodného modelu alternujúcich strojov, keď umoníme jednoduchú komunikáciu medzi paralelnými procesmi. Zavedieme nové delenie stavov alternujúceho stroja, nezávislé od delenia na existenné a univerzálne stavy, na:

- obyčajné
- synchronizované - dvojica $(q, S) \rightarrow (\text{stav}, \text{symbol})$

Keď proces prejde do synchronizovaného stavu, aká, kým vetky ostatné prejdú do synchronizovaného stavu. Keď majú vetky rovnaký symbol v druhej komponente synchronizovaného stavu, pokračujú, inak sa zariadenie zablokuje

¹⁵ k je konstanta, jej určenie prenechávame na čitateľa

Príklad 5.6.1. Ukážeme si, že keď umoníme synchronizáciu konečným automatom, tak sa nám ich podarí posunúť z triedy regulárnych jazykov. Na (obr.5.11) je znázornený synchronizovaný konečný automat, ktorý akceptuje bezkontextový jazyk $L = \{a^n b^n c \mid n \geq 1\}$

Obr. 5.11: Synchronizovaný konečný automat pre jazyk $L = \{a^n b^n c \mid n \geq 1\}$

Poznámka 5.6.1. Dá sa ukázať tvrdenie, ktoré hovorí o tom, že trieda jazykov rozpoznávaných synchronizovanými konečnými automatmi je presne \mathcal{L}_{CS}

Kapitola 6

Booleovské obvody (BO)

6.1 Definície a oznaenia

Definícia 6.1.1. Booleovský obvod (BO) je konený acyklický orientovaný graf, v ktorom každému vrcholu v priradíme typ $\tau(v) \in \{B_{IN}\} \cup \{B_0\} \cup \{B_1\} \cup \{B_2\}$ a hodnotu $\mathcal{V}(v) \in \{0, 1\}$. Vrchol v , pre ktorý typ $\tau(v) \in \{B_{IN}\}$, má vstupný stupeň 0 a nazývame ho vstupný vrchol. Vstupom pre booleovský obvod je n -tíca rôznych vstupných vrcholov oznaených $\langle x_1, \dots, x_n \rangle$. Vrchol v , pre ktorý typ $\tau(v) \in \{B_i\}$, má vstupný stupeň i a nazývame ho hradlo. Medzi hradlami typu B_0 patria kontanty “0” a “1”, do B_1 patria hradlá “I” a “ \neg ” reprezentujúce booleovské funkcie identita a negácia a do B_2 patria hradlá “ \wedge ” a “ \vee ” reprezentujúce booleovské funkcie AND a OR. Vrcholy s výstupným stupom 0 nazývame výstupné. Výstupom pre booleovský obvod je m -tíca rôznych výstupných vrcholov oznaených $\langle y_1, \dots, y_m \rangle$.

Definícia 6.1.2. Booleovský obvod so vstupom $\langle x_1, \dots, x_n \rangle$ a výstupom $\langle y_1, \dots, y_m \rangle$ počíta funkciu $f : \{0, 1\}^n \rightarrow \{0, 1\}^m$ nasledovne. Každý vstupný vrchol x_i má danú hodnotu $\mathcal{V}(x_i) \in \{0, 1\}$. Každé hradlo h jednoznačne vyhodnotí hodnotu $\mathcal{V}(h)$ aplikovaním elementárnej booleovskej funkcie $\tau(h)$ na hodnoty vstupných vrcholov. Výsledná hodnota funkcie f je daná m -ticou hodnôt výstupných vrcholov $\langle \mathcal{V}(y_1), \dots, \mathcal{V}(y_m) \rangle$.

Vimmime si, e v definícii sme ohraničili počet vstupov vrchola, ale nie počet výstupov. Takisto sme nezakázali, aby vstupný vrchol bol zároveň výstupným.

Ak chceme pomocou modelu BO definovať jazyky, je rozumné sa obmedziť na BO s jedným výstupným vrcholom, pričom slovo na vstupe z $\{0, 1\}^*$ akceptujeme práve vtedy, keď hodnota výstupného vrchola bude 1. Toto so sebou prináša jednu neprijemnosť, pretože BO má konený počet vstupných vrcholov, a teda je schopný akceptovať len konené jazyky. Preto jazyky budeme definovať pomocou triedy booleovských obvodov.

Definícia 6.1.3. Nech $\{C_n\}_{n=0}^\infty$ je postupnosť booleovských obvodov, kde $BO C_n$ s n vstupnými a $m(n)$ výstupnými vrcholmi počíta funkciu $f_n : \{0, 1\}^n \rightarrow \{0, 1\}^{m(n)}$. Túto postupnosť nazývame trieda booleovských obvodov $\{C_n\}$ počítajúca funkciu $f : \{0, 1\}^* \rightarrow \{0, 1\}^*$ definovanú takto: $f(w) \equiv f_n(w)$ práve vtedy, keď $|w| = n$.

Definícia 6.1.4. Nech $\{C_n\}$ je trieda (postupnosť) booleovských obvodov počítajúca funkciu $f : \{0, 1\}^* \rightarrow \{0, 1\}$, teda každý BO má jeden výstupný vrchol. Jazyk akceptovaný triedou $\{C_n\}$ definujeme takto: $L(\{C_n\}) = \{w \in \{0, 1\}^* \mid f(w) = 1\}$.

6.2 Miery zloitosti

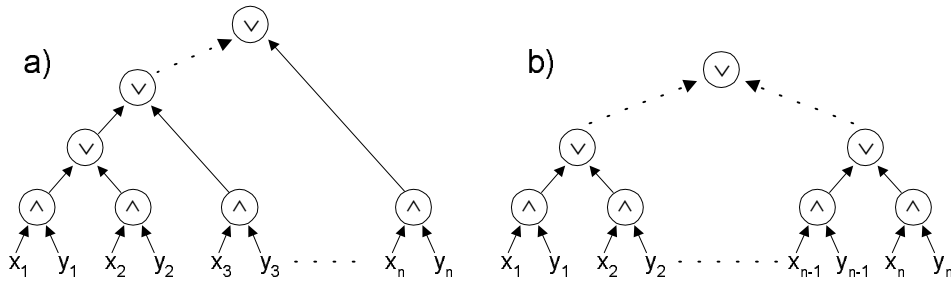
Pre booleovské obvody definujeme nasledujúce miery zloitosti:

- $DEPTH(C_n) = \text{dka najdlhej cesty v obvode } C_n$
- $SIZE(C_n) = \text{poet hradiel obvodu } C_n$

Ak predpokladáme, že as, ktorý potrebuje hradlo na vyhodnotenie výstupu je jedna asová jednotka, a as potrebný na prenos informácie medzi hradlami neuvajujeme, potom miera $DEPTH$ je ekvivalentná asovej náronosti výpotu na BO .

Príklad 6.2.1. Chceme vypočíta skalárny súin dvoch n -bitových vektorov (x_1, \dots, x_n) a (y_1, \dots, y_n) . Vieme, že ich skalárny súin vypočítame takto: $(x_1 \wedge y_1) \vee \dots \vee (x_n \wedge y_n)$. Príslušný BO realizujúci tento výpoet je znázornený na obrázku 6.1a, z ktorého ahko vidie, že $SIZE(C_n) = 2n - 1 = O(n)$ a $DEPTH(C_n) = n = O(n)$.

Príklad 6.2.2. Opä chceme vypočíta skalárny súin dvoch n -bitových vektorov, tentoraz vak použijeme iný BO C_n (obr. 6.1b). Pri zachovaní rovnakého potu hradiel sme znížili hbkú obvodu na $DEPTH(C_n) = O(\log n)$.

Obr. 6.1: Výpoet skalárneho súinu na BO

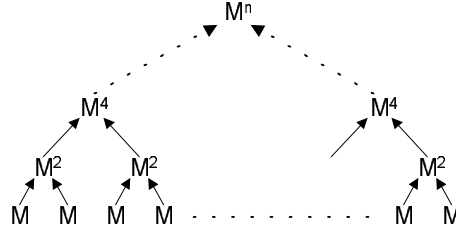
Príklad 6.2.3. Chceme vynásobi dve booleovské matice A a B rozmeru $n \times n$. Výsledok je matica rovnakého rozmeru C , priom jej prvky vypočítame nasledovne: $c_{i,j} = \bigvee_{k=1}^n a_{ik} \wedge b_{kj}$. To je n^2 nezávislých skalárnych súinov. Ak budeme každý takýto súin počítať podľa príkladu 6.2.2 dostaneme príslušný obvod C_n , pre ktorý platí, že $SIZE(C_n) = O(n^3)$ a $DEPTH(C_n) = O(\log)$.

Príklad 6.2.4. Teraz sa pokúsime vyrobiť reflexívny a tranzitívny uzáver booleovskej matice M rozmeru $n \times n$. Výsledkom je matica M^* , ktorú dostaneme nasledovným výpotom:

$M^* = I \vee M \vee M^2 \vee \dots \vee M^n$, kde $M^i = \bigwedge_{k=1}^i M$, čo znamená, že $M^* = (I \vee M)^n$. Ak na výpoet súinu matíc použijeme obvod z príkladu 6.2.3 a truktúru úplného binárneho stromu (obr. 6.2) dostaneme obvod C_n počítajúci M^* , pre ktorý platí $SIZE(C_n) = O(n^4)$ a $DEPTH(C_n) = O(\log^2 n)$.

6.3 BC -uniformné booleovské obvody

Postupnosť booleovských obvodov, ako neskôr uvidíme, dokáže akceptovať triedu jazykov \mathcal{L}_{RE} , ale tak ako sme ju zatiaľ zadefinovali dokáže akceptovať ešte viac, pretože postupnosť BO môžeme určiť

Obr. 6.2: Výpočet reflexívneho a tranzitívneho uzáveru matice

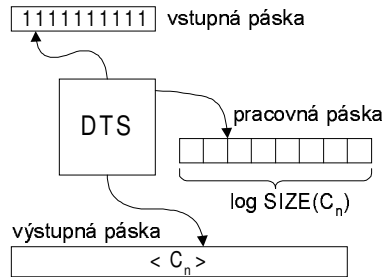
tak, e pre rôzne dky vstupu bude používať úplne iný mechanizmus spracovania vstupného slova, o v iných modeloch v zásade nie je moné. Preto doterajší model *BO* trochu zoslabíme zavedením akejsi “pravidelnosti” (uniformity) do postupnosti *BO*.

Definícia 6.3.1. *Postupnosť booleovských obvodov je uniformná, ak existuje nejaký deterministický stroj (DTS, ATS), ktorý na vstupe 1^n vygeneruje *BO* C_n resp. jeho kód.*

Definícia 6.3.2. (štandardný kód *BO*)

Kód booleovského obvodu C_n (ozn. $\langle C_n \rangle$) je postupnosť tvoriaca $\langle g, t, a, b \rangle$, kde $g \in \{0, 1\}^+$ je jediné číslo vrchola, $t \in \{0, 1, I, \neg, \wedge, \vee, x\}$ je typ vrchola g (x označuje vstup), $a, b \in \{0, 1\}^+$ sú čísla ľavého a pravého vstupu vrchola g . Vstupným vrcholom x_1, \dots, x_n štandardne priradíme čísla $1, \dots, n$ a výstupnému vrcholu (ak je len jeden) priradíme číslo 0.

Definícia 6.3.3. *Postupnosť booleovských obvodov $\{C_n\}$ je BC-uniformná (BC-uniformne kontruovateľná¹), ak existuje DTS, ktorý pre každé n na vstupe 1^n vygeneruje kód booleovského obvodu $\langle C_n \rangle$ v priestore² $\log(\text{SIZE}(C_n))$.*

Obr. 6.3: DTS generujúci kód booleovského obvodu

číslo vrcholov v kóde obvodu C_n kódujeme binárne, takže pre veľkosť kódu dostávame $|\langle C_n \rangle| = O(\text{SIZE}(C_n) \cdot \log \text{SIZE}(C_n))$, o čom nás ubezpečuje asertívna definícia BC-uniformity.

alým predpokladom na tento DTS je topologické usporiadanie výstupu t.j. kód vrchola C_n sa na výstupe neobjaví skôr ako kódy jeho vstupov.

¹BC - Borodin, Cook

²vymnime si, e pracovný priestor neurujeme podľa veľkosti vstupu, ale na základe veľkosti vygenerovaného výstupu

Poznámka 6.3.1. *BC-uniformita zabezpečuje len to, aby sme s jazykmi nevychli z triedy \mathcal{L}_{RE} , teda v návrhoch postupností BO nás príliš neobmedzuje. Preto aj každá “rozumne” navrhnutá postupnosť BO je BC-uniformná.*

Oznaenie: $\mathcal{U}_{BCDEPTH SIZE}(D(n), S(n))$ - trieda jazykov. Pre každý jazyk z tejto triedy existuje BC-uniformná postupnosť booleovských obvodov $\{C_n\}$ akceptujúca daný jazyk priom $DEPTH(C_n) = O(D(n))$ a $SIZE(C_n) = O(S(n))$.

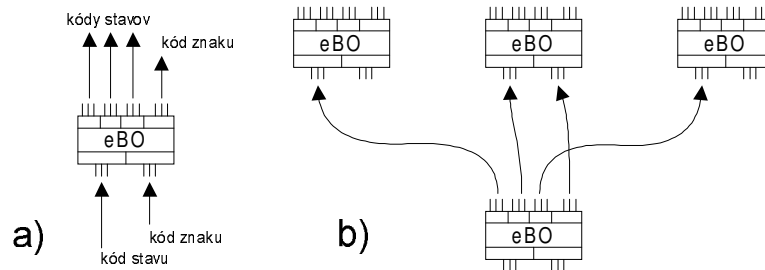
6.4 Porovnanie BO a TS

Veta 6.4.1. *Ak L je jazyk akceptovaný jednopáskovým DTS v ase $T(n)$, potom existuje BC-uniformná postupnosť BO $\{C_n\}$ taká, e $L(\{C_n\}) = L$ a $SIZE(C_n) = O(T^2(n))$.*

Dôkaz: Uvaujme DTS A a jazyk L zo znenia vety. Zoberme si nejaké slovo $w = a_1 \dots a_n \in L$. Ukáeme si ako bude vyzerá BO C_n akceptujúci slová dky n z jazyka L .

Najskôr binárne zakódujeme vetky symboly vstupnej a pracovnej abecedy a vetky stavy DTS A t.j. vetkým jednoznane priradíme nenulový binárny vektor. Obvod C_n bude ma $T(n)$ úrovní, priom na i -tej úrovni bude “udriava” informáciu o i -tej konfigurácii A pri výpote na slove w nasledovným spôsobom. Každá úroveň bude pozostáva z elementárnych obvodov (*eBO*) reprezentujúcich jedno políko pracovnej pásky A , priom jeden takýto obvod dostane na vstup kód znaku, ktorý je na danom políku, a kód stavu, v ktorom je A , ak sa hlava A nachádza na tomto políku (obr. 6.4a).

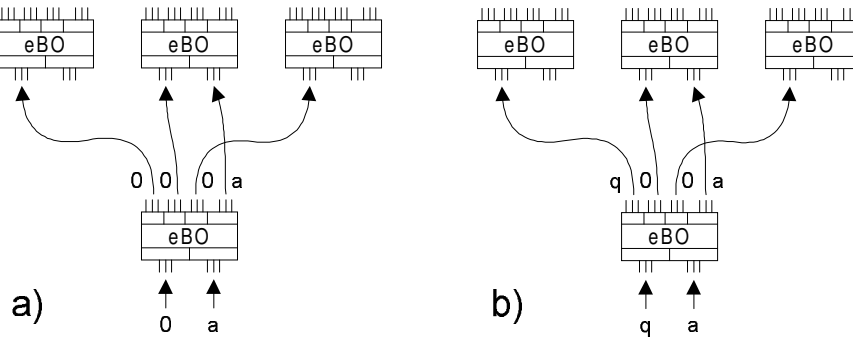
Z mechanizmu výpotu Turingovho stroja vieme, e zmeny konfigurácií sú len lokálneho charakteru t.j. v jednom kroku výpotu sa môže zmeni len jednopísmenkové okolie pozície hlavy. Podobne aj v naom obvode C_n jeden elementárny obvod môže ovplyvni len svojho nasledovníka a jeho susedov, preto sú jednotlivé elementárne obvody pospájané ako na obrázku 6.4b.

Obr. 6.4: Elementárny booleovský obvod (*eBO*)

Kadý elementárny obvod bude pracovať nasledovne:

1. ak na vstup dostane kód nejakého znaku a nulový vektor ako kód stavu, znamená to, e hlava A nie je na políku, ktoré je reprezentované týmto obvodom a na výstup pole kód prijatého znaku a nulový vektor ako kód stavu (obr. 6.5a)
2. ak na vstup dostane kód znaku a a kód stavu q , tak podľa definície δ -funkcie A pole na výstup kód nového znaku b , a podľa pohybu hlavy v δ -funkcii pole príslušnému obvodu v nasledujúcej úrovni kód nového stavu, čím ho informuje o tom, e v nasledujúcom kroku bude hlava nad jeho políkom a ostatným dvom pole ako kód stavu nulový vektor (obr. 6.5b pre δ -funkciu DTS, ktorá pohybuje hlavu vpravo)

Obr. 6.5: Komunikácia medzi úrovňami eBO

Take celý obvod C_n bude mať $T^2(n)$ elementárnych obvodov ($T(n)$ úrovni pre každú konfiguráciu a v každej úrovni $T(n)$ obvodov pre každé políčko³). Vstupom pre C_n bude poiatoná konfigurácia A , teda prvý obvod v prvej úrovni dostane na vstup kód poiatoného stavu a kód prvého písmenka slova $w = a_1 \dots a_n$, a každý z $n - 1$ obvodov dostane na vstup kódy zvyšných $n - 1$ písmenok slova w a nulové vektory ako kódy stavov, a ostatné obvody dostanú na vstup nulové vektory ako kódy znakov aj stavov (obr. 6.6). ale bude každý elementárny obvod pracovať ako sme u uviedli, takže jednotlivé úrovne obvodu C_n budú krok po kroku zodpovedať konfiguráciám vo výpote A . Na úrovni $T(n)$ u iba skontrolujeme, či nejaký eBO je v akceptanom stave, ak áno, na výstup dáme jednotku inak nulu.

Z uvedeného vyplýva, že $DEPTH(C_n) = T(n)$, a keď uvažujeme konečný počet stavov, symbolov abecedy a konečný zápis δ -funkcie $DTS A$, tak dokážeme realizovať elementárny obvod z konečného počtu hradieľ, z čoho nakoniec plynie, že $SIZE(C_n) = O(T^2(n))$.

Týmto sme ukázali, že $L \subseteq L(\{C_n\})$. Opaná inklúzia (t.j. či takto zostrojená postupnosť BO neakceptuje žiadne slovo mimo jazyka L) je z konštrukcie zrejmé.

To, či takto vytvorená postupnosť BO je naozaj BC -uniformná, nebudeme formálne dokazovať. Obmedzíme sa len na fakt, že každý obvod C_n tejto postupnosti bude vytváraný rovnakým postupom, čo je v súlade s poznámkou 6.3.1 zabezpečuje BC -uniformitu. \square

Veta 6.4.2. Ak L je jazyk akceptovaný BC -uniformnou postupnosťou $BO \{C_n\}$, potom existuje DTS akceptujúci jazyk L v ase $S^3(n)$.

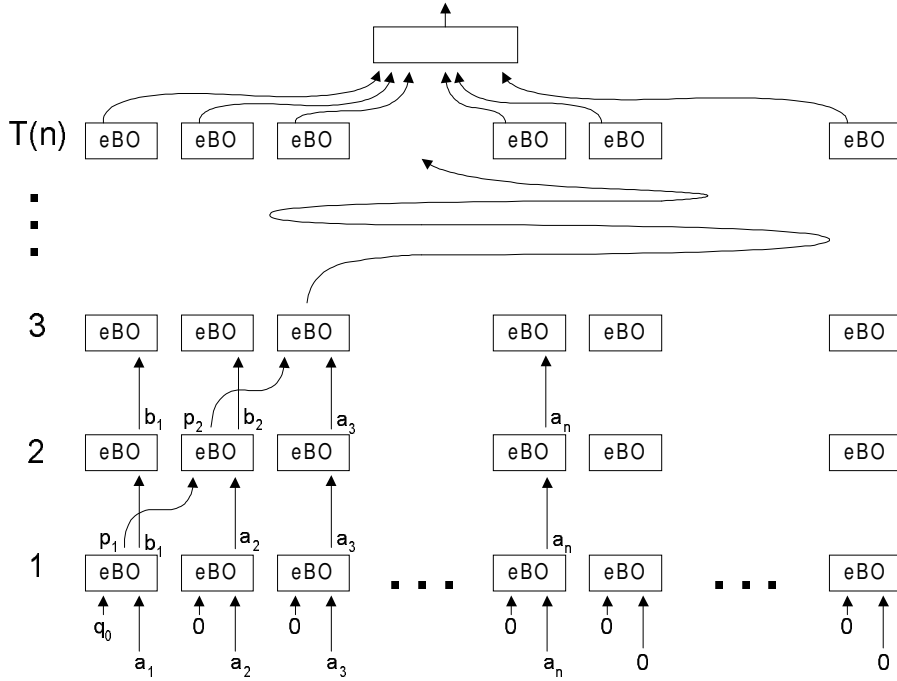
Dôkaz: Nech $\{C_n\}$ je postupnosť BO zo znenia vety. Chceme zostrojiť $DTS A$ taký, že $L(A) = L$. Postupnosť $\{C_n\}$ je BC -uniformná, teda poznáme $DTS A'$, ktorý vygeneruje kód $\langle C_n \rangle$. $DTS A$ bude na vstupnom slove w dĺžky n pracovať nasledovne:

1. A si na pásku napíše kód $BO C_n$ simulovaním A' so vstupom⁴ 1^n . To dokáže v ase $O(S(n) \cdot \log S(n))$, lebo kód $\langle C_n \rangle$ je takejto dĺžky.
2. A bude postupne ohodnocovať⁵ vrcholy $BO C_n$ tak, že vstupné vrcholy ohodnotí podľa príslušných hodnôt vstupu a hradlá ohodnotí podľa hodnôt vstupov hradla a jeho typu. Ohodnocovanie musí samozrejme prebiehať v topologickom usporiadaní. Na ohodnotenie jedného vrchola potrebuje A v najhorom prípade prejsť celú pásku trikrát (dvakrát na nájdenie hodnôt vstupov a tretíkrát na nájdenie a ohodnotenie samotného vrchola). Vrcholov je $S(n)$,

³v každej úrovni by stailo $S(n)$ (vekos pracovného priestoru) obvodov, ale nemáme žiadny predpoklad na priestor $DTS A$, vieme však, že určite platí $S(n) \leq T(n)$

⁴Takýto vstup máme k dispozícii zo vstupného slova w tým, že všetky symboly budeme považovať za 1.

⁵ohodnotí hradlo znamená na páske označiť symboly príslušného hradla v kóde C_n hodnotami 0 alebo 1

Obr. 6.6: Simulácia *DTS* booleovským obvodom

vekos pásky je $O(S(n) \cdot \log S(n))$, teda na ohodnotenie vetkých vrcholov C_n potrebuje A as $O(S^2(n) \cdot \log S(n))$.

A akceptuje vstupné slovo práve vtedy, ke výstupný vrchol ohodnotí jednotkou. Teda ukázali sme, e $L \subseteq L(A)$. Opaná inklúzia je z kontrukcie zrejmá. Obidva kroky výpotu vykoná A v ase $O(S^2(n) \cdot \log S(n))$, o je samozrejme v $O(S^3(n))$. \square

Dôsledok 6.4.1. $DTIME(Poly) = \mathcal{U}_{BC}SIZE(Poly)$

Dôkaz: Z vety 6.4.1 sme dostali $DTIME(T(n)) \subseteq \mathcal{U}_{BC}SIZE(T^2(n))$.

Z vety 6.4.2 sme dostali $\mathcal{U}_{BC}SIZE(S(n)) \subseteq DTIME(S^3(n))$.

Spojením týchto výsledkov teda dostávame $DTIME(Poly) = \mathcal{U}_{BC}SIZE(Poly)$. To znamená, e vo výpotovom modeli *BO* vieme polynomiálny sekvenný as premiea na polynomiálny paralelný priestor a opane. \square

Veta 6.4.3. Ak L je jazyk akceptovaný *NTS*, pracujúcim s jednou vstupnou a jednou pracovnou páskou, v priestore $S(n) \geq \log n$, potom existuje *BC-uniformná postupnosť BO* $\{C_n\}$ taká, e $L(\{C_n\}) = L$ a $DEPTH(C_n) = O(S^2(n))$.

Dôkaz: Uvaujme jazyk L a *NTS* A zo znenia vety. Zostrojíme *BO* C_n akceptujúci slová dky n z jazyka L . Zoberme si nejaké slovo $w \in L$, kde $|w| = n$. Zamyslime sa nad tým v kokých moných konfiguráciach môe by A poas výpotu na vstupnom slove w . Ak berieme do úvahy poty stavov, symbolov abecedy, políok pracovnej pásky, moné pozície hlavy na vstupnej a pracovnej páske, dostaneme, e poet vetkých moných konfigurácií je $k^{S(n)}$ pre vhodnú kontantnu k .

Uvaujme alej reláciu krok výpotu \vdash na týchto konfiguráciach. Za predpokladu, e binárne zakódujeme stavy a symboly abecedy, dokáeme reláciu \vdash reprezentova booleovskou maticou rozmeru

$k^{S(n)} \times k^{S(n)}$, o je pre pevne stanovené n konená matica. Predpokladajme, e A má jednoznane danú akceptanú konfiguráciu. Potom otázka, i vstupné slovo w patrí do jazyka L , je vlastne otázka, i poiatoná konfigurácia A je v relácii \vdash^* s akceptanou konfiguráciou. Relácia \vdash^* je reflexívnym a tranzitívnym uzáverom relácie \vdash . Kee túto reláciu vieme reprezentova konenou booleovskou maticou, z príkladu 6.2.4 plynie, e aj reláciu \vdash^* vieme reprezentova konenou booleovskou maticou, ktorú dostaneme koneným násobením mocnín matice reprezentujúcej reláciu \vdash . Z uvedeného príkladu tie vieme, e reflexívny a tranzitívny uzáver booleovskej matice M rozmeru $k^{S(n)} \times k^{S(n)}$ vypoítame na BO hbky rádovo $\log^2 k^{S(n)} = O(S^2(n))$.

Teda ná BO C_n so vstupom $\langle w \rangle$ najskôr zostrojí maticu relácie \vdash na vstupnom slove w (to sa dá koneným BO , v ktorom je zakódovaná δ -funkcia A), a potom u spomínaným spôsobom urobí nad touto maticou jej reflexívny a tranzitívny uzáver. A akceptuje práve vtedy, ke vo výslednej matici je na i -tom riadku a j -tom stpci 1, kde i -ty riadok reprezentuje poiatonú konfiguráciu a j -ty stpec reprezentuje akceptanú konfiguráciu. Takto sme ukázali, e $L \subseteq L(\{C_n\})$, priom $DEPTH(C_n) = O(S^2(n))$. Opaná inklúzia je z kontrukcie zrejmá.

Tvrdenie o tom, e vytvorená postupnos BO je BC -uniformná, nechávame opä na poznámku 6.3.1. \square

Veta 6.4.4. *Ak L je jazyk akceptovaný BC -uniformnou postupnosou BO $\{C_n\}$, priom $DEPTH(C_n) = D(n)$, potom existuje DTS akceptujúci jazyk L v priestore $O(D(n))$.*

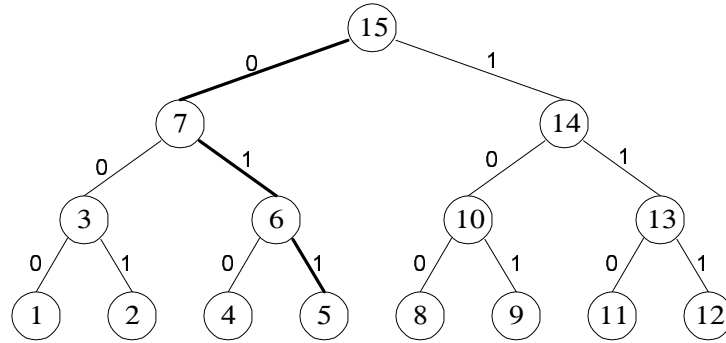
Dôkaz: Uvaujme jazyk L a postupnos BO $\{C_n\}$ zo znenia vety. Chceme zostroji prísluný DTS A . Nech $w \in L$ je dky n , ie kód $\langle w \rangle$ je akceptovaný BO C_n z postupnosti $\{C_n\}$. Vieme, e $\{C_n\}$ je BC -uniformná, take existuje generátor A' kódu $\langle C_n \rangle$ pracujúci v priestore $\log(SIZE(C_n))$. Zrejme $\log(SIZE(C_n)) \in O(D(n))$, take A má dostatok priestoru, aby mohol simulova A' , ale nemá dos priestoru na uloenie celého kódu $\langle C_n \rangle$. Nemôeme teda poui techniku ohodnocovania C_n ako v dôkaze vety 6.4.2.

A bude postupne ohodnocova vrcholy C_n postorder prehadávaním C_n od výstupného vrcholu (vstupný vrchol ohodnotí poda príslunej asti vstupu $\langle w \rangle$ a vnútorný poda hodnôt jeho vstupov). A vak nemá na páske ani toko priestoru, aby si zapamätal kódy vetkých vrcholov na ceste od výstupného k práve prehadávanému vrcholu⁶. Preto si bude na páske pamäta len naviganú cestu od výstupného k práve prehadávanému vrcholu (obr. 6.7). Ak sa chce A posunú pri prehadávaní z jedného vrchola do druhého (t.j. z otca do syna alebo opane), zakadým musí spusti simuláciu A' a v jeho výstupe nájs kód prísluného vrchola. Vstupné slovo w bude A akceptova práve vtedy, ke výstupný vrchol dostane hodnotu 1.

Take A si bude na páske udriava kódy práve prehadávaného vrcholu a niekoko málo vrcholov v jeho okolí (aby mohol vrchol ohodnoti), naviganú cestu od korea k prehadávanému vrcholu a u známe ohodnotenia vrcholov, ktoré má aktuálne na páske. Na toto potrebuje A priestor rádovo $D(n)$. Na simulovanie A' potrebuje tie priestor rádovo $D(n)$, take vekos pracovnej pásky A bude $O(D(n))$.

Týmto sme ukázali, e $L \subseteq L(A)$, opaná inklúzia by opä mala by z kontrukcie zrejmá. \square

⁶Cesta môe by dlhá maximálne $D(n)$ a kód kadého vrcholu je vekosti rádovo $\log SIZE(C_n)$, take by sme potrebovali priestor rádovo $D^2(n)$.

Obr. 6.7: Postorder prehadávanie booleovského obvodu

Dôsledok 6.4.2. $NSPACE(Poly) = \mathcal{U}_{BC}DEPTH(Poly)$

Dôkaz: Z vety 6.4.3 sme dostali $NSPACE(S(n)) \subseteq \mathcal{U}_{BC}DEPTH(S^2(n))$.

Z vety 6.4.4 sme dostali $\mathcal{U}_{BC}DEPTH(D(n)) \subseteq DSPACE(D(n))$.

Zo Savitchovej vety vieme, že $DSPACE(Poly) = NSPACE(Poly)$.

Spojením týchto výsledkov teda dostávame $NSPACE(Poly) = \mathcal{U}_{BC}DEPTH(Poly)$. To znamená, že vo výpotovom modeli *BO* vieme polynomiálny sekvencný priestor premieňať na polynomiálny paralelný a späť.

6.5 Druhá počítaťová trieda a Nick Class

V tejto asti si povieme nakoko sú paralelné výpotové modely, ktoré sme doteraz spomenuli a ktoré ešte len spomenieme, vhodné na efektívne riešenie problémov, či je daný model vhodne zadaný a ukážeme si akými mierami budeme posudzovať vhodnosť daného modelu.

Definícia 6.5.1. *Model počítača patrí do druhej počítaťovej triedy, ak sekvencný nedeterministický priestor je v polynomiálnom vzahu s časom na danom modeli.*

Predchádzajúca definícia hovorí o tom aké kritérium sme zvolili na posudzovanie toho, či je nejaký výpotový model pre nás zaujímavý (vhodný). Z doteraz spomenutých modelov patria do druhej počítaťovej triedy modely Alternujúcich Turingových strojov (dôsledok 5.3.1) a *BC*-uniformných booleovských obvodov (dôsledok 6.4.2).

Takmer všetky paralelné modely patria do druhej počítaťovej triedy. Ak uvajeme nejaký nový model a chceme ho zaradiť do druhej počítaťovej triedy, tak môžeme urobiť simuláciu daného modelu s Turingovým strojom podobne, ako sme to urobili vo vetách 6.4.3 a 6.4.4, alebo urobíme simuláciu s modelom, ktorý tam patrí.

alou otázkou, ktorá je pre nás zaujímavá, je aké problémy môžeme považovať za efektívne paralelne riešené. Vieme, že pri sekvencných modeloch tieto problémy tvoria triedu \mathcal{P} , teda sú to problémy, ktoré vieme riešiť v polynomiálnom čase. Za efektívne riešené považujeme pri paralelných modeloch problémy patriace do triedy \mathcal{NC} (Nick Class).

Definícia 6.5.2. *Nick Class*

- $\mathcal{NC}^i = \mathcal{U}_{BC} \text{DEPTH SIZE}(\log^i n, n^{O(1)})$
- $\mathcal{NC} = \bigcup_{i \geq 1} \mathcal{NC}^i$

Z doterajších poznatkov (pozri vety 6.4.2 a 6.4.4) vieme o práve zadefinovanej triede \mathcal{NC} vyslovi pár tvrdení:

Veta 6.5.1. *Postavenie triedy \mathcal{NC} medzi inými zložitostnými triedami.*

- $\mathcal{NC} \subseteq \mathcal{P}$
- $\mathcal{NC}^i \subseteq \text{DSPACE}(\log^i n)$

Doterajšie teoretické výsledky ukazujú, že medzi triedami platí nasledovná hierarchia:

$$\mathcal{NC} \subseteq \mathcal{P} \subseteq \mathcal{NP} \subseteq \text{PSPACE}$$

Vieme, že $\bigcup_{i \geq 1} \text{DSPACE}(\log^i n) \subset \text{PSPACE}$. Z predchádzajúcej vety dostávame

$\mathcal{NC} \neq \text{PSPACE}$. Otvoreným problémom zostáva, ktorá z inklúzií v spomenutej hierarchii tried je ostrá.

6.6 Iné uniformity pre booleovské obvody

BC -uniformita nie je jedinou monosou ako uniformova booleovské obvody. Niekedy sa nám táto uniformita na naše účely nehodí. Preto teraz ukážeme aj dva spôsoby ako mono uniformova booleovské obvody, a tie neskôr vyuijeme pri porovnaní s alternujúcimi Turingovými strojmi.

Definícia 6.6.1. *Nech $\{C_n\}$ je postupnosť BO. Jej príslušným rozšíreným jazykom prepojení je jazyk $L_e = \{ \langle n, g, p, y \rangle \mid n \in \{1\}^+, g \in \{0, 1\}^+, p \in \{L, R\}^*, |p| \leq \log \text{SIZE}(C_n), y \in \{x, \wedge, \vee, \neg\} \cup \{0, 1\}^+, \text{ kde}$*

- n udáva⁷, čo slovo $\langle n, g, p, y \rangle$ popisuje obvod C_n
- g je binárne kódované číslo vrchola obvodu C_n
- p je buď ε alebo navigovaná cesta k vrcholu
- y je typ⁸ hradla alebo číslo vrchola

priom platí:

1. ak $p = \varepsilon$, tak hradlo číslo g je typu $y \in \{x, \wedge, \vee, \neg\}$
2. ak $p \in \{L, R\}^+$, tak p -predchodca hradla číslo g má číslo y t.j. hradlo, do ktorého sa dostaneme z hradla g po naviganej ceste p , má číslo $y \in \{0, 1\}^+$

}

⁷vimnime si, že n je kódované unárne

⁸ x je oznaenie pre vstupný vrchol

Príklad 6.6.1. Na bliie pochopenie predchádzajúcej komplikovanej definície si ukáeme as jazyka L_e prislúchajúceho k obvodu C_4 (obr. 6.8) z nejakej postupnosti $\{C_n\}$.

vrchol 1: $\langle 1111, 1, \varepsilon, x \rangle$

vrchol 2: $\langle 1111, 10, \varepsilon, x \rangle$

vrchol 3: $\langle 1111, 11, \varepsilon, x \rangle$

vrchol 4: $\langle 1111, 100, \varepsilon, x \rangle$

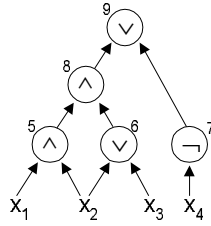
vrchol 5: $\langle 1111, 101, \varepsilon, \wedge \rangle, \langle 1111, 101, L, 1 \rangle, \langle 1111, 101, R, 10 \rangle$

vrchol 6: $\langle 1111, 110, \varepsilon, \vee \rangle, \langle 1111, 110, L, 10 \rangle, \langle 1111, 110, R, 11 \rangle$

vrchol 7: $\langle 1111, 111, \varepsilon, \neg \rangle, \langle 1111, 111, L, 100 \rangle$

vrchol 8: $\langle 1111, 1000, \varepsilon, \wedge \rangle, \langle 1111, 1000, L, 101 \rangle, \langle 1111, 1000, R, 110 \rangle, \langle 1111, 1000, LL, 1 \rangle, \langle 1111, 1000, LR, 10 \rangle, \langle 1111, 1000, RL, 10 \rangle, \langle 1111, 1000, RR, 11 \rangle$

vrchol 9: $\langle 1111, 1001, \varepsilon, \vee \rangle, \langle 1111, 1001, L, 1001 \rangle, \langle 1111, 1001, LL, 101 \rangle, \langle 1111, 1001, LR, 110 \rangle, \langle 1111, 1001, LLL, 1 \rangle, \langle 1111, 1001, LLR, 10 \rangle, \langle 1111, 1001, LRL, 10 \rangle, \langle 1111, 1001, LRR, 11 \rangle, \langle 1111, 1001, R, 111 \rangle, \langle 1111, 1001, RR, 100 \rangle$

Obr. 6.8: Booleovský obvod C_4 z príkladu 6.6.1

Definícia 6.6.2. Postupnos booleovských obvodov $\{C_n\}$ vekosti $S(n)$ a hbkky $D(n)$ je

1. \mathcal{U}_E - uniformná, ak existuje DTS A taký, e $L(A) = L_e$ a slová $\langle n, g, p, y \rangle$ akceptuje v ase $\log S(n)$
2. \mathcal{U}_{E^*} - uniformná, ak existuje ATS A taký, e $L(A) = L_e$ a slová $\langle n, g, p, y \rangle$ akceptuje v ase $D(n)$ a priestore $\log S(n)$.

Vimnime si, e priestor potrebný na akceptovanie jazyka L_e nezávisí od dky vstupného slova, ale od nejakého podslova vstupného slova. Preto nie je korektné na základe definície \mathcal{U}_E uniformity písa $L_e \in DTIME(\log SIZE(C_n))$. Na vyjadrenie tejto situácie zavediemepeciálne oznaenie: $L_e \in DTIME(\log SIZE(C_n))$, a podobne pri \mathcal{U}_{E^*} uniformite: $L_e \in ATIMESPACE(DEPTH(n), \log SIZE(C_n))$.

V alom budeme predpoklada, e v jazyku L_e , ktorý prislúcha postupnosti $BO \{C_n\}$, bude pouité “tesné” (“bez dier”) oíslovanie vrcholov t.j. ak má obvod m vrcholov, tak ísla vrcholov budú z mnoiny $\{1, \dots, m\}$ resp. $\{0, \dots, m-1\}$.

Lema 6.6.1. *Nech $\{C_n\}$ je postupnosť BO, L_e je jej príslušný rozšírený jazyk prepojení, a nech $f(n) \in \Omega(\log \text{SIZE}(C_n))$. Potom štandardný kód $\langle C_n \rangle$ sa dá vypočítať v $\text{DSPACE}(f(n))$ práve vtedy, keď $L_e \in \text{DSPACE}(f(n))$.*

Dôkaz: Dokážeme obe inklúzie:

“ \Rightarrow ” Máme DTS A generujúci kód $\langle C_n \rangle$ v priestore $f(n)$. Chceme zostrojiť DTS A' akceptujúci jazyk L_e v rovnakom priestore. A' bude na vstupnom slove $\langle n, g, p, y \rangle$ pracovať nasledovne: A' najskôr overí, či v obvode C_n existuje vrchol s íslom g . To urobí tak, že bude simulovať A na vstupe 1^n , a kým nevygeneruje slovo $\langle g, t, a, b \rangle$ štandardom kódu. Ak $p = \varepsilon$, overí, či $y = t$ (ak nie, tak slovo neakceptuje). Ak $p \in \{L, R\}^+$, tak A' potrebuje overiť, či p -predchodca vrchola g má íslo y . To robí rekurzívne:

- ak $p = Lp'$, tak A' simuluje A , a kým nevygeneruje $\langle a, t', a', b' \rangle$. Ak $p' = \varepsilon$, overí typ t.j. či $t' = y$ (ak nie, tak slovo neakceptuje). Inak opäť simuluje A' , a kým nevygeneruje p' -predchodcu vrchola a at.
- ak $p = Rp'$, tak A' simuluje A , a kým nevygeneruje $\langle b, t', a', b' \rangle$, a pokračuje podobne ako v prvom prípade.

Na prácu A' nám staí priestor $f(n)$ (v zmysle \in notácie), lebo v tomto priestore dokážeme simulovať A a pamätať si jedno slovo štandardného kódu.

“ \Leftarrow ” Máme DTS A' akceptujúci jazyk L_e v \in priestore $f(n)$. Chceme zostrojiť generátor A . Na vstupnom slove 1^n potrebuje A pre každý vrchol íslo g v obvode C_n zistiť jeho typ t a jeho vstupy a, b , a potom zapísať na výstup tvoricu $\langle g, t, a, b \rangle$. To bude robiť nasledovne:

A bude postupne pre $g = 0, 1, 2, \dots$ a $t = x, 0, 1, \wedge, \vee, I, \neg$ simulovať A' na vstupe $\langle n, g, \varepsilon, t \rangle$. Ak nejakú takúto tvoricu A' akceptuje, znamená to, že v obvode C_n sa nachádza vrchol s íslom g a typom t . Na zistenie vstupov vrchola g bude A postupne pre $a = 0, 1, 2, \dots$ simulovať A' na vstupe $\langle n, g, L, a \rangle$. Ak A' pre nejaké a akceptuje, zistí sme íslo vrchola, ktorý je ľavým vstupom vrchola g . Podobne, simulovaním A' na vstupe $\langle n, g, R, b \rangle$ pre $b = 0, 1, 2, \dots$, zistíme pravý vstup vrchola g . Teda A môže na výstup zapísať $\langle g, t, a, b \rangle$. Toto bude A vykonávať, a kým pre nejaké g A' neakceptuje ani jednu zo tvoric $\langle n, g, \varepsilon, t \rangle$ pre vetky $t \in \{x, 0, 1, \wedge, \vee, I, \neg\}$. To znamená, že vrchol s takýmto íslom v obvode C_n nie je, a vďaka predpokladu o íslovaní vrcholov “bez dier” vieme, že A uvygeneroval kódy vetkových vrcholov v obvode.

Na túto prácu staí A priestor $f(n)$, lebo v tomto priestore dokáže simulovať A' a pamätať si nejakú informáciu konštantnej dĺžky o práve generovanom vrchole.

□

Teraz si ukážeme aké vzťahy sú medzi tromi uniformitami booleovských obvodov, ktoré sme doteraz spomenuli.

Veta 6.6.1. *Medzi uniformitami platia nasledujúce vzťahy:*

1. $\mathcal{U}_{\text{DEPTH SIZE}}(D(n), S(n)) \subseteq \mathcal{U}_{\text{BC DEPTH SIZE}}(D(n), S(n))$
2. $\mathcal{U}_{\text{DEPTH SIZE}}(D(n), S(n)) \subseteq \mathcal{U}_{\text{E* DEPTH SIZE}}(D(n), S(n))$
3. *Nech $D(n) \geq \log^2(S(n))$, potom*
 $\mathcal{U}_{\text{BC DEPTH SIZE}}(D(n), S(n)) \subseteq \mathcal{U}_{\text{E* DEPTH SIZE}}(D(n), S(n))$

Dôkaz: Dokážeme vetky tri inklúzie:

1. Nech $\{C_n\}$ je \mathcal{U}_E -uniformná postupnosť BO . Z definície vieme, že príslušný jazyk prepojení $L_e \in DTIME(\log S(n))$. Zjavne iadny DTS nepouije viac priestoru ako asu, takže $L_e \in DSPACE(\log S(n))$. Potom z lemy 6.6.1 plynie, že štandardný kód $\{C_n\}$ sa dá vypoíta v $DSPACE(\log S(n))$, teda $\{C_n\}$ je \mathcal{U}_{BC} -uniformná.
2. Nech $\{C_n\}$ je opäť \mathcal{U}_E -uniformná, teda vieme, že $L_e \in DTIME(\log S(n))$. Zrejme $L_e \in DTIME SPACE(\log S(n), \log S(n))$. Keďže DTS je špeciálnym prípadom ATS , tak $L_e \in ATIME SPACE(\log S(n), \log S(n))$. Zrejme $D(n) \geq \log S(n)$, teda $L_e \in DTIME SPACE(D(n), \log S(n))$, o čom znamená, že $\{C_n\}$ je \mathcal{U}_{E^*} -uniformná.
3. Nech $\{C_n\}$ je \mathcal{U}_{BC} -uniformná postupnosť booleovských obvodov, teda jej štandardný kód vieme vygenerovať v $DSPACE(\log S(n))$. Z lemy 6.6.1 vieme, že príslušný jazyk prepojení $L_e \in DSPACE(\log S(n))$. Zo simulácie DTS na ATS (veta 5.3.1) plynie $L_e \in ATIME SPACE(\log^2 S(n), \log S(n))$. Z predpokladu $D(n) \geq \log^2 S(n)$ dostávame $L_e \in ATIME SPACE(D(n), \log S(n))$, o čom znamená, že $\{C_n\}$ je \mathcal{U}_{E^*} -uniformná.

□

6.7 Porovnanie modelov BO a ATS

Prv než prejdeme k samotnému porovnaniu modelov, uvedieme si jeden normálový tvar booleovských obvodov, ktoré neobsahujú hradlo negácie. Tento normálový tvar následne vyuijeme v alej vete.

Lema 6.7.1. *Pre každý BO C_n existuje ekvivalentný BO C'_n obsahujúci len vrcholy typu $\wedge, \vee, "0", "1", "x", "\bar{x}"$, kde \bar{x} označuje negáciu vstupného vrchola x .*

Dôkaz: Majme daný BO C_n . Chceme k nemu skontruovať BO C'_n , ktorý nebude obsahovať hradlo \neg . Jediným miestom v obvode C'_n , kde sa môže negácia prejaviť, je na vstupe nahradením vstupného vrchola x jeho negáciou \bar{x} .

Odstránenie hradliel \neg z obvodu bude prebiehať nasledovne. Obvod C_n budeme prehadávať (do írky) od výstupného vrchola k vstupným. Ak narazíme na hradlo \neg , budeme rozliovať es moných prípadov v závislosti na tom, aký vrchol je vstupom pre nájdené hradlo:

\wedge : Vstupom pre \wedge sú nejaké hodnoty A, B . Vieme, že platí: $\neg(A \wedge B) = \neg A \vee \neg B$, teda vrcholy \neg, \wedge nahradíme vrcholmi \vee, \neg, \neg podľa obrázka 6.9a.

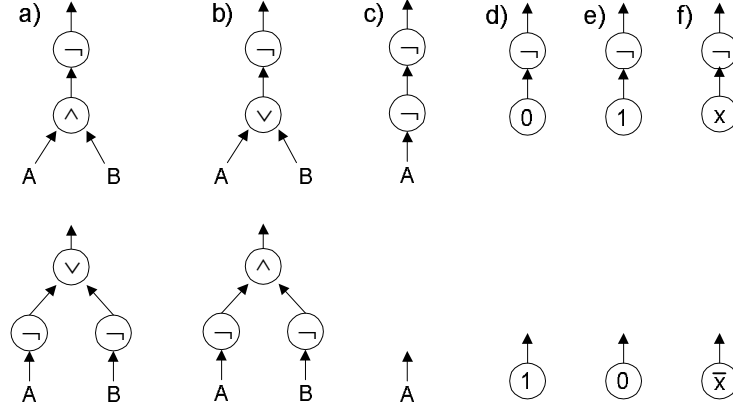
\vee : Vstupom pre \vee sú nejaké hodnoty A, B . Vieme, že platí: $\neg(A \vee B) = \neg A \wedge \neg B$, teda vrcholy \neg, \vee nahradíme vrcholmi \wedge, \neg, \neg podľa obrázka 6.9b.

\neg : Vstupom pre \neg je nejaká hodnota A . Platí $\neg(\neg A) = A$, teda vrcholy \neg, \neg z obvodu vynecháme (obr. 6.9c).

"0" : Vrcholy $\neg, "0"$ nahradíme vrcholom $"1"$ (obr. 6.9d).

"1" : Vrcholy $\neg, "1"$ nahradíme vrcholom $"0"$ (obr. 6.9e).

"x" : Vrchol \neg a vstupný vrchol $"x"$ nahradíme vstupným vrcholom \bar{x} s opanou hodnotou (obr. 6.9f).

Obr. 6.9: Modifikácia BO do normálového tvaru

V prvých dvoch prípadoch pri modifikácii obvodu opäť vyuívame hradlá \neg . Treba si vak uvedomiť, e tieto hradlá sú v obvode o úroveň nižšie ako pôvodné nahradzované hradlo. Po príslušnej úprave obvodu pokračujeme rekurzívne v prehadzovaní obvodu v alej úrovni a sa dostaneme k vstupným vrcholom.

Takto modifikovaný obvod C'_n zrejme akceptuje rovnaký jazyk ako C_n , lebo každá elementárna modifikácia bola logicky ekvivalentná. \square

Veta 6.7.1. *Nech $S(n) \geq n$, potom platí:*

$$\mathcal{U}_{E^*} \text{DEPTH SIZE}(D(n), S(n)) \subseteq \text{ATIME SPACE}(D(n), \log S(n)).$$

Dôkaz: Nech $\{C_n\}$ je E^* -uniformná postupnosť BO hbký $D(n)$ a veľkosti $S(n)$ v normálnom tvare z predchádzajúcej lemy, a nech A' je ATS akceptujúci príslušný jazyk prepojený L_e v ase $D(n)$ a priestore $\log S(n)$. Chceme zostrojiť ATS A simulujúci $\{C_n\}$. Uvaujme nejaké slovo $w = a_1 \dots a_n \in L(\{C_n\})$ dky n (t.j. w je akceptované BO C_n). Ukážeme, ako pracuje A na vstupnom slove w .

A uhádne číslo a typ výstupného vrchola g_{out}, t_{out} . To urobí tak, e sa existenčne rozvetví na veľa vetiev a v každej vetve na pracovnú pásku zapíše binárne číslo dky najviac $\log S(n)$ a nejaký typ vrchola⁹. Každá takáto vetva overí svoje hádanie t.j. univerzálne spustí proces, v ktorom sa bude simulovať A' na vstupe¹⁰ $\langle n, g_{out}, \varepsilon, t_{out} \rangle$, teda i vrchol s číslom g_{out} a typom t_{out} v obvode C_n existuje. Ak taký vrchol existuje, potrebujeme overiť, i je naozaj výstupný, teda opäť vo veľkom univerzálnom vetvení simuláciou A' overujeme, i pre vetvy $h \in \{0, 1\}^*$ také, e $|h| \leq \log S(n)$ platí $\langle n, h, L, g_{out} \rangle \notin L_e$, a zároveň $\langle n, h, R, g_{out} \rangle \notin L_e$ to znamená, e vrchol g_{out} nemá nasledovníkov.

Uvaujme alej výpočet na vetve, ktorá úspešne uhádla výstupný vrchol. Na pracovnej páske máme zapísané $\langle g_{out}, t_{out}, \varepsilon \rangle$. V nasledujúcom bude A hádať typy vrcholov, ktoré sú vstupmi g_{out} . A sa podľa typu t_{out} (\wedge univerzálne, \vee existenčne) rozvetví priom v jednej vetve bude mať na páske zapísané $\langle g_{out}, L \rangle$ a v druhej $\langle g_{out}, R \rangle$.

Vo všeobecnosti bude mať A na páske zapísané $\langle g, p \rangle$, kde g je číslo nejakého vrchola a $p \in \{L, R\}^*$

⁹Naozaj to bude tak, e pod poiatonou konfiguráciou sa rozvetví binárny strom hbký $\log S(n)$, priom pri prechode na nižšiu úroveň A pripíše k u vygenerovanému binárnemu číslu jeden bit podľa cesty v binárnom strome od koreňa.

¹⁰ A má v každej vetve na pracovnej páske zapísané iba $\langle g_{out}, t_{out} \rangle$, preto treba ete vhodne dopísať ε . n na pracovnú pásku zapísať nemôžeme, lebo jej priestor $\log S(n)$ je na to malý. Nie je vak problém upraviť A' tak, aby n , kee je kódované unárne, prešiel zo vstupnej pásky A , kde je zapísané vstupné slovo w dky n .

je nejaká naviganá cesta dky najviac $\log S(n)$. A v tomto prípade uhádne typ vrchola $g(p)$ (p -predchodca vrchola g) a univerzálne sa rozvetví na dve vetvy:

- V jednej overí, e hádal správne typ t.j. uhádne číslo p -predchodcu vrchola g (teda v existennom vetvení si A zapíše na pásku binárne číslo $g(p)$) a overí, e hádal správne, teda simuluje A' na vstupe $\langle n, g, p, g(p) \rangle$. Následne overí, e pre p -predchodcu vrchola g hádal správny typ, teda simuluje A' na vstupe $\langle n, g(p), \varepsilon, t_{g(p)} \rangle$.
- V druhej vetve pokračuje vo výpote. To znamená, e podľa hádaného typu vrchola $g(p)$ sa (\wedge univerzálne, \vee existenne) rozvetví, priom v jednej vetve si k naviganej ceste p na pásku pripíše L a v druhej si pripíše R , teda A bude v situácii kedy má na páske zapísané $\langle g, p' \rangle$, kde p' je v jednom prípade pL , v druhom pR . V oboch vetvách A postupuje rovnako ako sme naznačili vyšie.

V prípade, e typ vrchola $g(p)$ je vstup, A uhádne, ktorý i -ty vstup to je a i je typu “ x_i ” alebo “ \bar{x}_i ”. Hádanie v univerzálnom vetvení overí, teda v jednej vetve simuluje A' na vstupe $\langle n, g(p), \varepsilon, x_i \rangle$ resp. $\langle n, g(p), \varepsilon, \bar{x}_i \rangle$ a v druhej vetve výpoet koní s tým, e

- ak je vstup typu “ x_i ”, tak A akceptuje, ak $a_i = 1$ (neakceptuje, ak $a_i = 0$)
- ak je vstup typu “ \bar{x}_i ”, tak A akceptuje, ak $a_i = 0$ (neakceptuje, ak $a_i = 1$)

Uvaujme teraz prípad, e dka naviganej cesty p na páske dosiahne hranicu $\log S(n)$. To je problém, pretoe priestor pracovnej pásky A je ohraničený na $O(\log S(n))$ a navyše pri väčšej dke p by sme u ani nemohli jednoducho overovať hádanie simuláciou A' , lebo slová jazyka L_e sú definované s naviganou cestou dky najviac $\log S(n)$. V tomto prípade postupujeme nasledovne:

A má na páske zapísané $\langle g, p \rangle$, priom $|p| = \log S(n)$. V existennom vetvení uhádne číslo h a typ t_h vrchola $g(p)$ a univerzálne

- overí i $\langle n, g, p, h \rangle \in L_e$ a $\langle n, h, \varepsilon, t_h \rangle \in L_e$
- pokračuje vo výpote, priom na páske má zapísané $\langle h, t_h, \varepsilon \rangle$, teda sme v podobnej situácii, ako sme boli na začiatku po uhádnutí výstupného vrchola.

Z kontrukcie by malo byť vidieť, e skontrolovaný ATS A naozaj akceptuje práve slová z jazyka $L(\{C_n\})$.

Zamyslime sa teraz nad časovou a priestorovou zložitou A :

- Uhádnutie výstupného vrchola trvá as $\log S(n) \leq D(n)$.
- Ak má A na páske zapísanú cestu p dky menej ako $\log S(n)$, tak A sa v hlavnom výpote (hádanie alej úrovne C_n) posunie v kontantnom asu vďaka tomu, e pri rozvetvovaní stojí na páske predi cestu p o L resp. R . Vetky dlhé hádania a overovania sa robia v boných vetvách výpotu, a teda ich netreba do celkového asu zaradiť. Musíme si však uvedomiť, e tieto boné vetvy sú dlhé najviac $D(n)$, lebo v nich A bu háda, teda zapisuje na pásku (ale sú to vždy informácie dky najviac $D(n)$), alebo simuluje A' , ten však z definície pracuje v asu $O(D(n))$.
- Každý $(\log S(n))$ -tú úroveň výpotu dosiahne dka p hranicu $\log S(n)$. A vtedy musí znova hádať v hlavnom výpote číslo vrchola - na to spotrebuje as $O(\log S(n))$. Keď obvod má hĺbku $D(n)$, takýchto situácií sa počas výpotu vyskytne $\frac{D(n)}{\log S(n)}$ krát. Na riešenie vetkých týchto situácií spotrebuje A as $O(\frac{D(n)}{\log S(n)} \log S(n)) = O(D(n))$.

- Na koncoch jednotlivých vetiev výpotu pri zisovaní hodnoty i -teho vstupu musí A presunúť hlavu nad tento symbol. Pri dke vstupu n by sme na túto operáciu potrebovali as $O(n)$, o je priveľa. Preto budeme uvažovať, že ATS A má rýchly prístup na vstupnú pásku, teda nám bude stať as $\log n$, o je menej ako $D(n)$ vďaka predpokladu $S(n) \leq n$ zo znenia vety.
- Poas celého výpotu bolo na páske zapísané číslo nejakého vrchola dky najviac $\log S(n)$, navigovaná cesta dky najviac $\log S(n)$ a typ vrchola konstantnej dky, o celkovo dáva nároky na priestor $O(\log S(n))$.

Z uvedeného vyplýva, že sme kontrukciou ATS A splnili požiadavky na korektnosť akceptácie ako aj na asovú a priestorovú zloitosť. \square

Veta 6.7.2. *Nech $S(n) \geq \log n$, potom pre vhodnú konstantu k platí:*
 $ATIMESPACE(T(n), S(n)) \subseteq \mathcal{U}_E DEPTH SIZE(T(n), k^{S(n)})$

Dôkaz: K danému ATS A chceme zostrojiť postupnosť BO $\{C_n\}$ akceptujúcu jazyk $L(A)$. Skôr ako začneme kontruovať $\{C_n\}$ zamyslíme sa nad tým ako vyzerá výpočet na ATS .

Predstavme si úplný strom konfigurácií ATS A na nejakom vstupnom slove w . Na výpočet A sa môžeme pozerať aj ako na vyhodnocovanie tohto stromu zdola. Každý vrchol reprezentujúci akceptovanú konfiguráciu na konci nejakej vetvy v strome konfigurácií ohodnotíme 1. Ostatné vrcholy na konci vetiev ako aj nekonečné vetvy ohodnotíme 0. Každý vrchol reprezentujúci univerzálnu konfiguráciu ohodnotíme 1 práve vtedy, keď všetci jeho synovia majú hodnotu 1. Vrchol reprezentujúci existennú konfiguráciu ohodnotíme 1 práve vtedy, keď aspoň jeden z jeho synov má hodnotu 1. Vstupné slovo w bude A akceptovať práve vtedy, keď kore stromu (vrchol reprezentujúci poiatonú konfiguráciu A na slove w) ohodnotíme 1.

Uvažujme teraz ATS A v nasledovnom normálovom tvare:

A pracuje s binárnou vstupnou aj pracovnou abecedou, A používa rýchly prístup na vstupnú pásku (t.j. A má špeciálnu pásku dky $\log n$, na ktorú keď v binárnom kódovaní zapíše číslo j , dostane sa k j -temu symbolu na vstupe), úplný strom konfigurácií je binárny a v každej vetve tohto stromu môže A íť na vstup iba raz, a to na konci (t.j. A má špeciálne íťacie stavy q^0 a q^1 , do ktorých sa dostane na konci výpotu vetvy, pričom v stave q^0 ošakáva na vstupe¹¹ 0 (ak je na vstupe naozaj 0, tak akceptuje, ak je tam 1, neakceptuje) a v q^1 ošakáva na vstupe 1).

Pozrime sa teraz na úplný strom konfigurácií A . Má $T(n)$ úrovní, pričom v nultej úrovni bude jediný vrchol reprezentujúci poiatonú konfiguráciu. Hadaný BO C_n akceptujúci vstupné slovo w dky n bude vyzeráť veľmi podobne. Každému vrcholu v úplnom strome konfigurácií zodpovedá jeden vrchol v obvode C_n .

Vrcholu na úrovni t , ktorý reprezentuje konfiguráciu¹² c v strome konfigurácií zodpovedá v obvode C_n vrchol s číslom $f(t, c)$, kde $f : N \times N \rightarrow N$ je funkcia zachovávajúca tesné ošlovanie vrcholov, pričom

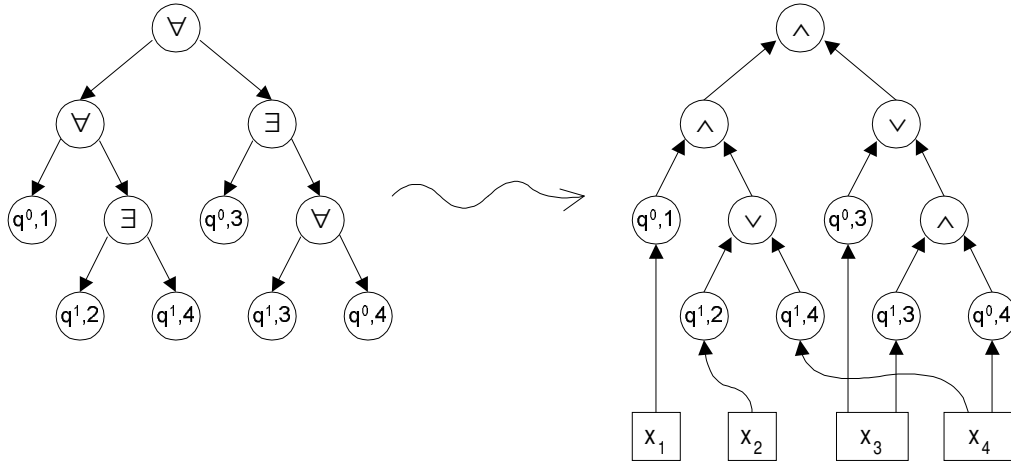
- ak c je univerzálna konfigurácia, tak vrchol $f(t, c)$ je typu \wedge
- ak c je existenná konfigurácia, tak vrchol $f(t, c)$ je typu \vee
- ak c je íťacia konfigurácia so stavom q^0 a na špeciálnej páske je zapísané číslo j , tak vrchol $f(t, c)$ je typu¹³ \neg a jeho vstupom je j -ty bit vstupného slova w

¹¹na jednej pozícii vstupu urenej číslom na špeciálnej páske

¹²Uvažujeme tu konfiguráciu bez vstupu, lebo každý FORKovaný výpočet používa len jeden symbol zo vstupu, takže vstup v konfigurácii de facto nepotrebuje. Na druhej strane veľmi ušitná v konfigurácii je informácia o špeciálnej páske urujúcej ktorý symbol sa má íť na konci výpotu.

¹³Ak A ošakáva na vstupe 0 a naozaj tam 0 je, tak hradlo \neg dostane na vstup 0 a na výstup pole 1, o šignalizuje, že A ošakával správne. Naopak ak je na vstupe 1, tak hradlo \neg pole na výstup 0, o šignalizuje, že A sa mýlil. Analogicky to funguje pre stav q^1 a hradlo \neg .

- ak c je íťacia konfigurácia so stavom q^1 a napeciálnej páske je zapísané íslo j , tak vrchol $f(t, c)$ je typu I a jeho vstupom je j -ty bit vstupného slova w
- ak c je akceptaná konfigurácia ale nie je íťacia, tak vrchol $f(t, c)$ je typu “1”
- ak c je odmietacia konfigurácia ale nie je íťacia, tak vrchol $f(t, c)$ je typu “0”

Obr. 6.10: Kontrukcia BO k ATS

Vstupnými vrcholmi pre vrchol $f(t, c)$ sú vrcholy s íslami $f(t + 1, c_1)$ a $f(t + 1, c_2)$ priom platí $c \vdash_A c_1$ a $c \vdash_A c_2$ (obr. 6.10).

Takto zostrojený obvod C_n pracuje presne tak ako výpoet ATS , ktorý sme opísali na zaiatku dôkazu. Teda prísluná postupnos $BO \{C_n\}$ zrejme akceptuje jazyk $L(A)$.

Pozrime sa ete na miery zloitosti obvodu C_n . Obvod sme zostrojili “jedna k jednej” vzhadom na úplný strom konfigurácií ATS A . Z toho plynie, e $DEPTH(C_n) = T(n)$. $SIZE(C_n)$ zodpovedá potu vrcholov v strome konfigurácií. Kee do konfigurácií nezahame vstup, tak poet vetkých moných konfigurácií je $k^{S(n)}$ pre vhodné k . V zásade sa môe sta, e v úplnom strome konfigurácií máme v dvoch rôznych vetvách vrcholy reprezentujúce rovnakú konfiguráciu, o by mohlo spôsobi, e poet vrcholov, a teda aj vekos C_n by bola rádovo väia ako $k^{S(n)}$. Ak ale uvaujeme výpoet ATS ako FORKovanie procesov, tak nie je potrebné, aby boli spustené dva rovnaké procesy. Take ak chce ATS spusti proces, ktorého kópia u beí, tak tento duplicitný proces iba odkáame na rovnaký u beiaci proces. To v booleovskom obvode znamená jedno prepojenie medzi hradlami. Take v konenom dôsledku môme uvaova opä akýsi normálový tvar ATS , ktorý bude ma v úplnom strome konfigurácií vetky konfigurácie disjunktné, a teda $SIZE(C_n) = O(k^{S(n)})$. \square

Kapitola 7

Parallel Random Access Machine (*PRAM*)

Model, ktorý predstavujeme v tejto kapitole, je najviac podobný reálnym paralelným architektúram. Ide o sústavu veľa (teoreticky nekonečne) samostatných výpočtových jednotiek, ktoré nazývame procesory. Každý procesor má svoju privátnu pamäť a sadu inštrukcií podobných tým, ktoré poznáme z assembleru. Jednotlivé procesory spolu komunikujú cez spoločnú zdieľanú pamäť. Tento model je akosi automatovou analogiou k modelu *PCGS*.

Nebudeme sa zaoberať porovnávaním generatívnej sily *PRAMu* s modelmi Chomského hierarchie, pretože u jedného samostatného procesora (*RAM*) má generatívnu silu Turingovho stroja. Zameriame sa skôr na využitie sily tohto modelu na rýchle paralelné riešenie problémov. V závere porovnáme model *PRAM* s booleovskými obvodmi.

7.1 Definície a označenia

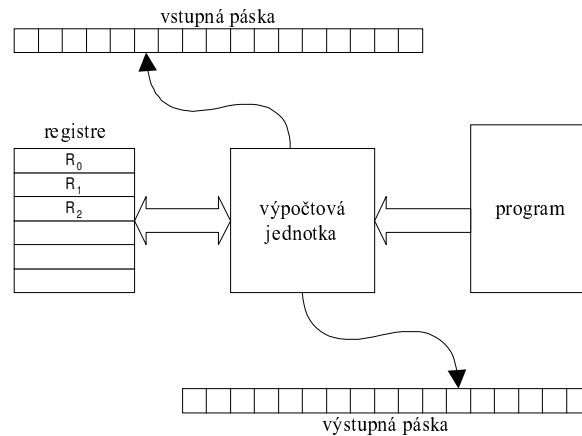
Skôr ako si zadefinujeme výpočtový model *PRAM*, s ktorým budeme ďalej pracovať, povieme si niečo o jeho základnej výpočtovej jednotke, ktorou je *RAM*.

7.1.1 *RAM*

Definícia 7.1.1. *RAM (Random Access Machine) je výpočtový model pozostávajúci z výpočtovej jednotky s pevne daným programom, jednej vstupnej a jednej výstupnej pásy a neobmedzeného počtu registrov R_0, R_1, R_2, \dots , pričom v jednom registri môže uchovávať ľubovoľné celé číslo (obr. 7.1). Program výpočtovej jednotky je postupnosť jednoduchých¹ inštrukcií, ktoré sú uvedené v tabuľke 7.1.1. Výpočet začína prvou inštrukciou a končí inštrukciou *HALT*.*

Model *RAM* sa dá zadefinovať viacerými spôsobmi. Uvedenú definíciu môžeme, bez zmeny výpočtovej sily a zložitosti, modifikovať tak, aby vstup nebude zadaný na vstupnej páske, ale v špeciálnych registroch, pričom v jednom z nich bude zadaná veľkosť vstupu n a v ďalších n registroch bude bit po bite zadaný samotný vstup.

¹V sade inštrukcií máme len jednoduché násobenie t.j. obsah registra krát nejaká konštanta. Nemáme tu násobenie medzi registromi, lebo to by dalo modelu *RAM* príliš veľkú silu.

Obr. 7.1: Model *RAM*

intrukcia	popis
<i>READ</i>	preítaj nasledujúci symbol zo vstupu a zapí ho do registra R_0
<i>WRITE</i>	obsah registra R_0 zapí na výstup
<i>STORE R_i</i>	obsah registra R_0 zapí do registra R_i
<i>COPY R_i</i>	skopíruj obsah registra R_i do registra R_0 ($R_0 \leftarrow [R_i]$)
<i>CONST c</i>	do registra R_0 zapí hodnotu c
<i>ADD R_i</i>	$R_0 \leftarrow [R_0] + [R_i]$
<i>SUB R_i</i>	$R_0 \leftarrow [R_0] - [R_i]$
<i>MULT c</i>	$R_0 \leftarrow [R_0] \cdot c$
<i>DIV c</i>	$R_0 \leftarrow [R_0] / c$
<i>IFZERO i</i>	ak register R_0 obsahuje 0, tak pokračuj intrukciou i
<i>GOTO i</i>	pokračuj intrukciou i
<i>HALTaccept</i>	ukoni výpoet a akceptuj
<i>HALTreject</i>	ukoni výpoet a neakceptuj

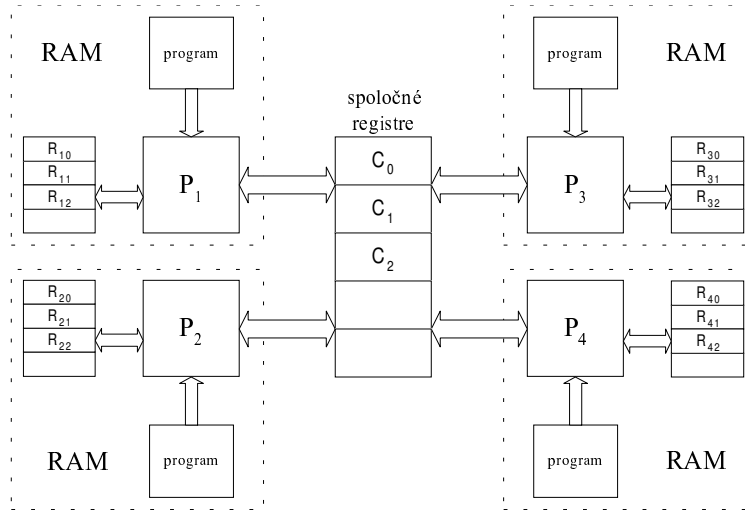
Tabuľka 7.1: Zoznam jednoduchých intrukcií *RAMu*

alou modifikáciou môe by rovnakým spôsobom upravený výstup, teda nie na výstupnej páske, ale opä v (na to určených) registroch.

7.1.2 *PRAM*

Prirodzeným rozšírením modelu *RAM* v paralelných výpotoch je model *PRAM*, ktorý v sebe integruje viacero *RAMov* komunikujúcich prostredníctvom zdieanej pamäte.

Definícia 7.1.2. *PRAM (Parallel Random Access Machine) je výpotový model pozostávajúci z neobmedzeného potu RAM procesorov oznaených P_0, P_1, P_2, \dots a neobmedzeného potu spoločných (zdieaných) registrov C_0, C_1, C_2, \dots . Každý procesor P_i má svoje identifikané číslo (index), má svoju vlastnú pamäť t.j. neobmedzenú sadu registrov $R_{i,0}, R_{i,1}, R_{i,2}, \dots$ a intrukcie na priamy alebo nepriamy prístup (read/write) do spoločnej pamäte. Základná sada intrukcií je zobrazená v tabuľke 7.1.2. Procesory sú zosynchronizované poda globálnych hodín, teda intrukcie*

Obr. 7.2: Model *PRAM*

v jednotlivých procesoroch sú vykonávané v taktach.

Vstup $x \in \{0, 1\}^n$ je zadaný nasledovne:

- v registri C_0 je uložená dka vstupu n
- v registri C_i je uložený i -ty bit vstupu x_i

Výstup $y \in \{0, 1\}^m$ je uložený v rovnakej forme.

intrukcia	popis
$R_i \leftarrow [R_j]$	skopíruj obsah registra R_j do registra R_i
<i>IDENT</i>	do registra R_0 zapí číslo procesora
<i>CONST c</i>	do registra R_0 zapí hodnotu c
<i>ADD R_i</i>	$R_0 \leftarrow [R_0] + [R_i]$
<i>SUB R_i</i>	$R_0 \leftarrow [R_0] - [R_i]$
<i>MULT c</i>	$R_0 \leftarrow [R_0] \cdot c$
<i>DIV c</i>	$R_0 \leftarrow [R_0] / c$
<i>IFZERO i</i>	ak register R_0 obsahuje 0, tak pokračuj intrukciou i
<i>GOTO i</i>	pokračuj intrukciou i
<i>HALT</i>	ukoni výpoet

Tabuľka 7.2: Zoznam jednoduchých intrukcií *PRAMu*

Pri práve zadanom modeli sa ukazujú dva závané problémy:

1. Nemôeme predpokladať, že potenciálne nekonene veľa procesorov sa bude podieľať na danom výpočte, a teda že budú všetky aktívne. Každý výpočet potrebuje isté množstvo procesorov, ktoré je závislé od vstupu resp. jeho dĺžky. Preto jeden z procesorov, označený ako P_0 , má význané postavenie, je to akýsi "generál". P_0 zapíše do špeciálneho registra C_{-1} maximálne

íslo aktívneho procesora t.j. vetky procesory s mením indexom sú aktívne počas výpotu. Teda najskôr je aktívny P_0 a ostatné čakajú, kým zapíše hodnotu maximálneho indexu procesora.² Výpočet skoní, keď skoní procesor P_0 t.j. vykoná HALT.

2. Musíme vyriešiť konflikty pri viacnásobnom prístupe do spoločnej pamäte. Každá inštrukcia je vykonávaná v troch fázach. V prvej fáze je povolený prístup (ak treba) do spoločnej pamäte pre čítanie, potom sa vykoná príslušný výpočet pre danú inštrukciu, a nakoniec je povolený prístup (ak treba) do spoločnej pamäte pre zápis. Týmto sme oddelili prístup pre čítanie od prístupu pre zápis. Treba ešte vyriešiť situáciu, keď viac procesorov naraz pristupuje do spoločnej pamäte. Poznáme tri základné typy modelu *PRAM*:

- *CRCW – PRAM* (Concurrent Read Concurrent Write)
Dovolíme procesorom súčasné čítanie aj súasný zápis do spoločnej pamäte (registra). Tento typ má tri verzie:
 - *PRIORITY* : Ak chce do jedného registra zapisovať viacero procesorov, zápis vykoná len procesor s najmenším indexom z procesorov, ktoré iadali o zápis.
 - *COMMON* : Ak chce do jedného registra zapisovať viacero procesorov, zápis sa uskutoční len vtedy, ak všetky procesory chcú zapísať rovnakú hodnotu. V opačnom prípade sa výpočet zasekne.
 - *ARBITRARY* : ľubovoľný³ z procesorov iadajúcich o zápis zapíše svoju hodnotu do registra
- *CREW – PRAM* (Concurrent Read Exclusive Write)
Dovolíme⁴ procesorom súčasné čítanie spoločného registra, ale zapisovať do spoločného registra môže vždy len jeden procesor.
- *EREW – PRAM* (Exclusive Read Exclusive Write)
Číta a zapisovať do spoločného registra môže vždy len jeden procesor.

7.2 Miery zložitosti

Pri modeli *RAM* uvažujeme tieto jednotkové miery zložitosti:

- *TIME* $T(n)$ = počet vykonaných inštrukcií
- *SPACE* $S(n)$ = počet použitých registrov

Z definície týchto mier je zrejmé, že neuvádzajú veľkosť dát (ísel), s ktorými inštrukcie pracujú, teda práca s veľkými číslami je rovnako „drahá“ ako práca s malými číslami. Z toho plynie, že použitie jednotkovej miery nie je vhodné napr. pri porovnávaní *RAM* s Turingovým strojom. V takýchto prípadoch uvažujeme tzv. logaritmickú mieru, ktorá zohľadňuje veľkosť ísel pri jednotlivých operáciách. Logaritmická miera sa však používa len zriedka, lebo v praxi máme aj tak obmedzenú veľkosť aj počet registrov.

²inou monosou riešením tohto problému by bolo zavedenie inštrukcie FORK, ktorou uboň aktívny procesor môže aktivovať aj iné, pričom na začiatku bude aktívny len procesor P_0

³je to jediný nedeterministický prístup v modeli *PRAM* t.j. môže sa stať, že pri opakovanom výpočte na rovnakom vstupe dostaneme rozdielne výstupy

⁴to znamená, že program (postupnosť inštrukcií) pre jednotlivé procesory musí spať túto podmienku

Pri modeli *PRAM* uvaujeme tieto jednotkové miery zloitosti:

- *TIME* $T(n)$ = počet krokov (taktov) procesora P_0 pri výpote na vstupe dky n
- *PROCESSORS* $P(n)$ = maximálny počet aktívnych procesorov počas výpotu na vstupe dky n

Model *PRAM* nemôže generovať príliš veľké (superpolynomiálne) čísla. To znamená, že po $T(n) \leq \log n$ taktoch nebude ani v jednom registri zapísané číslo s viac ako $O(T(n))$ bitmi. Z toho plynie, že pri výpote s asovou zloitosťou $T(n)$ na $P(n)$ procesoroch *PRAM* nepotrebuje na uloženie dát viac ako $O(P(n) \cdot T^2(n))$ bitov. Máme teda adekvátnu mieru pre pamäťové nároky (*SPACE*).

7.3 Výpotová sila modelu *PRAM*

Najskôr si ukážeme niekoľko príkladov výpotov na modeli *PRAM*.

Príklad 7.3.1. Chceme vypočítať maximum z postupnosti n zadaných čísel x_1, \dots, x_n na modeli *COMMON CRCW-PRAM*.

Vstup bude zadaný nasledovne: $C_0 \leftarrow n, C_1 \leftarrow x_1, \dots, C_n \leftarrow x_n$.

Chceme⁵ výstup: $[C_0] = \max\{x_1, \dots, x_n\}$.

Na výpočet použijeme n^2 procesorov ozn. $P_{i,j}$, kde $i, j \in \{1, \dots, n\}$ plus procesor P_0 :

1. Každý procesor $P_{i,1}$ vykoná: $C_{n+i} \leftarrow 0$
2. Každý procesor $P_{i,j}$ vykoná⁶: *if* $[C_i] < [C_j]$ *then* $C_{n+i} \leftarrow 1$
Uvedomme si, že tu nenastane žiadny konflikt pri súčasnom zápise viacerých procesorov do toho istého registra, pretože všetky procesory, ktoré budú chcieť zapisovať do registra C_{n+i} , budú chcieť zapísať 1.
3. Každý procesor $P_{i,1}$ vykoná: *if* $[C_{n+i}] = 0$ *then* $C_0 \leftarrow [C_i]$
Po kroku 2 je medzi registrami C_{n+1}, \dots, C_{2n} jediný s nulovou hodnotou a platí $[C_{n+i}] = 0$ práve vtedy, keď $x_i = \max\{x_1, \dots, x_n\}$

Ako vidíte, vďaka použitiu polynomiálneho počtu procesorov, sa nám podarilo nájsť maximum z číselnej postupnosti v konštantnom čase. Pri sekvenciálnych modeloch na to potrebujeme lineárny čas.

Príklad 7.3.2. Opäť chceme vypočítať maximum ako v predchádzajúcom príklade, ale tentoraz na modeli *EREW-PRAM*.

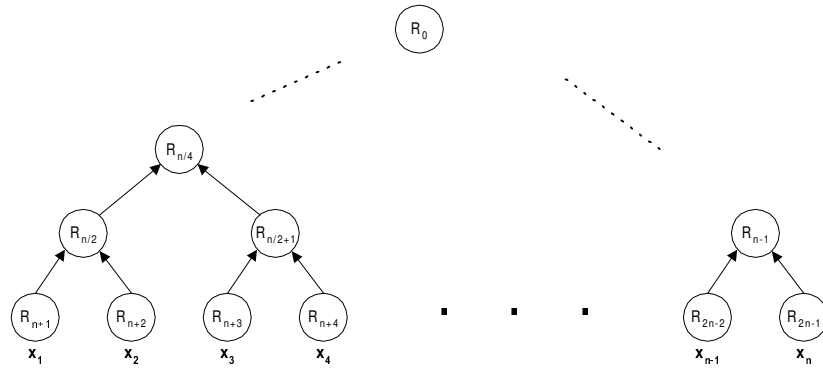
Vstup je zadaný tak isto ako v predchádzajúcom príklade. Budeme⁷ porovnávať dvojice registrov, pričom výsledky zapíšeme do nových registrov, ktoré budeme opäť po dvojiciach porovnávať atď. take dostaneme binárny porovnávací strom (obr. 7.3). Keď používame stále nové a nové registre a každý register má na starosti jeden procesor, tak procesory naraz nečítajú ani nezapisujú do toho istého registra.

Procesorová zloitosť sme zmenili $P(n) = n$, ale asová zloitosť vzrástla $T(n) = \log n$.

⁵ $[C]$ označuje obsah registra C , $C \leftarrow a$ označuje zápis čísla a do registra C

⁶procesor nemá k dispozícii takú silnú intrukciu, ale iste si vieme predstaviť jej simuláciu pomocou konečného počtu *PRAM*-intrukcií

⁷rovnakú mylienku možno použiť pri úlohe sítia n čísel

Obr. 7.3: Výpoet maxima na *EREW – PRAM*

Príklad 7.3.3. Ukáame si, ako efektívne vieme triedi postupnos ísel x_1, \dots, x_n na modeli *CREW – PRAM*.

Vo vstupných registroch C_1, \dots, C_n sú hodnoty x_1, \dots, x_n . Chceme, aby po skonení výpotu boli v registroch C_1, \dots, C_n ísla zo vstupu v utriedenom poradí.

Na výpoet pouijeme n^2 procesorov ozn. $P_{i,j}$.

1. Každý procesor $P_{i,j}$ vykoná: *if* $[C_i] < [C_j]$ *then* $C_{i,j} \leftarrow 1$ *else* $C_{i,j} \leftarrow 0$
2. Každých n procesorov $P_{i,1}, \dots, P_{i,n}$ sa bude podiea na výpote⁸: $C_{n+i} \leftarrow 1 + \sum_{j=1}^n [C_{i,j}]$
3. Každý procesor $P_{i,1}$ vykoná: $C_{C_{n+i}} \leftarrow [C_i]$

asová zloitos *TIME* je $T(n) = O(\log n)$, lebo prvý a tretí krok výpotu trvá konantný as a na druhý potrebujeme logaritmický as, poet procesorov je $P(n) = n^2$.

Teraz ahko vidíme, e problém triedenia je v \mathcal{NC} , teda ho vieme efektívne paralelne rieši.

Jednotlivé modely *PRAM* sú medzi sebou relatívne ekvivalentné, take je v zásade jedno, ktorý pouívame. Tento poznatok vyuijeme pri porovnaní *PRAM* s booleovskými obvodmi. Teraz si ukáame porovnanie medzi modelmi *EREW* a *CRCW*.

Veta 7.3.1. $\mathcal{L}(\text{EREW} - \text{PRAM}) = \mathcal{L}(\text{CRCW} - \text{PRAM})$

Dôkaz: Inklúziu \subseteq netreba dokazova, pretoe z definícií jednotlivých modelov vyplýva, e *EREW* je peciálnym prípadom *CRCW*. Dokáame opanú inklúziu.

Chceme simulova *CRCW* na *EREW*. Treba vyrieši situáciu, ke viacero procesorov chce naraz zapisova do toho istého registra t.j. treba z nich vybra jeden, ktorý svoju hodnotu do registra naozaj zapíše. Budeme z nich vybera procesor s najmením íslom (takto vyrieime naraz vetky tri verzie modelu *CRCW*).

Pod každým registrom C_i budeme ma binárny strom pozostávajúci z nových registrov obsahujúcich ísla procesorov. V listoch sú ísla vetkových aktívnych procesorov. Na zaiatku každý procesor pozná svoju pozíciu v tomto strome. Nie každý aktívny procesor chce v danom okamihu zapisova do C_i . Budeme postupne po dvojiciach porovnáva obsahy registrov v tomto strome.

Ak je procesor avý (t.j. s mením íslom) a chce zapisova do C_i , tak postúpi o úrove vyie (t.j. zapíše

⁸síta n ísel je podobný problém ako nájs maximum z n ísel (príklad 7.3.2)

do príslušného registra svoje číslo).

Ak je procesor pravý, tak “skúsi”, i jeho avý sused postúpil.⁹ Ak áno, tak v alom u nechce zapisovať do C_i , ak nie, tak postúpi o úroveň vyšie. Toto sa vykonáva a ku korenu stromu, teda ku korenu sa dostane len jeden procesor (s najmenším číslom z aktívnych procesorov, ktoré chceli zapisovať do C_i) a ten zapíše svoju hodnotu do registra C_i .

Ítanie bude fungovať podobne, iba s tým rozdielom, že výpočet na strome pod každým registrom sa bude vykonávať opačným smerom, aby každý z procesorov, ktorý mal záujem ísť, sa dostal k C_i .

Kee binárne stromy pod registrami majú výšku $\log P(n)$, takže ítanie registra a zápis do registra sa z jedného kroku v modeli *CRCW* prejde na $O(\log P(n))$ krokov v modeli *EREW*, a teda as *EREW* modelu sa oproti *CRCW* zhorší $O(\log P(n))$ násobne. To je ale v celku dobrá simulácia. \square

7.4 Porovnanie modelov *BO* a *PRAM*

Veta 7.4.1. *Nech $\{C_n\}$ je BC-uniformná postupnosť booleovských obvodov počítajúca funkciu $f_n : \{0, 1\}^n \rightarrow \{0, 1\}^m$ taká, že $DEPTH(C_n) = (\log n)^{O(1)}$ a $SIZE(C_n) = n^{O(1)}$. Potom existuje *CREW-PRAM*, ktorý počíta funkciu f_n v čase $T(n) = (\log n)^{O(1)}$ na $P(n) = n^{O(1)}$ procesoroch.*

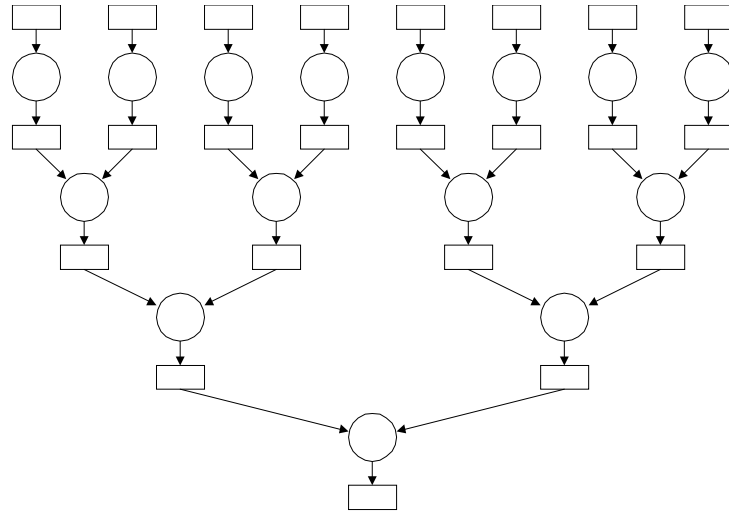
Dôkaz: Základná idea dôkazu spočíva v tom, že každé hradlo booleovského obvodu (*BO*) bude simulované jedným procesorom a každé spojenie medzi hradlami (t.j. vstup resp. výstup) v *BO* bude reprezentované jedným spoločným registrom. Potom každý procesor v príslušnom takte, podľa hĺbky simulovaného hradla v *BO*, načítá obsahy registrov prislúchajúce k vstupom simulovaného hradla, vykoná daný výpočet podľa typu hradla, a následne zapíše výsledok do registra prislúchajúceho k výstupu hradla (pozri obrázok 7.4, kde kruhové predstavujú procesory a obdĺžniky registre). Tento register je zároveň vstupným registrom pre nejaký iný procesor, ktorý simuluje ďalšie hradlo v *BO*.

Každý procesor P_i , ktorý simuluje nejaké hradlo v *BO*, bude mať v spoločnej pamäti vyhradené štyri registre $C_{i,IN1}, C_{i,IN2}, C_{i,OUT}, C_{i,TYP}$, pričom v prvých dvoch budú zapísané adresy dvoch vstupných registrov, do tretieho procesor P_i zapíše výstup a vo štvrtom bude zapísaný typ simulovaného hradla. Procesor simulujúci vstupné hradlo samozrejme vystačí z jedným registrom pre adresu vstupu.

Obsahy registrov $C_{i,IN1}, C_{i,IN2}, C_{i,TYP}$ závisia od daného *BO*, a pred samotnou simuláciou ich podľa neho musíme najskôr naplniť. Pripomeme si, o čo ide, znamená, že máme daný BC-uniformný booleovský obvod. Znamená to, že poznáme *DTS* A pracujúci s jednou vstupnou, jednou pracovnou a jednou výstupnou páskou, ktorý na vstupe 1^n zapíše na výstupnú pásku kód *BO* C_n , pričom pracovnú pásku má obmedzenú na priestor $\log SIZE(C_n)$.

Chceme zostrojiť *PRAM* simulujúci postupnosť *BO* $\{C_n\}$. To znamená, že pre nejaký vstup dĺžky n potrebujeme najskôr odsimulovať výpočet *DTS* A , ktorý vygeneruje kód *BO*, potom ho dekodovať (t.j. správne naplniť registre $C_{i,IN1}, C_{i,IN2}, C_{i,TYP}$), a nakoniec spustiť samotnú simuláciu výpočtu *BO*.

⁹To môžeme zabezpečiť tak, že každý postup o úroveň vyšie bude prebiehať v troch krokoch. V prvom avš z dvojice bu nechcú zapisovať a nepostupujú alebo postúpia, ak chcú zapisovať, zatiaľ o právi akajú t.j. vykonajú inštrukciu NOP. V druhom kroku právi, ak chcú zapisovať do C_i , tak ídajú obsah registra zodpovedajúcej úrovni. V treťom kroku právi, ak zistili, že avš nezapísali svoje číslo do registra vyšej úrovne, tak tam zapíšu svoje číslo.

Obr. 7.4: Simulácia *BO* na modeli *PRAM*

- Simulácia výpotu *DTS A*:

o vieme o *DTS A*? Ak uvaujeme, e *A* pracuje na vstupe dky n v priestore $S(n) = \log \text{SIZE}(C_n)$, tak počet vetkých moných konfigurácií *A* je $k^{S(n)} \cdot n \cdot S(n)$ pre nejakú konstantu k , o je rádovo $(\text{SIZE}(C_n))^{O(1)}$ ie podľa predpokladu $n^{O(1)}$. Oíslujme si jednotlivé konfigurácie $1, 2, \dots, r$. Nech¹⁰ poiatoná konfigurácia má číslo 1 a koncová má číslo r . Podľa predpokladu vety máme dostatok procesorov, aby sme kadej konfigurácii priradili jeden procesor. Každému procesoru pridáme dva registre zo spoločnej pamäte, jeden¹¹ na výstup ($C_{j,OUT}$) a druhý na číslo registra ($C_{j,REG}$).

V prvom kroku každý procesor P_j prislúchajúci j -tej konfigurácii odsimuluje jeden krok výpotu *DTS A* z tejto konfigurácie, pričom do prvého registra zapíše výstup zodpovedajúci tomuto kroku a do druhého zapíše číslo konfigurácie, do ktorej sa týmto krokom *A* dostal¹². Keď sme odsimulovali jeden krok *A* z kadej konfigurácie, vyerpali sme tým vetky monosti δ -funkcie, takže δ -funkciu u simulovať nebudeme. V alom chceme jednotlivé kroky výpotu *A* vhodne “pospája”, aby spolu tvorili celý výpočet *A*, čím by sme dostali výsledný kód $\langle C_n \rangle$.

V každom alom kroku procesor P_j vykoná:

1. $C_{j,OUT} \leftarrow [C_{j,OUT}] \cdot [C_{C_{j,REG},OUT}]$, kde \cdot je zreazenie¹³ obsahov registrov
2. $C_{j,REG} \leftarrow [C_{C_{j,REG},REG}]$

Každý procesor P načíta registre procesora prislúchajúceho ku konfigurácii, ktorej číslo má procesor P vo svojom druhom registri. Prvé (výstupné) registre zreazí a toto zreazenie zapíše ako novú hodnotu výstupného registra. Do druhého registra zapíše číslo konfigurácie, ktoré načítal (obr.7.5). Každý procesor P_j teraz reprezentuje dva kroky výpotu

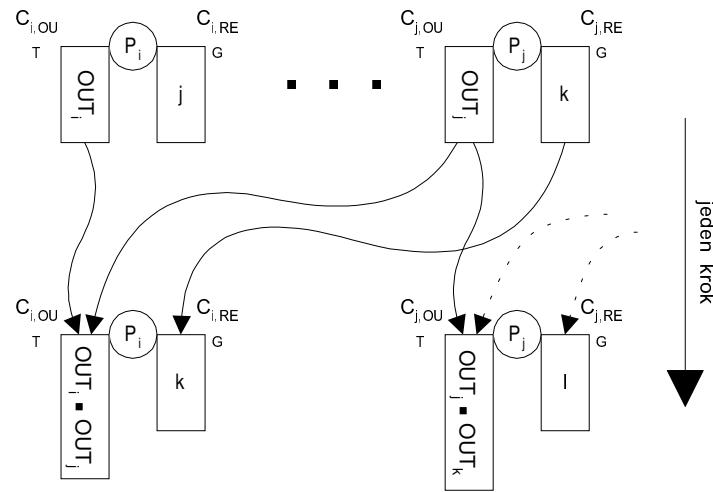
¹⁰takýto predpoklad môžeme urobiť, lebo pre daný vstup poznáme poiatonú konfiguráciu a môžeme sa dohodnúť na jednej koncovkej konfigurácii pre vetky výpoty, z ktorej sa u nedá dostať do inej konfigurácie

¹¹POZOR: Nemýli si s vyšie uvedeným rovnako nazvaným registrom, použitým pri samotnej simulácii *BO*

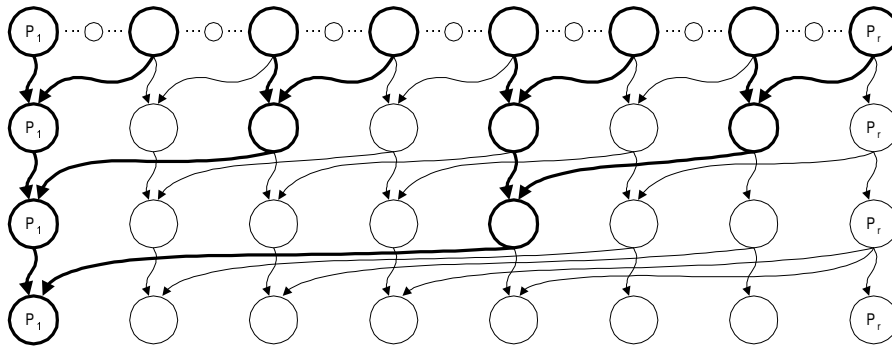
¹²tieto zápisy sú jednoznačné, keď simulujeme deterministický stroj

¹³obsahmi registrov sú čísla v binárnom zápise, takže zreazenie znamená nasledujúcu aritmetickú operáciu nad registrami: $C_{j,OUT} \leftarrow C_{j,OUT} + 2^{|C_{C_{j,REG},OUT}|} \cdot C_{C_{j,REG},OUT}$

A záinajúci konfiguráciou íslo j . Po alom kroku $PRAMu$ bude každý procesor P_j reprezentova tyri kroky výpotu A s výnimkou tých, ktoré u vo svojom druhom registri majú íslo koncovej konfigurácie, z ktorej sa u nedá dosta. Toto sa opakuje a kým procesor P_1 nemá vo svojom druhom registri hodnotu r . Vtedy sa simulácia generovania kódu zastaví¹⁴ a P_1 bude ma vo svojom prvom registri celý výstup A , teda kód $BO C_n$. Na obrázku 7.6 sú vyznaené procesory prislúchajúce ku konfiguráciám, v ktorých sa nachádza DTS pri generovaní daného kódu. Hrubo vyznaené procesory sú pre nás významné z pohadu generovania kódu. Tenko vyznaené procesory nám u nepomôu k vygenerovaniu kódu, napriek tomu stále vykonávajú svoj program, pretoe dopredu nevieme poveda, ktoré procesory budú významné a ktoré nie. Podobne nevieme dopredu uri, ktoré procesory (konfigurácie) sa budú podiela na výpote, a preto aj procesory, ktoré sa v konenom dôsledku na výpote podiela nebudú (na obrázku znázornené malými krunicami v prvom riadku), vykonávajú svoj program.

Obr. 7.5: Jeden krok simulácie DTS

Obr. 7.6: Generovanie kódu BO na modeli $PRAM$

¹⁴realizáciu si môeme predstavi nasledovne: P_1 zapíe do nejakého peciálneho booleovského registra, ktorý bol inicializovaný na TRUE, hodnotu FALSE a program pre procesory upravíme tak, e dané intrukcie budú vykonáva len vtedy, ke v tomto registri je hodnota TRUE

Kee po kadom kroku *PRAMu* sa dka odsimulovaného výpotu A zdvojnásobí, tak na odsimulovanie celého výpotu vystaíme s asom logaritmus z potu konfigurácií, o je $O(\log \text{SIZE}(C_n))$.

- Dekódovanie:

Predpokladajme, e u máme v nejakom registri kód $\langle C_n \rangle$. Ten je v tvare:

(\langle číslo hradla, typ hradla, číslo ľavého vstupu, číslo pravého vstupu \rangle)^{*}

Zrejme dka kódu je $|\langle C_n \rangle| = O(\text{SIZE}(C_n) \cdot \log \text{SIZE}(C_n))$. Opä máme dostatok procesorov, aby sme nimi “pokryli” každý symbol výstupu. Každý procesor P_j naíta register s kódom $\langle C_n \rangle$ a akoby nastaví svoju ítaciú hlavu na j -ty symbol kódu $\langle C_n \rangle$. Procesory samozrejme iadne ítacie hlavy nemajú, ale ahko si vieme predstaviť, e *PRAM* by vedel na jeden krok “rozložiť” obsah registra na vea registrov obsahujúcich po jednom symbole, a potom by u procesory pracovali nad registrami ako je to v modeli *PRAM* zvykom a nie s ítacou hlavou ako prezentujeme tu.

Po prvom kroku prestanú pracovať vetky procesory, ktoré nepreítali na vstupe symbol¹⁵ “(”. Tie, ktoré “(” preítali (t.j. boli nastavené na začiatok podslova v kóde $\langle C_n \rangle$ reprezentujúce kód nejakého hradla), v kadom alom kroku preítajú jeden symbol, a kým nepreítajú “)” (t.j. koniec kódu hradla). Každý takýto procesor “zistí” informácie o jednom hradle BO , teda číslo hradla, typ hradla a čísla vstupov, a zapíše ich do príslušných registrov $C_{i,IN1}, C_{i,IN2}, C_{i,TYP}$.

Kee čísla hradiel sú v kóde zapísané v binárnom tvare, tak dka kódu jedného hradla je $O(\log \text{SIZE}(C_n))$. Každý procesor potrebuje preíta kód jedného hradla a zapísa získané informácie do registrov. Preto as, ktorý na dekodovanie potrebujeme, je $O(\log \text{SIZE}(C_n))$.

- Simulácia výpotu BO :

Teraz u máme vetko pripravené na simuláciu výpotu BO , teda v registroch $C_{i,IN1}, C_{i,IN2}, C_{i,TYP}$ sú zapísané správne hodnoty príslušajúce simulovanému BO . Predpokladajme, e vetky registre $C_{i,OUT}$ sú inicializované na nejakú NILovú hodnotu¹⁶. Procesor P_i bude vykonávať program:

1. naítať obsahy registrov $C_{i,IN1}, C_{i,IN2}, C_{i,TYP}$
2. akaj kým platí: $[C_{i,IN1}] = NIL$ a $[C_{i,IN2}] = NIL$
3. vykonať operáciu podľa typu hradla $[C_{i,TYP}]$ so vstupmi $[C_{i,IN1}], [C_{i,IN2}]$
4. zapísať výsledok operácie do registra $C_{i,OUT}$

Na vykonanie tohto programu potrebuje každý procesor as najviac $(\log n)^{O(1)}$, pretože na druhom riadku bude procesor aka toko krokov koko je hĺbka hradla v BO a z predpokladu vieme, e $DEPTH(C_n) = (\log n)^{O(1)}$, ostatné riadky programu sa vykonávajú v konstantnom ase.

Z dôkazu ahko vidie, e sme splnili poiadavky kladené na asovú a procesorovú zloitosť, ako aj na model *CREW – PRAM*. \square

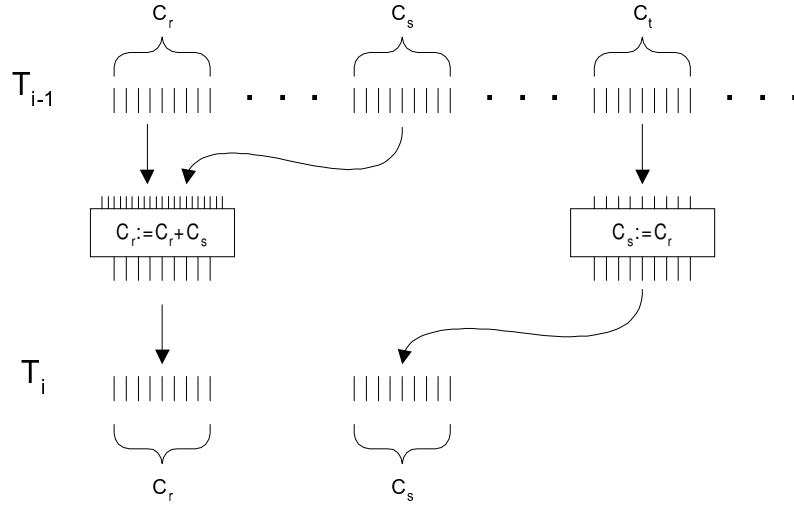
Veta 7.4.2. *Nech M je *CREW – PRAM*, ktorý v ase $T(n) = (\log n)^{O(1)}$ a s potom procesorov $P(n) = n^{O(1)}$ počíta funkciu f . Potom existuje konstanta k a *BC-uniformná postupnosť booleovských obvodov* $\{C_n\}$ taká, e C_n počíta na vstupe $x_1 \dots x_n$ výstup $y_{11}y_{12} \dots y_{ij} \dots$ kde y_{ij} je hodnota j -teho bitu spolného registra C_i v ase $T(n)$ pre $1 \leq i \leq P(n) \cdot T(n)$ a $1 \leq j \leq k \cdot T(n)$, pričom $DEPTH(C_n) = (\log n)^{O(1)}$ a $SIZE(C_n) = n^{O(1)}$.*

¹⁵vetky symboly sú zakódované binárne, takže procesory prestanú pracovať po tom ako rozpoznajú symbol “(”

¹⁶vzhľadom na to, e vo výstupných registroch budú len hodnoty 0 alebo 1, hodnotu NIL môžeme reprezentovať akákoľvek iná hodnota

Dôkaz: Chceme zostroji BO simulujúci $CREW-PRAM$. Vstupom pre M je prvých n spoločných registrov C_1, \dots, C_n . Vstupom $x_1 \dots x_n$ pre BO C_n sú obsahy týchto registrov v ase T_0 .

Výpoet M závisí od postupnosti intrukcií jednotlivých procesorov. Pre každú intrukciu zostrojíme elementárny obvod simulujúci túto intrukciu. Vstupom pre bude obsah registra (registrov), s ktorým prísluná intrukcia pracuje a výstupom bude nový obsah výstupného registra. Uvedomme si, e za náho predpokladu existencie kontanty k takej, e $1 \leq j \leq k.T(n)$ (t.j. vieme ohranií maximálnu vekos registra poas celého výpotu), každú intrukciu vieme simulova elementárnym obvodom obsahujúcim konený poet hradiel.

Obr. 7.7: Simulácia výpotu $PRAM$ na BO

C_n bude ma $T(n)$ úrovní, priom v i -tej úrovni budeme ma obsahy vetkých registrov (bit po bite) v ase T_i . Dosiahneme to tak, e medzi $(i-1)$. úrove a i -tu úrove umiestnime (a vhodne pospájame) elementárne obvody príslúchajúce k i -tým intrukciám vetkých aktívnych procesorov (obr.7.7). Take na poslednej úrovni budú obsahy registrov v ase $T(n)$, o zodpovedá výstupu M .

Vaka predpokladom o pote ($1 \leq i \leq P(n).T(n)$), vekosti ($1 \leq j \leq k.T(n)$) registrov a z toho vyplývajúcej konenej vekosti elementárnych obvodov dostávame zloitosti pre C_n : $DEPTH(C_n) = (\log n)^{O(1)}$ a $SIZE(C_n) = n^{O(1)}$.

Teda dokázali sme ekvivalentnos mier zloitosti medzi týmito dvoma modelmi t.j. as na modeli $PRAM$ zodpovedá hbke na BO a poet procesorov na $PRAM$ zodpovedá vekosti BO . \square

Dôsledok 7.4.1. Model $PRAM$ je v druhej počítaovej triede.

Dôsledok 7.4.2. Triedu \mathcal{NC} môeme pomocou modelu $PRAM$ zadefinova nasledovne:

$$\mathcal{NC} = TIMEPROCESSORS((\log n)^{O(1)}, n^{O(1)})$$

Literatúra

- [1] John E. Hopcroft, Jeffrey D. Ullman: Formálne jazyky a automaty (Alfa SNTL, 1978)
- [2] Gabor T. Herman: Closure Properties of Some Families of Languages Associated with Biological Systems (Information and Control, 24, 101-121, 1974)
- [3] Peter Gvozďjak, Branislav Rován: Time-Bounded Parallel Rewriting
- [4] A. Salomaa: Formal Languages (Academic Press, New York, 1973)
- [5] Lila Santean, Jarkko Kari: The impact of the number of cooperating grammars on the generative power (Theoretical Computer Science 98, 249-262, 1992)
- [6] Juraj Hromkovi, Jarkko Kari, Lila Kari: Some hierarchies for the communication complexity measures of cooperating grammar systems (Theoretical Computer Science 127, 123-147, 1994)